

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

evs
editura viață și sănătate
PANTELIMON 2023

©2023 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea®.

Toate drepturile rezervate.

Titlul în original: *My Bible Says*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Raluca Ulmeanu

Redactare: Geanina Constantin

Tehnoredactare: Liliana Dincă

Copertă: Liliana Dincă

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2012.

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate prin rețeaua sa națională de librării.

www.solascriptura.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

comenzi@viatasisanatate.ro

www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Juniori : studii biblice / ed.: Jennifer Dietrich. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2023

ISBN 978-606-087-394-5

I. Dietrich, Jennifer (ed.)

2

Cuprins

40. Un bărbat după placul lui Dumnezeu4

41. Prețul uriaș al păcatului.....8

42. Cel mai înțelept împărat12

43. Puterea influenței16

44. Neînfricat pentru cauza lui Dumnezeu20

45. Chemarea lui Elisei24

46. Slujirea loială a lui Elisei28

47. Finalul slujirii lui Elisei32

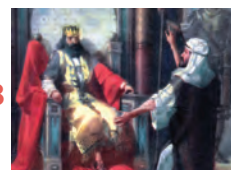
48. Din criză în criză36

49. Ani cu suișuri și coborâșuri40

50. Proroci adevărați și falși.....44

51. Speranță dincolo de condamnare48

52. Profeții credincioși ai lui Dumnezeu52

Un bărbat după placul lui Dumnezeu

Text de memorat: Deuteronomul 13:4

„Voi să mergeți după Domnul Dumnezeuul
vostru și de El să vă temeți; poruncile Lui să
le păziți; și de glasul Lui să ascultați; Lui să-I
slujiți și de El să vă alipiți.”

DUMINICĂ

David primește vești triste (2 Samuel 1; 2:1-11)

ZUA când israeliții au pierdut bătălia împotriva filistenilor a fost una tristă. Saul și trei dintre fiii lui și-au pierdut viețile. Locuitorii Iabesului din Galaad i-au fost recunoscători lui Saul pentru că i-a scăpat de amoniți, la începutul domniei lui ca împărat. Acum, când au auzit ce au făcut filistenii cu trupurile lui Saul și ale fiilor lui, vitejii din această cetate le-au salvat trupurile și le-au îngropat cum se cuvine (1 Samuel 31:11-13) □.

Cartea a doua a lui Samuel continuă firul istoriei din ultimul capitol al primei cărți a lui Samuel, începând cu faptele care s-au întâmplat după ce Saul și fiii lui au murit.

David și cei 600 de bărbați, împreună cu familiile lor, se găseau în continuare în cetatea Tîclag. Aceștia încă nu aflaseră că Saul și trei dintre fiii lui fuseseră omorâți, așa că așteptau nerăbdători vești despre bătălie. Ce s-a întâmplat când a sosit un tânăr „cu hainele sfâșiate și cu capul presărat cu țărană”? 2 Samuel 1:2-12

Tânărul era convins că David va fi mulțumit să audă de moartea lui Saul, ținând cont de felul în care fusese tratat de acesta. Bărbatul a mai și mințit, spunând că el îl omorâse pe rege. Mai apoi, și-a dat seama, dar era deja prea târziu, că David nu era deloc mulțumit. **Versetele 14-16** □

David îl numea pe Saul, cu respect, „unsul Domnului”, iar Ionatan îi fusese cel mai drag prieten. El a compus o cântare despre ei, numită „Cântarea arcului.”

Dumnezeu i-a spus lui David că el era următorul împărat al lui Israel. Dar David știa că Saul mai avea un fiu, care putea pretinde tronul. David nu avea de gând să se proclame împărat fără să ceară înainte sfatul lui Dumnezeu. Când L-a întrebat ce să facă în continuare, Dumnezeu i-a spus să se ducă în cetatea Hebron. După ce David s-a mutat la Hebron, seminția lui Iuda l-a încoronat ca împărat al ei. Însă Dumnezeu spusese că el trebuia să fie împărat peste întregul Israel. Abner, comandantul armatei lui Saul, știa de planul lui Dumnezeu, dar, în ciuda acestui lucru, l-a înscăunat împărat peste toate celelalte seminții ale Israelului pe Iș-Boșet, fiul lui Saul.

Aplicație: De ce l-a tratat David cu respect pe dușmanul său, împăratul Saul? Obişnuim noi să îi onorăm și să îi respectăm pe cei puși de Dumnezeu la conducere chiar și atunci când greșesc?

LUNI

Doi împărați (2 Samuel 2:12-5:10)

DAVID fusese încoronat împărat al seminției lui Iuda, dar Abner, comandantul armatei lui Saul, l-a făcut pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, împărat peste celelalte seminții ale Israelului. Comandantul armatei lui David era Ioab. Acesta și Abner nu erau prieteni. Armatele lor s-au luptat între ele timp de șapte ani și jumătate. Care casă a fost binecuvântată de Dumnezeu?

2 Samuel 3:1 □

Biblia

mea

7 octombrie
A 40

spune

David păzea cu grijă regulile pe care le dăduse Dumnezeu pentru ca poporul să devină unul puternic. Și toată lumea vedea că regatul lui era din ce în ce mai puternic. Pe de altă parte, Iș-Boșet nu era un împărat înțelept. Când s-a certat cu Abner, acesta din urmă a hotărât să-l părăsească și să-i slujească lui David. Abner a vorbit cu David despre acest lucru și a promis că va convinge întregul Israel să-l accepte ca împărat. După asta, țara nu avea să mai fie împărțită. David știa că Abner fusese un soldat loial și curajos, așa că i-a acceptat propunerea.

Însă nu la fel au stat lucrurile și cu Ioab, comandantul armatei lui David. În lungul război dintre ei, Abner îl omorâse pe unul dintre frații lui Ioab, iar acesta din urmă nu uitase și căuta să se răzbune. Când a auzit despre înțelegerea dintre David și Abner, s-a înfuriat și a devenit gelos. A decis să răzbune moartea fratelui său, ceea ce a și făcut, iar Abner și-a pierdut viața. La puțin timp după asta, Iș-Boșet a fost omorât de două dintre căpeteniile lui.

David a făcut cunoscut faptul că nu-l va ierta pe Ioab pentru fapta crudă pe care o înfăptuise. De asemenea, le-a condamnat și pe cele două căpetenii care îl omorâseră pe Iș-Boșet.

Toată lumea era mulțumită că David era drept și cinstit. Oamenii și-au adus aminte de uciderea lui Goliat, de luptele cu filistenii și de loialitatea arătată lui Saul. Poporul știa că Dumnezeu îl păzise, îl binecuvântase și îl alesese să fie împăratul lui Israel. Acum era momentul ca toate semințiile să se pună în sfârșit de acord ca să-l facă împăratul lor. **2 Samuel 5:3-5,10** □

Aplicație: În cele din urmă, calea urmată de David l-a condus la tronul Israelului. Dar cât de dificil a fost! Au fost necazurile lui lecții care l-au învățat să fie un împărat mai bun? Tu ce alegeri faci când ai necazuri? Îl lași pe Dumnezeu să-Și împlinească planul cu tine?

MARȚI

Noua capitală (2 Samuel 5:6-25)

ISRAELIȚII s-au unit și l-au ales pe David ca împărat. Până în acel moment, el condusesese Iuda din cetatea Hebron, dar după ce a ajuns împărat peste tot Israelul, a decis ca Iebus să fie capitala. Această cetate fortificată se găsea în vârful unei coline. Încă din vremuri străvechi primise diferite nume.

Până în vremea lui David, adică timp de sute de ani, cetatea fusese numită Iebus deoarece fusese ocupată de iebusiții păgâni. Aceștia se lăudaseră că nimeni nu avea să le cucerească vreodată cetatea, însă Ioab și armata lui i-au izgonit. Mai apoi, David i-a

schimbat numele înapoi în Ierusalim și și-a mutat casa acolo.

Hiram era bogatul împărat al Tirului, o cetate importantă aflată pe malul mării, în partea de nord-vest a Ierusalimului. El a trimis soli la David, în semn de prietenie, oferindu-se să-i dea lemn și tâmplari pentru a-și construi un palat frumos. David i-a acceptat oferta generoasă și astfel au devenit prieteni.

Această relație de prietenie cu Hiram, precum și puterea în creștere a lui David, i-a neliștit atât de mult pe filistenii, încât au invadat din nou Israelul. Când l-a întrebat pe Dumnezeu dacă trebuie să-și trimită armata împotriva lor, Dumnezeu i-a spus să-i atace, fiindcă El le va asigura biruința. După bătălie, David a numit locul acela Baal-Perațim, ceea ce înseamnă „Dumnezeu i-a învins pe vrăjmași”. Biblia spune că Dumnezeu va face acest lucru din nou, chiar înainte de venirea lui Isus, când îi va învinge pe dușmanii poporului Său. **Isaia 28:21** □

Când filistenii au venit din nou, cu o armată mai mare, Dumnezeu i-a spus lui David să-i pândească din spate cu armata lui și să aștepte un semn dinspre duzi. Când au auzit un vuiet ca de pași venind din vârful acelor arbori, au știut că este semnul pe care Îl promisese Dumnezeu. Atunci au ieșit din ascunzătoare, i-au atacat pe filistenii și i-au învins din nou.

Aplicație: În fiecare zi, ne luptăm cu un vrăjmaș mai puternic decât filistenii. Putem învinge dacă ne aducem aminte să ne rugăm, să avem încredere și să ne supunem lui Dumnezeu, așa cum a făcut David.

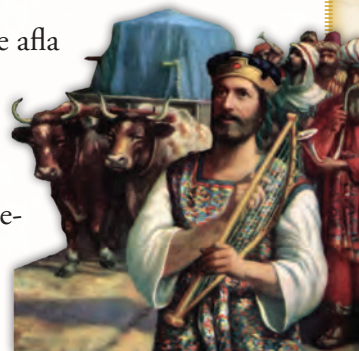
MIERCURI

Ziua dezamăgirii (2 Samuel 6:1-10)

CÂND veștile despre felul în care David și-a învins dușmanii s-au răspândit printre celelalte popoare, acestea s-au temut de el. Niciunul dintre ele nu a îndrăznit să invadeze Israelul. Astfel, el a avut libertatea de a face un lucru pe care dorea de multă vreme să-l îndeplinească.

Chivotul lui Dumnezeu se afla în casa lui Abinadab. Se găsea acolo încă de pe vremea când filistenii l-au trimis înapoi poporului Israel, într-un car, după ce-l capturaseră în bătălie. Acum, David voia să-l mute la Ierusalim, capitala poporului.

David făcuse planuri de sărbătorire a mutării acestuia într-un cort special, la Ierusalim. Au pregătit

un nou car în care să-l ducă. Toate semințiile aveau să fie prezente, iar procesiunea urma să fie condusă de preoți. Cântecul aveau să răsună de-a lungul drumului.

În cele din urmă, a sosit și ziua hotărâtă. David s-a alăturat procesiunii împreună cu mii de căpetenii ale poporului. Chivotul a fost pus în carul nou și doi dintre urmașii lui Abinadab au mers alături. Unul mergea înaintea, iar Uza, celălalt, mergea

alături. Ce s-a întâmplat dintr-odată, în timp ce procesiunea înainta plină de bucurie? **2 Samuel 6:6,7** □

Brusc, bucuria s-a transformat în groază. Lui David i-a fost teamă să meargă mai departe, așa că a dus chivotul în casa lui Obed-Edom, aflată în apropiere.

Exista un motiv important pentru întâmplarea din ziua aceea. Israelii nu se supuseseră poruncii date de Dumnezeu în privința mutării chivotului. Filistenii erau scuzați pentru că au trimis chivotul înapoi într-un car. Ei nu aveau de unde să știe de acea poruncă. Însă israeliții o aveau scrisă într-o carte. Ce stă scris despre mutarea chivotului? **Numeri 7:9** □

Uza nu și-a dat seama cât de grav era păcatul lui. El se comporta de parcă Îi slujea lui Dumnezeu, însă era vinovat de păcate pe care nu le mărturisise.

Aplicație: Știind ce s-a întâmplat în ziua aceea, cât de important crezi că este să te supui întocmai poruncilor lui Dumnezeu? Crezi că este bine să lăsăm vreun păcat nemărturisit, așa cum a făcut Uza?

JOI

Ziua plină de bucurie a mutării (2 Samuel 6:11-19)

DUPĂ cele întâmplate în ziua când David a încercat să mute chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim, acesta a stat mult pe gânduri și s-a rugat cu sinceritate. El și-a dat seama cât de sacră este legea lui Dumnezeu. S-a gândit cu atenție la propria viață și s-a asigurat că și-a mărturisit toate păcatele. El voia cu adevărat să aibă o inimă curată.

De asemenea, David a studiat cu atenție instrucțiunile lui Dumnezeu cu privire la mutarea chivotului. Acesta trebuia să fie purtat pe umeri, cu ajutorul a două prăjini, de către leviții din familia lui Chehat. Atât păcatele nemărturisite, cât și nesupunerea în totalitate urmau să aibă consecințe teribile.

Chivotul fusese dus în casa lui Obed-Edom. După ce a auzit că Dumnezeu îl binecuvântase pe acesta și întreaga lui familie, David s-a simțit încurajat să încer-

ce din nou să mute chivotul în cortul special pregătit la Ierusalim.

David împreună cu mii de oameni au privit neliniștiți primii pași ai leviților care duceau chivotul. Fiindcă nu s-a întâmplat nimic îngrozitor, a fost adusă o jertfă, iar oamenii s-au bucurat. După aceea, în timp ce procesiunea continua să înainteze, corurile și instrumentele cântau, iar David dansa de bucurie. Acest dans, spre deosebire de dansurile moderne însoțite de muzică, era un dans spre lauda lui Dumnezeu. În timp ce citiți Psalmii 24:7-10, imaginați-vă că faceți parte din procesiunea care așteaptă să treacă de porțile Ierusalimului!

Mai întâi, corul cântă cuvintele din versetul 7 către străjerii de pe ziduri. Apoi, cântăreții și instrumentiștii răspund cu prima parte a versetului 8. De îndată, un alt grup răspunde cu următoarele două părți ale aceluiași verset. Mai apoi, se aude cerința exprimată prin cântec ca porțile să fie deschise. Este pusă aceeași întrebare, urmată de răspunsul cântăreților în versetele 9 și 10.

În cele din urmă, porțile se deschid larg, iar procesiunea trece de ele. Chivotul lui Dumnezeu este așezat cu evlavie în cortul special pregătit. Sunt aduse și mai multe jertfe, iar în aer se ridică nori de tămâie, în timp ce toată lumea înalță rugăciuni de mulțumire către adevăratul Împărat. La finalul slujbei, David binecuvântează poporul, apoi slujitorii le dau de mâncare oamenilor, înainte ca aceștia să meargă la casele lor.

Aplicație: De ce era David atât de fericit pentru că, în sfârșit, chivotul se afla la Ierusalim? **Psalmii 16:11** □

VINERI

Dorințele lui David (2 Samuel 7,9)

DAVID era recunoscător fiindcă, în cele din urmă, chivotul lui Dumnezeu se afla în siguranță la Ierusalim. Gândindu-se la faptul că în timp ce el și familia lui locuiau într-un palat frumos, chivotul se afla într-un cort, i-a venit ideea să construiască un templu frumos pentru chivot. Ce i-a spus profetul Natan, când David i-a vorbit despre problema aceasta? **2 Samuel 7:1-3** □

În noaptea aceea, Dumnezeu i-a vorbit lui Natan, iar a doua zi, acesta a trebuit să se ducă înapoi și să-i spună lui David că nu el, ci unul dintre fiii lui trebuia să construiască templul. David a acceptat cu smerenie voia lui Dumnezeu.

Acum, că David avea liniște din partea dușmanilor, a vrut să îndeplinească promisiunea făcută prietenului său drag, Ionatan, fiul lui Saul, și anume că se va purta cu bunătate față de urmașii acestuia. Așadar, când David a aflat că Mefiboșet, fiul lui Ionatan, trăia, a trimis imediat după el.

Mefiboșet avea cinci ani când doica lui a aflat că tatăl și bunicul său muriseră în bătălia cu filistenii. Temân-

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1r

du-se că dușmanii îi vor nimici pe cei rămași în viață din familia lui Saul, deoarece l-a luat pe fiul cel mic al lui Ionatan și au fugit. În timp ce alerga, l-a scăpat din

greșală, iar copilul s-a rănit grav, rămânând olog de picioare pentru totdeauna.

Mefiboșet s-a întrebat de ce voia să-l vadă David. Îi era teamă, deoarece prietenii bunicului Saul îi spusese că David îi era dușman. Așadar, imaginează-ți surpriza lui când David l-a primit cu blândețe și când a aflat detalii despre ce prieteni buni fuseseră tatăl lui și David. **2 Samuel 9:6,7** ☐

David i-a mărturisit lui Mefiboșet că toate pământurile și averile care îi aparținuseră lui Saul vor fi de acum înainte ale lui. De asemenea, Țiba, care fusese slujitorul lui Saul, urma să se ocupe de acestea pentru el.

Mefiboșet avea să locuiască la Ierusalim și să facă parte din familia lui David. Mai mult, urma să mănânce chiar la masa împăratului. Bunătatea continuă manifestată de David a cucerit în cele din urmă inima lui Mefiboșet, care a știut astfel că ceea ce auzise despre David nu era adevărat.

Aplicație: Este posibil să auzi uneori lucruri rele despre un anumit om. Este bine să nu spui lucrurile acelea și altor persoane. Ai putea să descoperi mai târziu că nu este adevărat, la fel cum i s-a întâmplat și lui Mefiboșet.

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset. ☐

POTRIVEȘTE!

1. _____ Comandantul armatei lui Saul
2. _____ Comandantul armatei lui David
3. _____ Tatăl lui Mefiboșet
4. _____ Primul împărat al lui Israel
5. _____ Fiul lui Ionatan
6. _____ Prima capitală a lui David
7. _____ Bărbatul care a ajuns împărat peste Israel, dar nu și peste Iuda
8. _____ Seminția care l-a încoronat prima dată împărat pe David
9. _____ Împăratul Tirului, care era prieten cu David
10. _____ Cetatea aleasă de David pentru a-i fi capitală
11. _____ Împăratul care dorea să pună chivotul în capitala sa
12. _____ Bărbatul care s-a îngrijit de proprietatea lui Mefiboșet
13. _____ Poporul care l-a învins pe Israel când a fost ucis Saul
14. _____ Bărbatul omorât instantaneu când a atins chivotul
15. _____ Cetatea în care a locuit David cu cei 600 de oameni ai lui
16. _____ Bărbatul în casa căruia a fost păstrat chivotul după moartea lui Uza
17. _____ Profetul care i-a spus lui David să nu construiască templul
18. _____ Cetatea bărbaților care l-au îngropat pe Saul

Completează spațiile libere cu litere de la A la R, răspunzând corect la fiecare enunț!

A. Iș-Boșet	B. Iuda	C. Abner
D. Ioab	E. Ionatan	F. Saul
G. Hiram	H. David	I. Ierusalim;
J. Iabesul Galaadului	K. Uza	L. Țiclag
M. Mefiboșet	N. Hebron	O. Obed-Edom
P. Natan	Q. Țiba	R. Filistenii

Referințe

2 Samuel 1-9;
Patriarhi și profeți,
p. 695-713

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Prețul uriaș al păcatului

Text de memorat: **Proverbele 28:13**

„Cine își ascunde fărădelegile nu propășește,
dar cine le mărturisește și se lasă de ele
capătă îndurare.”

DUMINICĂ

O capcană diabolică (2 Samuel 11:1-3)

DUMNEZEU Și-a îndeplinit promisiunea de a-l binecuvânta pe David la conducerea regatului Israel. Soldații săi loiali au cucerit toată țara pe care Dumnezeu promisese că o va da poporului Său. Neamurile care au îngrozit Israelul în trecut, și cărora israeliții le plățiseră tribut (un fel de taxe), plăteau acum tribut Israelului, care ajunsese cel mai puternic popor din regiune.

Însă existau alte pericole care îl amenințau pe David. Acesta era iubit și simpatizat de poporul lui și temut și respectat de popoarele din jur. În mod natural, oamenilor le place să fie agreați, bogați și plini de succes. Oamenii bogați și importanți se confruntă deseori cu pericole cu care oamenii obișnuiți ar putea să nu aibă niciodată de-a face. Acest lucru s-a întâmplat și cu David. Odată cu trecerea timpului, ajunsese să se bazeze mai mult pe el însuși și mai puțin pe Dumnezeu.

Satana a început să-l păcălească pe David în același fel în care ne păcălește pe toți. Puțin câte puțin, își face loc în mințile noastre și ne schimbă felul de a gândi, fără ca măcar să ne dăm seama. El ne face să neglijăm rugăciunea și studiul Bibliei. Fără să realizăm, unele păcate nu mai par atât de rele. Bineînțeles, Satana ne promite întotdeauna fericirea, f a r ă

consecințe nefaste. Satana a reușit să-l facă pe Saul să treacă de partea lui în războiul cu Isus. Va reuși oare să-l învingă și pe David?

Într-o seară, pe când se plimba pe acoperișul palatului său, David a căzut într-una dintre capcanele favorite ale lui Satana. La o casă din apropiere, a văzut o femeie frumoasă. Știa David că aceasta era căsătorită? Da. I s-a spus că numele ei este Bat-Șeba și că e nevasta lui Urie, unul dintre soldații lui curajoși, care era plecat să lupte cu amoniții.

David ar fi trebuit să-și ia imediat privirea de la ea, dar în loc să facă asta, el a continuat să o privească. Curând, a trimis soli la ea, iar aceștia au adus-o la palat.

Aplicație: Ce ar trebui să facem când apare o ispită?
Iacov 4:7,8 □

LUNI

Consecințele sunt reale (2 Samuel 11:4-17)

In timp ce armata lui câștiga victorii importante, David ajunsese pas cu pas să se bazeze mai mult pe el însuși, decât pe Dumnezeu. Atunci a fost momentul în care a fost învins de ispita puternică a Satanei. Când David a luat-o pe nevasta lui Urie de parcă ar fi fost a lui, a comis păcatul teribil al adulterului.

Una din legile date de Dumnezeu poporului Israel spunea că atât bărbatul, cât și femeia care păcătuiaseră prin adulter trebuiau să fie omorâți.

Situația era gravă. Evident, David nu voia să știe nimeni ce a făcut. Slujitorii lui David n-ar fi îndrăznit să spună nimic. La urma urmei,

Biblia

mea

14 octombrie
A 41

spune

el era împăratul. Dar nimeni nu poate ascunde păcatul. **Evrei 4:13; Ecclesiastul 12:14; Psalmii 69:5** ■

David și-a dat seama că fapta lui va fi descoperită cât de curând. În loc să se întoarcă la Dumnezeu, pocăindu-se și mărturisindu-și păcatul, a plănuit imediat cum să-l ascundă. Citește despre planul lui David în **2 Samuel 11:7-11**. ■

Însă planul acesta nu a funcționat, așa că David a făcut alt plan – unul nelegiuit, care a dus la uciderea lui Urie.

David a adăugat un păcat îngrozitor altuia. Nu doar că mințise și comisese adulter, dar acum se făcea vinovat și de moartea unui om nevinovat.

Aplicație: Această întâmplare ne avertizează cât de îngrozitor este păcatul atunci când, bazându-ne pe noi înșine, cedăm ispitei. Este foarte important să respingem din prima gândul de a ceda ispitei.

David și-a dat seama cât de rușinos greșise față de Urie și față de Bat-Şeba. Însă mai rău de-atât era faptul că păcătise împotriva lui Dumnezeu, care îl binecuvântase atât de mult. În timp ce își conștientiza păcatul, a început să tremure, știind că merita să moară. Pentru că i-a părut rău cu adevărat, Dumnezeu

l-a iertat.

Aplicație: Tristețea și pocăința lui David nu erau de fațadă. Nu spusese un „îmi pare rău” dezinvolt, cum se întâmplă să facem uneori. Căința lui venea din ura față de păcat și din dorința profundă de a avea o minte curată. Atunci când ne pocăim așa cum a făcut-o el, vom fi și noi iertați. Citește rugăciunea pe care a scris-o în **Psalmii 51:1-17**. ■

MIERCURI

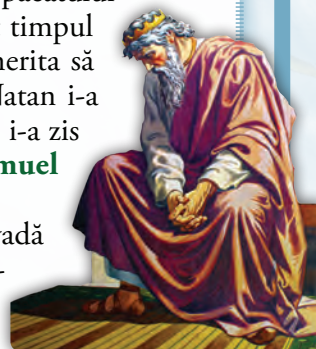
Consecințe (2 Samuel 12:13-25)

UNII oameni au încercat să folosească păcatul lui David ca scuză pentru propriile păcate, dar noi știm că nu există scuză pentru păcat. David știa asta și și-a dat seama că avea nevoie de o inimă și o minte curățite. Și-a lăsat ochii și gândurile să stăruie asupra a ceva de la care ar fi trebuit să-și ia imediat privirea.

Câteodată, oamenii se întrebă de ce l-a lepădat Dumnezeu pe Saul, dar l-a acceptat pe David. Diferența este că David a acceptat să fie mustrat și s-a pocăit imediat din toată inima. Saul, în schimb, a respins mustrarea și nu s-a pocăit niciodată cu adevărat. David s-a grăbit să treacă imediat înapoi de partea lui Isus, dar Saul a rămas de partea Satanei și acolo a și murit.

Chiar dacă Dumnezeu l-a iertat pe David și l-a iubit la fel de mult ca întotdeauna, acest lucru nu a schimbat consecințele teribile ale păcatului comis. Iar acele urmări au durat tot timpul vieții lui David și după aceea. El merita să moară pentru ceea ce făcuse, dar Natan i-a spus că nu o să se întâmple asta. Ce i-a zis că se va întâmpla, în schimb? **2 Samuel 12:10,13,14** ■

Pentru David era mai greu să-și vadă fiul suferind, decât dacă ar fi suferit el însuși. Timp de șapte zile s-a rugat ca Dumnezeu să-l lase să trăiască, dar când copilul a murit în a șaptea zi, David a acceptat lucrul acesta fără să se plângă. **Versetele 16-20** ■ Mai apoi, David a mai avut un fiu, pe Solomon, care avea să devină urmă-

MĂRTI

Trezirea (2 Samuel 11:26-12:12)

DAVID a făcut păcate îngrozitoare, pe care a încercat să le ascundă. Când a auzit că Urie, soțul lui Bat-Şeba, era mort, probabil că s-a simțit ușurat. După ce Bat-Şeba și-a plâns soțul, ea a devenit soția lui David și, în curând, i-a născut un copil.

Ioab știa că Urie murise din cauza lui David. Și, încet-încet, tot mai mulți oameni bănuiau că David era tatăl copilului ei.

Dumnezeu știa că din cauza păcatului lui David, oamenii vor găsi scuze pentru propriile păcate. Dumnezeu voia să le facă tuturor cunoscut faptul că El nu scuză păcatele nimănui. Așa că l-a trimis pe profetul Natan la David ca să-i spună despre un om bogat, care făcuse ceva rău unui om sărman. Citește despre asta în **2 Samuel 12:1-4**. ■

În timp ce David asculta istorisirea, s-a mâniat pe omul bogat și a simțit milă față de cel sărman. La final, a spus că omul bogat trebuie să plătească patru oi omului sărman și că ar trebui să moară.

Natan l-a privit pe împărat în față și i-a spus: „Tu ești omul acela!”

David a rămas uimit. Se simțea de parcă visase și, dintr-odată, s-a trezit. În timp ce Natan continua să vorbească, mândria lui David s-a topit și a devenit complet conștient de fapta lui. El nu era încăpățânat ca Saul, să insiste că ceea ce făcuse nu era atât de rău și că nu merita să fie pedepsit.

torul împărat al Israelului. De fapt, David a avut mulți fii, cel puțin șaptesprezece, pe care îi știm după nume, nouă dintre aceștia fiind mai în vârstă decât Solomon. David a avut și fiice, dar nu știm decât numele uneia – Tamar. Ea și al treilea fiu al lui David aveau aceeași mamă, care era dintr-o altă țară. Absalom era cel mai frumos dintre fiii lui David. Și Tamar, sora lui, era la fel de frumoasă.

Exemplul dat de David a avut o influență rea asupra fiilor lui. Într-o zi, Amnon, fiul cel mai mare al lui David, a comis o crimă îngrozitoare. David ar fi trebuit să-l pedepsească, dar a simțit că nu poate să o facă, după ce făcuse el însuși cu Bat-Șeba și soțul ei, Urie.

Aplicație: Ne este mai ușor să scuzăm păcatele altor oameni, dacă ne facem vinovați de aceleași lucruri?

David s-a scuturat de depresia care părea să-l paralyzeze și s-a pregătit să părăsească Ierusalimul, înainte de sosirea lui Absalom. Nu suportă să se gândească la distrugerea și vărsarea de sânge care ar fi avut loc, dacă ar fi rămas să-și apere împărăția.

Dumnezeu l-a făcut pe David împărat și acesta era hotărât să fie loial responsabilității care i se încredințase. Unele dintre căpeteniile lui puternice îl sprijineau pe Absalom, dar mulți alți conducători îi erau în continuare credincioși lui David.

Aplicație: Răscoala lui Absalom a fost o altă consecință a păcatului lui David cu Bat-Șeba. Merită să te bucuri vreodată de „plăcerile de o clipă ale păcatului” (Evrei 11:25), știind că acestea aduc consecințe teribile, chiar dacă ele se întâmplă mult mai târziu, cum i s-a întâmplat lui David?

VINERI

Finalul crizei (2 Samuel 15:23-19:8)

ÎNAINTE ca Absalom și cei ce-l urmau să sosească la Ierusalim, David și cei care i-au rămas loiali au părăsit cetatea și s-au îndreptat spre râul Iordan. Procesiunea era lungă, iar David și mulți oameni din mulțime plângeau.

La început, David a fost încântat când i-a văzut pe Țadoc și pe leviți aducând chivotul legământului. Dar apoi a hotărât că aceștia trebuie să-l ducă înapoi. Nu avea să ia chivotul din Ierusalim fără ca Dumnezeu să poruncească asta, așa că le-a spus preoților, lui Țadoc și Abiatar, să rămână la Ierusalim și să-și trimită fiii în secret la el, cu vești despre planurile lui Absalom.

În timp ce mulțimea continua să înainteze împreună cu David, s-a apropiat de ei o rudă de-a lui Saul care l-a blestemat pe David și a aruncat cu pietre după el. Unul dintre soldații lui David a vrut să-l omoare, dar David a spus: „Lăsați-l să blesteme!”

Din cauza păcatului făcut de David cu Bat-Șeba și cu Urie, Dumnezeu îi spusese prin profetul Natan: „Niciodată nu se va depărta sabia din casa ta”. (2 Samuel 12:10) David știa că exact asta se întâmpla acum.

La Ierusalim, doi dintre

JOI

Un șoc îngrozitor (2 Samuel 13:23-15:15)

AMNON, fiul cel mai mare al lui David, a greșit față de Tamar, sora lui Absalom. Cu toate acestea, David a simțit că nu-l poate pedepsi. Legea spunea că trebuia condamnat la moarte, dar David se simțea neajutorat și deprimat din cauza propriului păcat.

În cele din urmă, Absalom s-a răzbunat, punând pe cineva să-l omoare pe Amnon, fratele lui vitreg. Mai apoi, Absalom a fugit și a locuit timp de trei ani cu tatăl mamei lui, într-o altă țară. După ce s-a întors la Ierusalim, au mai trecut doi ani înainte ca David să-i permită să vină și să locuiască la palat.

În timpul celor doi ani, atât Absalom, cât și oamenii din jur simțeau că acesta nu era tratat corect. Știind cât de popular era, Absalom a plănuisit să cucerească loialitatea oamenilor și să preia conducerea împărăției de la tatăl lui. El le-a spus că le va face dreptate dacă va fi judecător. Curând, oamenii vorbeau despre cât de bună ar fi guvernarea dacă Absalom ar deveni împărat.

2 Samuel 15:2-6

David nu știa nimic despre ce se întâmpla. Când Absalom a cerut permisiunea de a merge la Hebron ca să aducă jertfe de mulțumire lui Dumnezeu, David s-a simțit recunoscător că fiul său îl iubea atât de mult pe Dumnezeu. Imaginați-vă șocul lui David când a aflat că, de fapt, Absalom, pe care îl iubea și în care avea încredere, aduna o armată ca să preia conducerea împărăției.

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

Aplicație: Nu știm niciodată câți oameni pot fi afectați de păcatul nostru. Haideți să respectăm principiile lui Dumnezeu în tot ce facem!

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

13. Dumnezeu promite să-Şi arate mila faţă de omul care îşi _____ păcatele şi se pocăieşte.

[illegible]

Eternitate

Cel mai înțelept împărat

Text de memorat: Eclesiastul 2:26

„El dă omului plăcut Lui înțelepciune,
știință și bucurie.”

DUMINICĂ

Pericolul prosperității (2 Samuel 24)

ABSALOM și-a pierdut viața încercând să ia tronul lui David, propriul său tată. Mulți dintre soldații lui au murit, iar ceilalți s-au întors la casele lor.

David nu a vrut să se întoarcă la Ierusalim până nu a avut sprijinul tuturor celor a căror loialitate o furase Absalom. A durat un timp, dar, în cele din urmă, și-au dat seama toți că David a fost, într-adevăr, un conducător bun. Împărăția era din nou unită și prospera.

Bineînțeles că acest lucru nu a fost pe placul Satanei. Așa că următoarea lui mare ispită a fost să-l facă pe David să fie mândru de cât de bine mergea totul. El credea că dacă avea o armată mare, cum aveau ceilalți împărați, putea să cucerască mai multe neamuri și să-și facă o împărăție și mai măreață.

Uita oare David că nu armata numeroasă, ci Dumnezeu asigura victoriile lui Israel? Da! El și cei mai mulți dintre israeliți începeau să se bazeze tot mai mult pe ei înșiși, nu pe Dumnezeu.

Când David i-a cerut lui Ioab să numere poporul, motivația lui era să descopere câți bărbați aveau vârsta potrivită pentru a deveni soldați. Ioab s-a opus acestei idei, deoarece știa că nu acesta era planul lui Dumnezeu.

Însă David a insistat, așa că Ioab s-a supus. Toată această acțiune a durat aproape zece luni.

Înainte ca numărătoarea să ia sfârșit, Duhul Sfânt a vorbit cu atâta putere minții lui David, încât acesta a conștientizat că o mândrie fără margini pusese stăpânire pe el. **2 Samuel 24:10** ■

Însă lucrul acesta nu l-a salvat nici pe el, nici pe poporul lui de consecințele mândriei. Prin profetul Gad, Dumnezeu i-a dat lui David trei nenorociri dintre care să aleagă una ca pedeapsă. (1) Șapte ani de foamete. (2) Să fugă trei luni dinaintea vrăjmașilor lui, care îl vor urmări. (3) Să bântuie ciuma trei zile. Cum a răspuns David? **Versetele 11-14** ■

Prin urmare, țara a fost bântuită de ciumă și au murit mii de oameni. Când David a văzut îngerul nimicitor la Ierusalim, l-a implorat pe Dumnezeu să-l omoare pe el, în loc să nimicească mai mulți oameni. A simțit că păcatul lui fusese cauza celor întâmplate. Dumnezeu a răspuns rugăciunii înălțate de David și a acceptat jertfa adusă în locul unde văzuse îngerul.

Aplicație: Ne aude întotdeauna Dumnezeu când Îi cerem iertare? **Psalmi 86:5** ■

LUNI

Ultimele zile ale lui David (1 Împărați 1; 2:1-12)

LECȚIA de ieri s-a terminat cu a doua carte a lui Samuel. Astăzi, deschidem prima carte a Împăraților, care începe cu istoria lui Adonia, un alt fiu al lui David.

Adonia dorea să devină împărat chiar înainte ca tatăl său, David, să moară. El știa că Dumnezeu îl alesese pe Solomon drept următorul împărat, dar fiind mai în vârstă decât Solomon simțea că el e cel care trebuie să-i ia locul lui David.

Biblia

mea

21 octombrie
A 42

spune

Adonia a organizat o sărbătoare pentru a se numi pe sine împărat, însă Bat-Șeba, mama lui Solomon, și profetul Natan i-au spus lui David ce se întâmpla. Atunci, David a poruncit ca Solomon să fie făcut împărat chiar în ziua aceea. **1 Împărați 1:39,40** ■

Când Adonia și oaspeții lui au auzit strigătele de bucurie, care însoțeau înscăunarea lui Solomon ca împărat, s-au înspăimântat și s-au risipit cu toții. După moartea lui David, Adonia însuși a fost condamnat la moarte. Când Natan i-a spus povestea omului bogat, David a cerut ca acesta să plătească înapoi patru dintre oile lui, pentru cea pe care și-o însușise în mod egoist. Acum, din cauza păcatului său, avea să moară și al patrulea fiu al său. Pe lângă moartea bebelușului Bat-Șebai, au mai murit Amnon, Absalom și Adonia.

Nu-i așa că David a avut parte de consecințe triste? A simțit că nu-și poate disciplina copiii, fiindcă știa cât de grav păcătuisese el însuși. Cât de recunoscător trebuie să se fi simțit David pentru că fiul său, Solomon, Îl iubea cu adevărat pe Dumnezeu! Și cât de recunoscător trebuie să fi fost Solomon pentru sfatul înțelept pe care i l-a dat David înainte să moară! **1 Împărați 2:1-4,10-12** ■

Și noi păcătuim. Cu toții facem greșeli. Și cât de ușor ne este să găsim scuze! Însă David, fără să găsească scuze, a recunoscut că a păcătuit. El s-a pocăit cu adevărat și și-a mărturisit cu smerenie păcatul, iar Dumnezeu l-a iertat (2 Samuel 12:13). Ba mai mult, Dumnezeu l-a numit „om după inima Lui” (Faptele apostolilor 13:22).

Aplicație: Dumnezeu vrea să spună și despre tine, _____ (numele tău), că ești un copil după placul inimii Sale.

MARȚI

Psalmii

VOM sări peste câteva cărți biblice, înainte să ne întoarcem la 1 Împărați și la istoria lui Solomon.

Dacă deschideți Biblia la mijloc, veți descoperi cartea Psalmilor. Aceasta conține cel mai scurt capitol (Psalmii 117), cel mai lung capitol (Psalmii 119) și versetele de la mijlocul Bibliei (Psalmii 103:1,2). Câte versete sunt în cel mai lung capitol și câte sunt în cel mai scurt?

În Psalmii 119, versetele sunt împărțite după cele 22 de litere ale alfabetului evreiesc, fiecărei litere corespunzându-i opt versete. Micul simbol al fiecărei

litere corespunde felului în care este scris alfabetul evreiesc.

Ce răspundeți dacă vă întreabă cineva ce înseamnă cuvântul „psalm” și cine a scris Cartea Psalmilor?

Mulți oameni nu sunt siguri de semnificația cuvântului. Cei mai mulți vor spune, probabil, că David a scris Psalmii. Cartea Psalmilor a fost, probabil, prima carte de imnuri a Israelului, cuvântul „psalm” însemnând „imn”. David a scris aproximativ jumătate dintre ei. Au fost și alți scriitori care au contribuit la această carte, începând din vremea lui Moise (Psalmii 90) și continuând de-a lungul a 900 de ani.

Observațiile trecute în partea de sus a unor psalmi indică numele celor care i-au scris sau motivul pentru care au fost scriși. La începutul altor psalmi ni se spune ce instrumente erau folosite când erau cântați. Psalmii 3, 5, 52 și 102 reprezintă astfel de exemple.

David este numit „cântărețul plăcut al lui Israel” (2 Samuel 23:1). El și-a exprimat rugăciunile și sentimentele prin muzică. Cu mult timp înainte să devină împărat, în timp ce păzea oile, el cânta la harpă și compunea psalmi frumoși. Cu aceștia a alinat el mintea împăratului Saul, torturată de Satana, iar azi, psalmii încă îi consolează pe oameni.

Aplicație: Cântecul de laudă la adresa lui Dumnezeu ne ajută să ne întoarcem de la dragostea față de lucrurile lumești la dragostea pentru Dumnezeu. Încearcă să citești psalmi săptămâna aceasta!

MIERCURI

Mai multe detalii despre Cartea Psalmilor

La fel ca toți copiii evrei (israeliți), Isus a memorat poezia sacră. Dimineța devreme, când Își găsea bucuria în petrecerea unui timp cu Tatăl ceresc, El cânta rugăciunile. Trei dintre Psalmii Lui preferați au fost 66, 68 și 72.

Locuitorii din Nazaret Îl auzeau deseori pe Isus cântând, în timp ce Se ducea și Se întorcea de la munca în atelierul de tâmplărie al familiei. Acasă sau la lucru, cei care erau obosiți și se plângeau ajungeau să se simtă mai bucuroși când Îl auzeau cântând.

În zilele lui Isus, cărțile din Vechiul Testament erau singurele Scripturi pe care le aveau oamenii. El cita din Psalmi și din Isaia mai mult decât din oricare altă carte.

Există psalmi pentru vremuri de bucurie, pentru vremuri de tristețe și de spaimă, precum și pentru sărbători speciale. Aceștia ne reamintesc că nu suntem niciodată singuri și că Dumnezeu nu ne abandonează când avem necazuri. Dumnezeu ne înțelege când simțim nevoia să ne plângem sau când suntem singuri ori descurajați. El ne iubește, chiar dacă trebuie să ne lase să suferim consecințele neascultării.

Muzica iudaică și instrumentele la care cântau oamenii erau diferite de ale noastre, și așa este și poezia lor. Aceasta nu are rimă, însă are multe tipare interesante. Primul rând dintr-un verset poate spune ceva

ce este repetat în cuvinte diferite în al doilea rând. Citiți Psalmii 71:9 pentru a vedea un astfel de exemplu. Se mai poate întâmpla ca al doilea rând să spună opusul primului rând, ca în Psalmii 20:7. Mulți psalmi conțin cuvinte frumoase de laudă și de încredere.

Psalmii încă reprezintă o parte importantă din muzica și rugăciunea sacră. Dacă analizezi cartea de imnuri a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, vei

vedea că scriitorii imnurilor au folosit gânduri din Psalmii mai mult decât din oricare altă carte a Bibliei.

Aplicație: David și-a cântat rugăciunile înălțate către Dumnezeu când era bucuros, trist sau în necaz. Putem să ne apropiem și noi de Dumnezeu în același fel?

JOI

Înțelepciunea lui Solomon (1 Împărați 3)

ÎNAINTE să moară, David i-a spus lui Solomon instrucțiunile din partea lui Dumnezeu pentru a deveni un bun împărat, iar Solomon a ales să le urmeze. Când el și căpeteniile lui s-au dus la cortul de la Gabaon pentru o slujbă de sfințire, Dumnezeu i S-a arătat într-un vis și i-a zis: „Cere ce vrei să-ți dau!”

Ce ai cere dacă Dumnezeu ți-ar face o astfel de ofertă? Cât de mulțumit a fost Dumnezeu că Solomon a cerut doar un singur lucru! Care a fost acesta? **1 Împărați 3:6,9,10** □

De fapt, câtă vreme Solomon avea să-L pună pe Dumnezeu pe primul loc în viața lui, urma să primească mult mai mult decât a cerut. Însă acele daruri în plus veneau la pachet cu acel cuvânt important din patru litere, pe care l-am întâlnit de multe ori: „Dacă”. **Versetele 11-14** □

Înțelepciunea lui Solomon era cunoscută în întreaga lume. Nu exista nimic ce nu putea să înțeleagă. **1 Împărați 4:29,30,34** □

Odată, la regele Solomon au venit două mame cu o problemă pe care nimeni altcineva nu reușise să o rezolve. Acestea locuiau împreună și fiecare dintre ele născuse câte un băiețel, la doar trei zile distanță una de alta. Copilașii dormeau cu mamele lor. Într-o noapte, una dintre ele s-a răsucit peste copilul ei, l-a asfixiat și a murit. Când mama s-a trezit și a văzut ce s-a întâmplat, și-a schimbat copilul cu cel care dormea lângă cealaltă mamă.

Dimineața, mama copilului viu a rămas șocată. Când s-a uitat mai de aproape la copilașul mort, a știut că nu era al ei, deși cealaltă mamă insistă că se înșală. Cum ar fi putut să afle cineva care mamă spunea adevărul?

Solomon le-a ascultat pe cele două mame certându-se. După aceea, a cerut o sabie. Ce a spus el că trebuie să se facă și ce s-a întâmplat? **1 Împărați 3:23-28** □

Dacă David ar fi trăit, ar fi fost încântat de faptul că Solomon era binecuvântat, deoarece Îl punea pe Dumnezeu pe primul loc în viața lui.

Aplicație: Ne va da Dumnezeu înțelepciune, dacă-I cerem? **Iacov 1:5** □

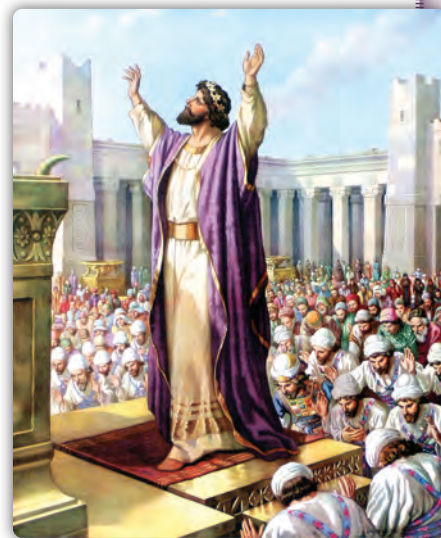
VINERI

Anii de glorie ai lui Solomon (1 Împărați 8; 10:1-13)

ÎNAINTE să-și construiască un palat, Solomon i-a făcut un templu lui Dumnezeu, pentru care David, înainte să moară, făcuse planuri detaliate și lăsase daruri generoase. Acest templu avea să fie cea mai frumoasă clădire din lume. El a fost ridicat pe muntele Moria – fix în locul în care Dumnezeu i-a spus lui Avraam să-l jertfească pe Isaac, cu mulți ani înainte.

Construcția templului a durat șapte ani. Probabil că a fost o încântare să vezi clădirea ridicându-se încet, de la an la an. Fiecare parte din construcție era pregătită înainte să fie potrivită la locul ei. **1 Împărați 6:7** □

Nici măcar nu putem să ne imaginăm cât de frumos era totul în interior și în

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

exterior, când au fost terminate lucrările. **Versetele 22, 29, 30, 32** □

Solomon, împreună cu preoții, leviții și conducătorii lui Israel au adus chivotul în noul templu. Pentru ceremonia specială de dedicare s-au adunat mulți israeliți.

Când toate piesele de mobilier sacre au fost puse la locul lor, leviții au înălțat un cântec de laudă la adresa lui Dumnezeu. Aceștia erau acompaniați de leviții instrumentiști și de 120 de preoți cu trâmbițe. Cum și-a manifestat Dumnezeu mulțumirea? **1 Împărați 8:10,11** □

Solomon a îngenuncheat pe o platformă înaltă din curtea templului și a înălțat o rugăciune specială de dedicare, pe care o poți citi în 2 Cronici 6:13-42.

Auzind de înțelepciunea și bogățiile lui Solomon, mulțimi de oameni, din numeroase locuri, au sosit ca să vadă templul și să-l viziteze pe împărat. La un moment dat, a venit și împărăteasa din Seba ca să vadă cu ochii ei dacă era adevărat tot ce auzise despre Solomon. Ea se întreba dacă el îi putea răspunde la câteva întrebări deosebit de grele, pe care le pregătise dinainte.

Aceasta a sosit cu mulți servitori și cămile încărcate cu daruri pentru Solomon. El s-a comportat prietenește și a fost foarte politicos cu ea. I-a arătat tot ce voia să vadă și a răspuns cu ușurință la întrebările ei grele. De asemenea, i-a dat și el multe daruri scumpe.

Împărăteasa s-a convins că tot ce auzise despre regele Solomon era adevărat. Dar cel mai important dintre toate lucrurile a fost faptul că el a învățat-o despre Dumnezeu. **1 Împărați 10:6,7,9** □

Aplicație: Noi nu suntem la fel de înțelepți ca Solomon, dar pe măsură ce le vorbim oamenilor despre Dumnezeu, Duhul Sfânt ne întărește mintea.

Folosește cuvintele din caseta alăturată pentru a completa spațiile goale!

1. Au fost profeți:

_____ și _____

2. Au fost fiii lui David:

_____ și _____

3. Au fost împărați:

_____ și _____

4. Lucrau la templu:

_____ și _____

5. Amândoi cântau psalmi:

_____ și _____

Psalmii ne pot ajuta, indiferent cum ne simțim. Notează în spațiul gol litera corespunzătoare (de la A la H) versetului:

A. Recunoscător B. Împovărat C. Descurajat D. Temător

E. Fericit F. La necaz G. Confuz H. Vinovat

6. _____ „Îmi este plină de veselie inima și-L laud prin cântările mele.” (28:7)

7. _____ „Încredințează-ți soarta în mâna Domnului și El te va sprijini!” (55:22)

8. _____ „Scăparea celor neprihăniți vine de la Domnul; El este ocrotitorul lor la vremea necazului.” (37:39)

9. _____ „Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierți și plin de îndurare cu toți cei ce Te cheamă.” (86:5)

10. _____ „Eu am căutat pe Domnul și mi-a răspuns, m-a izbăvit din toate temerile mele.” (34:4)

11. _____ „Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăduiește-te în Dumnezeu!” (42:5)

12. _____ „Arată-mi, Doamne, căile Tale și învață-mă cărările Tale!” (25:4)

13. _____ „Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!” (103:2)

14. Fiecare verset din Psalmii 119 reprezintă un cuvânt pe care Dumnezeu îl are pentru noi. Încearcă să găsești șapte denumiri diferite care să rezume fiecare dintre primele opt versete! Indiciu: primul cuvânt este „lege”. _____

Referințe

2 Samuel 24;
1 Împărați 1:1-10:13;
Patriarhi și profeți,
p. 746-755;
Profeți și regi, p. 25-50

David	David
Adonia	Preoții
Leviții	Natan
Absalom	Isus
Gad	Solomon

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Puterea influenței

Text de memorat: **Proverbe 12:26**

„Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună, dar calea celor răi îi duce în rătăcire.”

DUMINICĂ

Puncte de cotitură

DUPĂ ce Solomon a construit frumosul Templu și un palat pentru el însuși, Dumnezeu i-a vorbit din nou într-un vis. El i-a spus ce lucruri minunate se vor întâmpla dacă avea să-L rămână credincios. Însă Dumnezeu l-a avertizat și în privința lucrurilor îngrozitoare care aveau să se întâmple, dacă nu l se închina (1 Împărați 9:6-9).

Solomon a domnit aproximativ patruzeci de ani. În prima parte a acestei perioade, a fost smerit și supus. Și, așa cum a promis, Dumnezeu l-a binecuvântat. Au început și alte popoare să învețe despre adevărul Dumnezeu. Avea Satana să-l lase în pace? Nu!

Dumnezeu Își avertizase poporul să nu se căsătorească cu păgânii, dar Solomon nu a ascultat și s-a căsătorit cu fiica faraonului din Egipt. Când aceasta a ajuns să creadă în Dumnezeu, căsătoria cu ea părea o idee bună. Astfel, Solomon s-a convins pe sine însuși că putea converti și alte femei frumoase.

Căsătorindu-se cu ficele mai multor împărați, Solomon s-a împrietenit cu multe popoare. Era convins că legăturile lui cu aceste popoare străine îi făceau împărăția mai bogată și mai puternică. În realitate, pas cu pas, el întorcea spatele planului lui Dumnezeu, care l-ar fi dus spre măreție și succes.

Puțin câte puțin, nevestele păgâne ale lui Solomon au început să aibă mai multă influență asupra lui, decât avea el asupra lor. În loc să învețe să-L iubească pe adevăratul Dumnezeu, nevestele păgâne îl îndepărtau de Dumnezeu. El a început să uite că Dumnezeu era sursa tuturor binecuvântărilor lui. **1 Împărați 11:1-3** □

Pentru a le face pe plac nevestelor, Solomon a construit altare pentru idolii lor, pe muntele din fața Ierusalimului și a Templului Sfânt al lui Dumnezeu. Ba mai mult, nevestele l-au convins să li se alăture la rugăciunile înălțate zeilor păgâni și să participe la ceremoniile lor nelegiuite și păgâne. **Versetete 4-8** □

Dumnezeu spusese că împăratul lui Israel trebuia să citească Cuvântul Său „în toate zilele vieții lui (...) ca să nu se abată de la poruncile acestea” (Deuteronomul 17:14-20).

Aplicație: Dacă ar fi citit Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi, Solomon nu s-ar fi îndepărtat de El. Cât de des trebuie să-l citim noi?

LUNI

Lucruri pe care banii nu le pot cumpăra
(1 Împărați 10:14-11:25)

SUTELE de neveste păgâne ale lui Solomon l-au făcut să se închine la idoli, iar relațiile lui de afaceri i-au adus multă bogăție. Avea cai și care, ba chiar și o flotă de vase care îi aducea aur, argint și alte lucruri prețioase.

Însemnau toate acestea că l se supunea lui Dumnezeu? Nicidecum! Mulțimile de cai și cantitatea mare de aur l-au făcut să treacă de par-

Biblia

mea

28 octombrie
A 43

spune

tea Satanei, în lungul război dintre acesta și Dumnezeu. **1 Împărați 11:6** □

În mod ingenios, Satana a folosit cu Solomon același raționament pe care îl folosisese și cu Eva, și pe care îl folosește și cu noi. El încearcă să ne convingă că nesupunerea aduce adevărata fericire și că supunerea ne ține la distanță de adevărata fericire.

A fost Solomon mai fericit după ce s-a îndepărtat de Dumnezeu și s-a supus Satanei? Nu, dimpotrivă, s-a simțit mizerabil! A ajuns să fie trist, conștiința nu-i dădea pace, iar inima lui a ajuns plină de îngrijorare și disperare. El a învățat că idoli nu pot să-i dea pace, odihnă și bucurie.

În cele din urmă, Dumnezeu i-a trimis un profet care să-i spună despre judecata care urma să vină. Din cauza păcatului său, împărăția avea să-i fie luată fiului lui. Brusc, Solomon și-a dat seama cât de păcătos ajunsese. Cât de îngrozitor se simțea acum! Într-un final, s-a pocăit, iar Dumnezeu l-a iertat.

Solomon a scris *Eclesiastul*, o carte din Vechiul Testament care ne prezintă viața lui după ce, într-un mod nebunesc, a trecut de partea Satanei. El a scris despre numeroasele lucruri pe care le-a făcut pentru propria satisfacție și despre faptul că niciunul dintre ele nu a dat roade.

În cartea *Eclesiastul*, Solomon a folosit cuvântul „deșertăciune” de foarte multe ori. Acest cuvânt se referă la lucruri care nu au o valoare durabilă. A descoperit că astfel erau toate lucrurile care îl despărțiseră de Dumnezeu. Lucrurile acestea erau fără sens. **Eclesiastul 1:2; 2:1,11,17** □

Solomon a privit înapoi la anii de alegeri greșite, de timp irosit și de consecințe teribile. El nu putea schimba ceea ce făcuse, nici nu putea șterge amintirile rușinoase, în schimb, putea să-i avertizeze pe alții. Iată de ce a scris *Eclesiastul*!

Aplicație: Solomon îi îndeamnă pe tineri să-și amintească mereu de Dumnezeu, dar ultimele lui cuvinte li se adresează tuturor. Citește-le în **Eclesiastul 12:1,13,14** □.

MARȚI

Proverbe înțelepte

ISTORIA vieții lui Solomon este una pe care nu ar trebui să o uităm niciodată. El s-a pocăit cu adevărat după ce a irosit atât de mulți ani și a fost un exemplu îngrozitor pentru alții. Ne bucurăm că Dumnezeu l-a iertat și că Satana a mai pierdut o bătălie, însă consecințele nu se schimbă niciodată.

Ieri, am studiat ultima parte a vieții lui Solomon și cartea *Eclesiastul*, în care a scris despre asta. Astăzi, ne vom concentra asupra unei alte cărți, pe care a scris-o la începutul domniei lui: *Proverbele*.

Această carte este asemenea unui cufăr plin cu comori. Înțelepciunea care se găsește în ea e mai prețioasă decât aurul. În cartea *Proverbele*, Solomon acoperă o gamă largă de subiecte – de la mâncatul mierii la ceea ce se întâmplă cu oamenii care bârfesc, sunt leneși, consumă băuturi alcoolice, sunt zgârciți, mint, își pierd cumpătul și multe altele. Dacă citești un proverb sau două pe zi și te gândești cu adevărat la ele, dobândești înțelepciune.

Probabil că ai memorat deja câteva din sutele de proverbe scrise de Solomon. Verifică câte dintre acestea cunoști! Încearcă să completezi din memorie fiecare proverb de mai jos! Toate referințele sunt din cartea *Proverbele*.

- (1:7) Frica de Domnul este începutul _____.
- (14:12) Multe căi pot părea _____ omului, dar la urmă se văd că duc la _____.
- (15:1) Un răspuns blând potolește _____.
- (16:32) Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un _____.
- (18:24) Cine își face mulți prieteni îi face spre _____.
- (22:1) Un nume bun este mai de dorit decât o _____ mare.
- (28:13) Cine își ascunde fărădelegile nu _____.

MIERCURI

O profeție teribilă (1 Împărați 11:26-12:15)

DUPĂ ce a murit Solomon, fiul său, Roboam, a devenit următorul împărat. În mod normal, acesta se aștepta să domnească peste întregul Israel, așa cum făcuseră tatăl și bunicul său. Însă lucrurile nu au stat deloc așa.

Înainte ca Solomon să moară, un bărbat, pe nume Ieroboam, era una dintre căpeteniile lui importante. Într-o zi, în timp ce pleca din Ierusalim, profetul Ahia i-a ieșit înainte pe un câmp, unde erau singuri. Probabil că Ieroboam a fost surprins când profetul i-a transmis mesajul de la Dumnezeu, prin care îi spunea că-l va face împărat peste toate semințiile lui Israel, cu excepția semințiilor lui Iuda și Beniamin.

1 Împărați 11:29-31

Acest lucru însemna că regatul Israelului avea să fie împărțit. Cele zece seminții date lui Ieroboam urmau să formeze Regatul de Nord, numit Israel, iar

capitala acestuia avea să fie în Samaria. Semințiile lui Iuda și Beniamin, pe de altă parte, formau Regatul de Sud, numit Iuda sau Casa lui David, iar capitala urma să fie la Ierusalim.

De ce permitea Dumnezeu să se întâmple asta? Deoarece mulți israeliți copiaseră exemplul lui Solomon și se purtau ca popoarele din jur, în loc să îi fie credincioși Domnului.

Când regele Solomon a auzit ce i-a spus profetul lui Ieroboam, s-a mâniat atât de tare, încât Ieroboam a trebuit să fugă în Egipt pentru a-și salva viața.

După moartea lui Solomon, bătrânii lui Israel l-au invitat pe Ieroboam să îi însoțească la Sihem, la încoronarea lui Roboam. Înainte să fie încoronat drept următorul împărat, conducătorii poporului i-au spus lui Roboam ce-și doreau să facă el. Ce răspuns au primit?

1 Împărați 12:4,5 □

În timpul celor trei zile, Roboam a întrebat câțiva sfetnici bătrâni ce să facă în legătură cu taxele de care se plângeau oamenii. Aceștia l-au sfătuit să le scadă, deoarece erau mult prea mari. După aceea, i-a întrebat pe câțiva tineri, cu care crescuse, ce ar trebui să facă. Sfatul lor a fost ca el să-și arate puterea, făcând taxele și mai mari decât fuseseră pe vremea când era împărat tatăl său. Ce sfat a ales Roboam să urmeze? **Versetele 12-14** □

Aplicație: Al cui sfat crezi că ar trebui să-l urmezi – al celor înțelepți, cu teamă de Dumnezeu, sau al prietenilor duri?

JOI

Împărăția împărțită (1 Împărați 12:16-13:10)

ROBOAM a ales să urmeze sfatul tinerilor săi prieteni. A fost aceasta o alegere înțeleaptă? Cum s-au simțit oamenii când s-au întors, după cele trei zile de așteptare? **1 Împărați 12:16** □

Noul împărat nu credea că cele zece seminții se vor rupe de celelalte. Dar când și-a trimis colecții de impozite printre ei, oamenii i-au omorât, iar el și-a dat seama că se înșelase. Oamenii din cele zece seminții l-au chemat pe Ieroboam și l-au făcut împărat, exact așa cum prevăzuse profetul că se va întâmpla.

Roboam a fugit la Ierusalim și a hotărât să trimită o armată ca să oblige cele zece seminții să se întoarcă sub conducerea sa. Dar Dumnezeu a trimis un profet să-l avertizeze să nu facă asta.

Roboam s-a supus, iar Dumnezeu l-a binecuvântat timp de trei ani, cât timp l-a fost loial. Însă după aceasta, când a început să copieze greșelile făcute de Solomon și a căutat ca poporul lui să fie ca celelalte, Dumnezeu a permis dușmanilor să-l atace și să-l smerească.

În Regatul de Nord, Ieroboam era îngrijorat. El se temea că dacă oamenii din regatul lui continuau să meargă să se roage la Templul din Ierusalim, aceștia ar fi putut să ia decizia de a deveni din nou o singură națiune, cu Roboam ca împărat peste ei. Ce a hotărât să facă în privința aceasta? **Versetele 26-29** □

Imaginează-ți cum ar fi să înalți rugăciuni în fața unui vițel din aur! Asta au făcut strămoșii lor la muntele Sinai, după ce promisese să respecte Cele Zece Porunci. Ce avertizare și ce semn i-a dat profetul lui Ieroboam, în timp ce se afla la Betel, lângă altarul ridicat unui vițel din aur? Și ce i s-a întâmplat lui Ieroboam, când a să-l pedepsească pe profet? **1 Împărați 13:1-5** □

Mânia lui Ieroboam s-a transformat instantaneu în groază. „Roagă-L, te rog, pe Dumnezeu să-mi vindece brațul”, a implorat el. Profetul s-a rugat, iar Dumnezeu i-a vindecat brațul. Ai zice că după întâmplarea asta, Ieroboam și-a învățat lecția și a distrus vițeei de aur, însă nu s-a întâmplat asta.

Chiar dacă știa că nu se supunea lui Dumnezeu, Ieroboam a insistat în continuare ca oamenii din regatul lui să se închine la vițeei din aur, precum și la alți idoli, în fața altarelor pe care le ridicase. De fapt, din nouăsprezece împărați care au condus Regatul de Nord al Israelului timp de mai bine de 200 de ani, niciunul nu a încercat să oprească închinarea la idoli și să întoarcă poporul la Dumnezeu.

Aplicație: Ne este ușor să copiem greșelile părinților și ale bunicilor noștri, dar Isus ne poate da puterea de a depăși slăbiciunile moștenite.

VINERI

Apostazia națională (1 Împărați 16:25-17:5)

ARENUNȚAT Dumnezeu la Regatul de Nord care se numea acum Israel? Nu! El a trimis profet după profet, chemând poporul să se întoarcă la El. Profeții i-au avertizat că, în cazul în care aleg să nu se întoarcă la Dumnezeu, vor fi luați în captivitate de alte popoare.

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Timp de mai bine de 200 de ani, Dumnezeu le-a oferit celor 19 împărați șansa să-L aleagă pe El ca Dumnezeu al lor și să-i ajute și pe oameni să facă la fel. Dar fiecare dintre ei a refuzat și a continuat să se închine la zeii păgâni. Cât de trist! Cum stau însă lucrurile cu noi? Am renunțat noi la toți idolii noștri, cum ar fi gândurile greșite sau dependența de ecran și tehnologie, muzica, jocurile, device-urile, telefoanele sau hainele? Încercăm noi să-i convingem pe oameni să se închine și să I se supună lui Dumnezeu?

Unul dintre cei 19 împărați a fost Omri. Acesta a fost mai rău decât oricare alt împărat dinaintea lui. Când Omri a murit, a urmat Ahab, iar acesta a fost un împărat și mai rău decât tatăl său.

Unul dintre motivele pentru care Ahab era atât de rău a fost acela că se căsătorise cu Izabela, o prințesă păgână, fiica unui împărat păgân care i se închina lui Baal, zeul furtunii. Izabela îl ura pe Dumnezeu și era hotărâtă să-I distrugă profeții.

Poți să-ți imaginezi cât de surprins a fost Ahab într-o zi, când un bărbat curajos a trecut de gârziile palatului și l-a înfruntat? Acesta i-a spus împăratului ceva șocant, apoi s-a întors și a plecat, înainte ca Ahab să apuce să-i răspundă. Cine era acel bărbat și care era mesajul lui șocant? **1 Împărați 17:1** □

Dumnezeu știa că împărăteasa Izabela o să fie furioasă și că, împreună cu Ahab, o să încerce să-l omoare pe Ilie. Drept urmare, Dumnezeu i-a spus acestuia unde să meargă pentru a fi în siguranță.

Versetele 2-5 □

Aplicație: Înveți și tu să I te supui lui Dumnezeu cu mult curaj, indiferent de ispită, indiferent ce vor face și vor spune alții? Dumnezeu va da oamenilor Săi curaj, atunci când le va cere să facă un lucru dificil.

Marcu 13:11 □

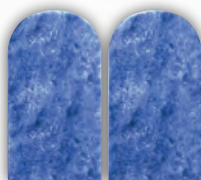
□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

Completați spațiile goale de mai jos, folosind imaginile ca indicii! Cercetați fiecare verset pentru a vă asigura că nu greșiți! Toate referințele sunt din cartea Proverbele.

Referințe

1 Împărați 10:14-17:5

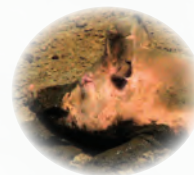
Profeți și regi,
p. 51-123

1. „Du-te la _____, leneșule; uită-te cu băgare de seamă la căile ei și înțelepțește-te!” (6:6)

2. „Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține _____ este un om chibzuit.” (10:19)

3. „Femeia frumoasă și fără minte este ca un inel de aur pus în râul unui _____.” (11:22)

4. „Cu cât mai mult face câștigarea înțelepciunii decât a _____!” (16:16)

5. „Cuvintele prietenoase sunt ca un _____.” (16:24)

6. „O inimă veselă este un bun _____.” (17:22)

7. „Nu iubi _____, căci vei ajunge sărac.” (20:13)

8. „Mai bine să locuiești într-un colț pe _____ decât cu o nevastă gâlcevitoare.” (21:9)

9. „Dacă este flămând vrăjmașul tău, dă-i _____ să mănânce.” (25:21)

10. „Cum se întoarce _____ la ce a vârsat, așa se întoarce nebunul la nebunia lui.” (26:11)

11. „Cum se învârtăște _____ pe țâțâni-le ei, așa se învârtăște leneșul în patul lui.” (26:14)

12. „Ferice de poporul care păzește _____.” (29:18)

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Neînfricat pentru cauza lui Dumnezeu

Text de memorat: 2 Cronici 7:14

„Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va că-
uta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele,
îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i
voi tămădui țara.”

DUMINICĂ Foametea (1 Împărați 17:1-6)

PRIN Ilie, Dumnezeu i-a transmis un mesaj șocant lui Ahab, împăratul lui Israel. După aceea, i-a spus lui Ilie unde să se ascundă, deoarece Ahab și nevasta lui nelegiuită, Izabela, voiau să-l omoare. Mesajul era: „În anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul Meu.”

În timp ce Ilie se grăbea să ajungă la pârâul unde trebuia să se ascundă, a trecut pe lângă câmpii și păduri înverzite, dar și pe lângă râuri care nu seca-
seră niciodată. Părea imposibil ca acestea să sece și
ca tufișurile și arborii să se usuce și să moară.

Însă exact cum spusese Ilie, din momentul în care l-a avertizat pe împăratul Ahab nu a mai fost niciun strop de rouă sau de ploaie. Pe cer nu s-a mai văzut niciun nor, doar soarele pârjolitor care usca plantele și copacii.

Izabela și preoții lui Baal au căzut de acord să le spună oamenilor să nu se îngrijoreze în pri-
vința Dumnezeului lui Ilie. Aceștia au spus că
se vor ruga lui Baal, iar el le va trimite ploaie.
Și preoții, într-adevăr, s-au rugat zi și noapte.
Au trecut zilele, săptămânile și lunile, dar ru-
găciunile înălțate către Baal nu au adus nicio
picătură de ploaie.

În cele din urmă, a trecut un an fără să plo-
uă. Apa se găsea tot mai puțin. Grânele nu
mai creșteau, iar foametea era tot mai

aproape. Cu toate acestea, Ahab și Izabela continuau să se bazeze pe Baal. În loc să-și smerească inimile mândre și nelegiuite, aceștia l-au învinuit pe Ilie pentru ce se întâmpla și au vrut să-l omoare. De fapt, ei intenționau să îi omoare pe toți profeții lui Dumnezeu.

Ilie se ascundea în continuare lângă pârâul Cherit. Dumnezeu îi promisese că îl va hrăni. Și câtă vreme pârâul continua să curgă, avea și el apă. De unde îi venea hrana? **1 Împărați 17:4-6** □

Luni de zile, Ilie a așteptat lângă pârâu și s-a rugat. Cât de trist este faptul că oamenii nu au înțeles ce făcea Dumnezeu! Oprind roua și ploaia, Dumnezeu încerca să-i convingă că tot ce înseamnă viață și toate binecuvântările vin de la El, nu de la zeii păgâni!

Aplicație: Ce era mai rău? Pământul întărit din cauza lipsei ploii sau inimile împietrite din cauza înde-
părtării de Dumnezeu?

LUNI

Dumnezeu oferă (1 Împărați 17:7-24)

AHAB și Izabela îl învinuiau pe Ilie pentru foamete și voiau să-l omoare, dar el se ascundea în conti-
nuare lângă pârâul Cherit, așa că nu puteau să-l
găsească. Acest lucru o înfuriase atât de tare pe Izabela,
încât a vrut să-i omoare pe toți profeții lui Dumnezeu.
Toți cei care au fost găsiți, au fost omorâți.

Unde l-a trimis Dumnezeu pe Ilie, când a secat pârâul în preajma căruia se ascundea? **1 Împărați 17:7-9** □

Imaginează-ți că Ilie a fost trimis într-o cetate în care locuitorii i se închinau lui

Biblia

mea

4 noiembrie
A 44

spune

Baal! Însă văduva învățase despre adevăratul Dumnezeu și se ruga cum știa ea mai bine. Și în Sarepta era foamete. Când Ilie a ajuns acolo, văduva aduna surcele pentru a face focul. Ce a spus ea când Ilie i-a cerut ceva de băut și de mâncat? **Versetele 10-12** □

Ilie i-a promis văduvei că dacă își va împărți mâncarea cu el, Dumnezeu o asigura că va avea mereu de mâncare. Probabil că a fost greu să-și împartă ultimele alimente cu un om pe care nu l-a mai văzut niciodată, însă ea a ales să se încreadă în Dumnezeu și nu a fost dezamăgită. **Versetul 16** □

În timp ce Ilie se afla în casa văduvei, fiul acesteia s-a îmbolnăvit atât de tare, încât a murit. La început, ea s-a întrebat dacă moartea lui nu era cumva o pedeapsă pentru păcatele ei. Cât de tristă era!

Ilie l-a luat pe fiul ei în camera de sus și l-a întins pe pat. El s-a rugat ca Dumnezeu să-i redea viața băiatului. Și Dumnezeu a făcut asta.

Aplicație: Dumnezeu nu a răspuns de multe ori unor asemenea rugăciuni, nici nu a vindecat întotdeauna oamenii bolnavi, pentru care au fost înălțate rugăciuni. De ce?

Nu este întotdeauna voia lui Dumnezeu să vindece un om bolnav (1 Ioan 5:14). Unii oameni nu sunt vindecați tocmai pentru a fi salvați (Psalmii 119:67). Alți oameni buni sunt lăsați să moară pentru a fi salvați de necazuri viitoare (Isaia 57:1).

MARȚI

Ilie se întâlnește din nou cu Ahab (1 Împărați 18:1-19)

ILIE a rămas mult timp în camera de sus din casa văduvei din Sarepta. Oamenii erau înfometați, însă în casa văduvei se găsea întotdeauna suficientă mâncare pentru ea, pentru fiul ei și pentru Ilie.

Timp de mai bine de trei ani, preoții și oamenii obișnuiți s-au rugat ca Baal să trimită ploaie, dar nu a căzut nicio picătură. Apoi, într-o zi, Dumnezeu i-a spus lui Ilie să meargă să-i vorbească lui Ahab.

Sosisese timpul ca Israel să aleagă între Dumnezeu și Baal. Ilie știa că Ahab și Izabela căutau să-l omoare, dar I s-a spus lui Dumnezeu și a început o călătorie lungă,

de aproximativ 160 de kilometri, până la palatul lui Ahab din Samaria. Pe drum, s-a întâlnit cu Obadia, unul dintre servitorii lui Ahab.

Obadia era un om care credea în Dumnezeu. El ascunsese 100 de profeți, ducându-le apă și hrană pe ascuns, fără știrea lui Ahab și a Izabelei. Încearcă să-ți imaginezi că ești de față la discuția dintre Obadia și Ilie!

1 Împărați 18:7-15

Când Obadia i-a spus lui Ahab că Ilie avea un mesaj pentru el, Ahab s-a îngrozit. Mai târziu, în aceeași zi, când l-a confruntat pe Ilie, Ahab s-a înfiorat și vocea îi tremura. El știa de ce nu fusese ploaie timp de mai bine de trei ani, dar ce a spus el și care a fost răspunsul neînfricat al lui Ilie? **Versetele 17, 18** □

Mai apoi, Ilie i-a cerut lui Ahab să spună poporului să se adune într-o anumită zi pe muntele Carmel. Trebuiau să vină și cei 450 de proroci ai lui Baal și cei 400 de proroci ai Astarteei, o zeiță păgână. Probabil că toată lumea se întreba ce urma să se întâmple, în timp ce solii se grăbeau să ajungă în fiecare colț al împărăției ca să cheme oamenii la întâlnire.

În ziua mării adunări, toată lumea s-a strâns devreme. Oamenii i-au urmărit cu privirea pe cei 850 de preoți păgâni ai Izabelei ocupându-și locurile. Când împăratul Ahab a ajuns acolo, l-au întâmpinat cu strigăte de bun-venit.

Aplicație: Erau acolo oameni care să-I fie loiali lui Dumnezeu? Da, însă în față era doar un singur om: Ilie. Se temea el de ceva?

MIERCURI

Pe muntele Carmel (1 Împărați 18:20-29)

MUNTELE Carmel fusese un loc frumos înainte de perioada de trei ani și jumătate în care nu a mai plouat deloc. Acum, locul arăta întunecat și pustiu. În partea lui cea mai înaltă, fusese ridicat în trecut un altar pentru jertfele care I se aduceau lui Dumnezeu. Acesta zăcea sfărâmat, iar copacii sub care se aflau altarele păgâne erau uscați.

Miile de israeliți așteptau în liniște, urmărindu-l pe Ilie. Acesta stătea singur și-i înfrunța pe împărat și pe preoții păgâni. Mai întâi, el s-a uitat la altarul dărâmat al Domnului, după care i-a privit pe oameni. Aceștia trebuiau să se hotărască pe cine aveau să ur-

meze, pe Dumnezeu sau pe Baal. În cele din urmă, Ilie a vorbit. Vocea lui era puternică, asemenea unei trâmbițe. El a spus poporului că trebuie să ia o decizie. „Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-L pe El; dacă Baal este, atunci urmați-l pe el!”

Toată lumea tăcea. Nimeni nu spunea niciun cuvânt. Dar când Ilie le-a spus care sunt regulile testului în urma căruia aveau să se hotărască, aceștia au fost de acord că este corect. Citește regulile în **1 Împărați 18:22-24** □.

Preoții păgâni erau îngroziți în inimile lor. Ei nu voiau să participe la acest test. Dacă rugăciunile aduse lui Baal timp de trei ani nu au adus ploaia, cum ar fi putut acum să aducă focul? Însă ei au acționat cu mândrie și netemători, în timp ce își pregăteau jertfa.

Când totul a fost gata, preoții au început să se roage. „Baale, ascultă-ne!” țipau ei, sărind și dansând cu sălbăticie în jurul altarului lor. La urma urmei, se presupunea că Baal era zeul furtunii. Cu siguranță putea să trimită

măcar un fulger care să aprindă jertfa, dovedindu-și puterea.

La amiază, Ilie le-a dat câteva sfaturi care, probabil, i-au făcut pe oameni să râdă. Atunci, preoții au devenit mai frustrați ca oricând. Toată după-amiază, ei au continuat să încerce să-și facă idolul să răspundă. Și-au smuls părul și s-au tăiat, în timp ce-și implorau zeitatea să-i ajute, dar el

tot nu răspundea. **Versetele 27-29** □

Aplicație: Satana voia să trimită foc pentru preoții lui Baal, dar Dumnezeu nu l-a lăsat. Nu te bucuri că Dumnezeu este mai puternic decât Satana?

JOI

Testul (1 Împărați 18:29-40)

ERA după-amiază. Oamenii se aflau pe muntele Carmel încă de dimineață și se săturaseră să vadă sângele curgând din tăieturile pe care și le făcuseră preoții pe corp. Se săturaseră să le audă țipetele sălbatice, în timp ce dansau în jurul altarului lor. Mulți începuseră să se gândească la faptul că închinarea la idoli era cu adevărat fără sens. Aceștia au văzut clar că Baal nu putea trimite foc. El nu era Dumnezeu.

Acum, Ilie le-a spus oamenilor să se apropie, iar aceștia l-au ascultat și l-au privit cum a reconstruit altarul lui Dumnezeu, a aranjat lemnele pe el, după care a pus jertfa deasupra. Probabil că toți s-au întrebat de ce a săpat un șanț în jurul altarului. În curând, aveau să afle. **1 Împărați 18:30-35** □

Muntele Carmel se află în apropiere de Marea Mediterană, așa că se găsea destulă apă ca să umple vedrele. Acum, totul era atât de ud, încât nimeni nu putea să spună că Ilie a aprins focul pe altar.

După ce a îndemnat poporul să I se închine lui Dumnezeu, în loc să I se închine lui Baal, Ilie a îngenunchat cu evlavie lângă altar. Citește rugăciunea lui în **versetele 36, 37** □.

Toți au ascultat în tăcere. Apoi, când Ilie și-a încheiat rugăciunea scurtă și sinceră, a fulgerat cu foc din cer. Focul a aprins jertfa, a uscat apa din șanț și a ars chiar și pietrele altarului. Israelii au căzut în genunchi, cu fața la pământ, și au strigat: „Domnul este Dumnezeu! Domnul este Dumnezeu!”

Preoții păgâni erau îngroziți, dar tot nu recunoșteau că Baal nu este Dumnezeu. Oamenii erau acum furioși pe preoți, iar când Ilie le-a poruncit să nu lase pe niciunul dintre prorocii lui Baal să scape, aceștia s-au grăbit să-l asculte. Și înainte să se termine ziua, toți preoții păgâni au murit. De-acum, nu mai puteau să-i ispitească pe oameni.

Aplicație: Focul care a căzut din cer în vremea lui Ilie a arătat cine este Dumnezeu. Însă când acest lucru se va întâmpla din nou, va fi diferit. Citește avertizarea lui Dumnezeu în **Apocalipsa 13:13,14** □. De data aceasta, i se va permite Satanei să facă minuni și mulți vor fi amăgiți. Cum putem să ne păzim ca să nu fim amăgiți? **Isaia 8:20** □

VINERI

Ploaia (1 Împărați 18:41-19:22)

DUPĂ ziua aceea petrecută pe muntele Carmel, oamenii s-au pocăit de loialitatea păcătoasă manifestată față de Baal și au ales să I se închine lui Dumnezeu. Acum, Dumnezeu îi putea binecuvânta cu ploaie, iar foamea putea lua sfârșit. Ce au făcut Ahab și Ilie? **1 Împărați 18:41,42** □

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

Cerul arăta la fel cum arătase toată ziua. Nu se vedeau nori și nu se auzeau tunete, dar Ilie știa că Dumnezeu Își va ține promisiunea. Îngenuncheat pe muntele Carmel, cu fața între palme, el s-a rugat pentru ploaie.

De șase ori și-a trimis servitorul să vadă dacă nu se adunau nori peste mare și de șase ori acesta s-a întors spunându-i că nu se văd. Însă Ilie nu s-a descurajat și a continuat să se roage. A șaptea oară, servitorul s-a întors spunând că se vede un nor foarte mic care se ridică din mare.

Ilie l-a trimis să-i spună lui Ahab să se grăbească să ajungă acasă. Cerul s-a acoperit imediat cu nori negri și s-a lăsat noaptea. A început să plouă atât de repede, încât împăratul nu vedea drumul. Așa că Dumnezeu i-a dat putere lui Ilie să alerge în fața carului acestuia și să-l ghideze de-a lungul celor 30 de kilometri până la Izreel.

Ce zi minunată a fost! În cele din urmă, oamenii și-au dat seama cât de smintiți fuseseră să-și pună încrederea într-un idol păgân, așa că au ales să se roage singurului Dumnezeu adevărat. Mai apoi, Dumnezeu a trimis ploaie, exact așa cum promisese.

Mai mult ca sigur, Ilie era extenuat. Probabil că încă ploua când s-a ghemuit la pământ, în afara zidurilor cetății, s-a acoperit cu mantaua și a adormit. N-avea nici cea mai vagă idee cât era ora când a simțit că-l zgâlțâie cineva, chemându-l pe nume.

Ilie a deschis ochii. Unde se afla? Ce se întâmpla? Timp de câteva secunde, s-a simțit atât de confuz și de obosit, încât îi era greu să se adune. Săptămâna viitoare, vom afla ce s-a întâmplat în continuare.

Aplicație: Ale cui rugăciuni sunt eficiente? **Iacov 5:16-18**

 Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

Referințe

1 Împărați 17:1-19:2
Profeți și regi,
p. 123-159

Decodifică următoarele cuvinte, apoi completează spațiile goale din istorisirea de mai jos, folosind aceste cuvinte!

ALAB	1.	_____
PĂA	2.	_____
BAEZIAL	3.	_____
TRECHI	4.	_____
TRLAA	5.	_____
RZIELE	6.	_____
DOIABA	7.	_____
BAHA	8.	_____
FPREITO	9.	_____
TAPERAS	10.	_____
LERMAC	11.	_____
EILI	12.	_____
OCF	13.	_____

14. Numele împăratului nelegiuit al lui Israel din timpul lui Ilie era _____.

Acesta era căsătorit cu _____, o femeie păcătoasă care îi ura pe toți prorocii lui Dumnezeu. Aceștia i-au condus pe israeliți în idolatrie și i-au învățat să se închine lui _____.

15. După ce Ilie i-a spus împăratului că nu va mai ploua, Dumnezeu i-a zis să se ascundă lângă pârâul _____. Când nu mai era apă de băut, Dumnezeu i-a spus să meargă la _____, unde se va îngriji o văduvă de el. În acest timp, _____ a ascuns sute de _____ ai lui Dumnezeu într-o peșteră și le-a dat apă și hrană pentru a-i proteja de împărăteasa nelegiuită.

16. După câțiva ani fără ploaie, Ilie s-a întâlnit cu împăratul și i-a poruncit să adune poporul pe muntele _____. La întâlnire, _____ era singurul om care a vorbit cu mult curaj pentru Dumnezeu.

17. După ce preoții păgâni nu au putut să-l facă pe zeul lor să trimită foc din cer, Ilie a reconstruit _____ lui Dumnezeu, a pus lemne pe el, jertfa și multă _____. După ce s-a rugat, Dumnezeu a trimis _____ din cer, iar oamenii s-au hotărât să l se închine adevăratului Dumnezeu. În timpul furtunii din seara aceea, Ilie a fugit înaintea carului lui Ahab și l-a condus de la muntele Carmel la casa lui din _____.

Chemarea lui Elisei

Text de memorat: Luca 16:10

„Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.”

DUMINICĂ

Un moment de slăbiciune (1 Împărați 19:1-8)

S-A încheiat o zi minunată pe muntele Carmel. Dumnezeu și-a arătat puterea, iar israeliții au ales să I se închine Lui. Poporul a văzut că Baal nu era decât un idol neputincios.

Când a ajuns acasă, Ahab i-a povestit Izabelei toate lucrurile care s-au întâmplat în ziua aceea. I-a spus că ploaia a început să cadă pentru că Ilie s-a rugat Dumnezeului său. I-a mai zis și că prorocii lui Baal au fost omorâți cu toții și că oamenii s-au hotărât să I se închine Dumnezeului cerurilor. Auzind toate acestea, Izabela s-a înfuriat. Ce mesaj i-a transmis lui Ilie? **1 Împărați 19:1,2** □

Dumnezeu i-a dat putere lui Ilie să alerge aproximativ 30 de kilometri prin întuneric, în timp ce ploua cu găleata. Apoi, după ce a dormit în afara cetății, a fost trezit brusc pentru a fi înștiințat de planul înspăimântător al Izabelei.

Ilie dăduse dovadă de mult curaj și de o credință impresionantă – îl confruntase fără frică pe Ahab, avusese încredere că Dumnezeu Se va îngriji de el în timpul celor trei ani și jumătate de foamete, stătuse singur pe muntele Carmel și alergase circa 30 de kilometri printr-o ploaie torențială. Însă acum, dintr-odată, s-a îngrozit și a căzut în capcana Satanei, numită descurajare.

Credința și curajul lui Ilie dispăru-seră. Nu

mai era Dumnezeu cu el? Bineînțeles că era! Dumnezeu era capabil să-l păzească de Izabela, numai că Ilie și-a pierdut cumva încrederea. Ce a făcut el prin întuneric și prin ploaie? **Versetul 3** □

Ilie a fugit din calea Izabelei. După un drum de o zi, s-a oprit sub un copac ca să se odihnească. Care erau gândurile lui? **Versetul 4** □

După ce a adormit, a simțit că cineva îl atinge cu blândețe. Privind în sus, a văzut fața blajină a unui înger care-i adusese hrană. Ilie a mai dormit o vreme, apoi îngerul i-a adus din nou hrană. **Versetele 5-8** □

Cu toate că Ilie și-a abandonat datoria, Dumnezeu nu l-a părăsit. Ilie a mers cam 320 de kilometri până la muntele Sinai, acolo unde Dumnezeu dăduse Cele Zece Porunci. Aici, Dumnezeu avea să-i vorbească lui Ilie.

Aplicație: Ne părăsește Dumnezeu când suntem copleșiți de ispite? **Mica 7:8,9** □

LUNI

Dumnezeu vorbește (1 Împărați 19:9,10)

ILIE căzuse într-una dintre cele mai periculoase capcane ale lui Satana – deprimarea. Satana are multe alte capcane, iar nouă ne este ușor să cădem în ele. Este căderea neintenționată în capcana lui la fel de gravă ca răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu? Nu. Dumnezeu are răbdare cu noi și vrea să ne ierte atunci când ne pare rău cu adevărat și nu căutăm scuze. În istorisirile biblice am văzut de nenumărate ori cât de răbdător și iubitor este Dumnezeu. Astfel de exemple găsim în viața lui Iacov, Moise, David, Solomon, precum și a altora.

Biblia

mea

11 noiembrie
A 45

spune

Dumnezeu era răbdător și cu Ilie, pe care îl iubea foarte mult. Când cădem în capcanele Satanei, cum a pățit Ilie, mai există consecințe? Da. Întotdeauna.

Dumnezeu voia ca Ilie să-i ajute pe oameni să-I rămână credincioși Lui, așa cum hotărâseră pe muntele Carmel. El l-ar fi protejat și ar fi pedepsit-o pe Izabela. Însă Ilie s-a gândit că nu avea cum să se întâmple asta, din cauza Izabelei, așa că a fugit, iar în timpul cât a fost plecat mulți israeliți s-au întors la vechile lor obiceiuri. Ce consecințe teribile! Și ce lecție pentru noi!

Acum, Ilie se găsea într-o peșteră de pe muntele Sinai, la sute de kilometri distanță de locul unde ar fi trebuit să se afle, învățându-i pe israeliți. Ce l-a întrebat Dumnezeu acolo? **1 Împărați 19:9** □

Întrebarea suna de parcă Dumnezeu îi spunea: „Ilie, te-am trimis să-l avertizezi pe Ahab. Te-am trimis la pârau și la văduvă și am avut grijă de tine. Te-am trimis pe muntele Carmel și te-am ajutat să alergi 30 de kilometri pentru a-l conduce pe Ahab acasă prin întuneric și ploaie. Dar ce cauți tu aici, Ilie? Eu nu te-am trimis aici!”

Răspunsul lui Ilie trăda descurajarea pe care o simțea. El a spus că israeliții nu l-au mai închinat lui Dumnezeu și că prorocii Lui fuseseră omorâți. **Versetul 10** □

Ilie nu a menționat marea victorie a lui Dumnezeu de pe muntele Carmel, nici că Obadia salvase 100 de proroci, ascunzându-i în peșteri. El nu a amintit decât lucrurile rele care se întâmplaseră.

Aplicație: Este ușor să ne descurajăm când ne gândim numai la probleme și pierdem din vedere lucrurile care reprezintă „veștile bune”. **Filipeni 4:8** □

MARȚI

Vocea blândă și subțire a lui Dumnezeu

(1 Împărați 19:11-18)

DUPĂ acea zi minunată de pe muntele Carmel, Ilie a fugit de datoria lui ca proroc al Domnului, din cauză că viața i-a fost amenințată de împărăteasa Izabela. Ilie a fugit vreo 480 de kilometri până a ajuns la muntele Sinai. Era foarte descurajat.

Acolo, „înaintea Domnului a trecut” un vânt înfricoșător, atât de puternic, încât a sfărâmat stâncile de pe munte. Dar Ilie nu l-a auzit pe Dumnezeu vorbind în vântul acela puternic. Mai apoi, muntele a fost scuturat de un cutremur teribil, însă el tot nu a auzit vocea lui Dumnezeu.

În cele din urmă, a venit un foc, dar Dumnezeu nu i-a vorbit nici din flăcările aprinse. Când acestea

s-au stins, s-a lăsat liniștea. După aceea, Ilie a auzit o voce blândă și subțire. A știut atunci că Dumnezeu îi vorbea. **1 Împărați 19:12-14** □

Dumnezeu nu l-a certat. Dar l-a apreciat în vreun fel? El i-a spus unde să se ducă. I-a mai zis că trebuia să găsească trei bărbați pe care să-i ungă. Pe unul dintre aceștia îl chema Elisei. El avea să fie proroc în locul lui Ilie. Pe al doilea bărbat îl chema Hazael și avea să ajungă împăratul Siriei, iar al treilea, pe nume Iehu, avea să devină viitorul împărat al Israelului.

Prin faptul că i-a vorbit lui Ilie cu o voce blândă și subțire, Dumnezeu ne învață că oamenii nu sunt atrași la El întotdeauna prin minuni mari sau predici puternice. Câteodată, Duhul Sfânt se poate folosi de vocea discretă și domoală a unei persoane tinere, ca tine, pentru a câștiga pe cineva pentru Isus. Duhul Său poate lucra prin oricine are încredere în El.

Atunci când Ilie a răspuns vocii lui Dumnezeu, a spus că „a rămas numai el singur”. Dar Dumnezeu i-a zis că se mai găseau încă 7.000 de oameni care nu L-au părăsit pentru a i se închina lui Baal.

Aplicație: Este simplu să crezi că toată lumea este de partea lui Satana în acest război teribil dus împotriva lui Isus. Dar mai sunt multe mii de oameni care îi sunt loiali lui Isus. Și mai sunt multe mii care Îl vor accepta dacă va fi ceva care să-i învețe.

MIERCURI

Chemarea lui Elisei

(1 Împărați 19:19-21; 2 Împărați 2:1-5)

DUPĂ ce Dumnezeu i-a vorbit lui Ilie pe muntele Sinai, acesta nu s-a mai simțit singur. În timp ce pleca din locul unde se ascunsese pentru a-l găsi pe Elisei, el simțea că Îl iubea pe Dumnezeu și avea credință în El mai mult ca oricând. Ce făcea Elisei când l-a găsit Ilie și în ce fel i-a făcut cunoscut acesta din urmă faptul că Dumnezeu voia ca el să fie următorul proroc al Israelului? **1 Împărați 19:19** □

Deși familia lui Elisei era bogată, acest lucru nu-l împiedica să are și el câmpul împreună cu servitorii săi. Când Ilie a trecut pe lângă el și și-a pus mantaua pe umerii lui, Elisei a știut imediat ce însemna lucrul acesta. Dumnezeu îl chema să plece de acasă și să meargă cu Ilie. Poate că, pentru o clipă, el s-a uitat la Ilie, care a trecut pe lângă el. Apoi și-a lăsat

boii în urmă și a fugit după acesta. „Lasă-mă să sărut pe tatăl meu și pe mama mea și te voi urma”, a spus Elisei.

Răspunsul lui Ilie poate fi interpretat astfel: „Dacă este mai importantă casa ta decât să fii prorocul lui Dumnezeu, nu te simți obligat să vii cu mine!” Însă pentru Elisei nu era nimic mai important decât să lucreze pentru Dumnezeu, așa că a plecat cu Ilie.

Acești doi bărbați au stat împreună câțiva ani. În tot acest timp, Elisei a învățat de la Ilie cum să facă lucrarea lui Dumnezeu. Școlile profeților începute de Samuel fuseseră închise, dar Ilie le-a deschis din nou. Elevii erau numiți „fiii prorocilor”. Ei învățau cum să întoarcă inimile oamenilor către Dumnezeu.

Odată, Ilie și Elisei au vizitat școlile de la Ghilgal, Betel și Ierihon. În fiecare cetate, Ilie i-a spus lui Elisei să rămână acolo cu elevii, zicând că Dumnezeu îl trimite mai departe. De fiecare dată însă, Elisei a refuzat să se despartă de el.

2 Împărați 2:1-5

Dumnezeu îi spusese lui Ilie că va fi înălțat la cer în ziua aceea, dar el nu știa că Domnul le spusese asta și lui Elisei și elevilor. De aceea, Elisei voia să rămână cu el până

în ultimul minut!

Aplicație: Este important să știm cum să lucrăm. În timp ce Elisei învăța să coopereze cu părinții lui și să li se supună în timp ce lucra, el învăța cum să coopereze și cu Dumnezeu și să I se supună Lui.

JOI

Înălțarea lui Ilie la cer (2 Împărați 2:5-12)

CÂND fiii prorocilor l-au întrebat pe Elisei dacă știa că Ilie o să-l părăsească, răspunsul acestuia părea să spună: „Da, știu, dar haideți să nu vorbim despre asta!” El nu voia să se gândească la faptul că va rămâne fără Ilie. De fiecare dată când Ilie i-a sugerat să rămână în urmă, Elisei i-a spus că nu o să facă așa.

În timp ce s-au îndreptat spre râul Iordan, cincizeci dintre fiii prorocilor i-au urmat de la distanță. Ajunși la râu, Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul și a lovit cu ea apele. Ce s-a întâmplat atunci? **2 Împărați 2:8**

Pe când mergeau, Ilie l-a întrebat pe Elisei ce ar vrea să facă pentru el înainte să se despartă. Elisei știa că exista un singur dar de care avea cea mai mare nevoie – Duhul Sfânt. De fapt, Elisei s-a gândit cum îl folosisse Dumnezeu pe Ilie și, pentru că urma să-i ia locul, simțea că are nevoie și mai mare de prezența Duhului Sfânt, pentru a putea lucra într-un mod asemănător.

Brusc, Ilie a fost răpit într-un car uimitor care l-a înălțat la cer, făcându-l nevăzut. Minunatul prieten și învățător al lui Elisei nu mai era. Cum și-a manifestat acesta supărarea? **Versetele 11, 12**

Pe vremea când majoritatea israeliților trăiau precum păgânii, Ilie s-a poziționat curajos de partea adevărului. Are biserica noastră nevoie de predicatori curajoși ca Ilie? Citește ce a spus Dumnezeu că se va întâmpla înainte de venirea lui Isus în **Maleahi 4:5**.

Semnificația acestui text nu este că Ilie se va întoarce pe pământ și va predica din nou. Pentru a înțelege mai bine despre ce este vorba, citește ce le-a spus îngerul părinților lui Ioan Botezătorul în **Luca 1:17**.

La prima venire a lui Isus, Ioan Botezătorul a predicat în duhul și puterea lui Ilie. Iar textul din Maleahi 4:5,6 înseamnă că înainte de a Doua Venire a lui Isus, când cei mai mulți oameni nu vor asculta de Cele Zece Porunci, se va întâmpla din nou ceva asemănător (Psalmii 119:126).

Aplicație: De fapt, asta se întâmplă chiar acum. Oameni curajoși din biserica lui Dumnezeu predică și învață cu îndrăzneală adevărul biblic în duhul și puterea lui Ilie. Și tu poți lucra fără frică pentru Domnul!

VINERI

Noul proroc (2 Împărați 2:13-22)

ȘTIM din Biblie că Ilie nu a murit și că Dumnezeu l-a înălțat la cer. Și Moise este în cer. După ce a murit, Isus l-a înviat și l-a luat acolo (Iuda 9). Ilie și Moise s-au întors pe pământ pentru a-L încuraja pe Isus înainte să moară pentru noi. **Matei 17:1-3**

La întâlnirea lor cu Isus din noaptea aceea, Moise i-a reprezentat pe toți oamenii lui Dumnezeu care au murit înainte de venirea Sa pe pământ. El i-a reamintit lui Isus de milioanele de oameni pe

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1

care îi va învia din nou la revenirea Sa. Ilie i-a reamintit lui Isus de numeroșii credincioși care vor fi în viață și-L vor aștepta.

Elisei a privit cum Dumnezeu îl ridică pe Ilie într-un car de foc, apoi a văzut ceva plutind în jos. Era mantaua lui Ilie.

Luând mantaua aceea valoroasă cu el, Elisei s-a întors la râul Iordan. Acum, el îi lua locul lui Ilie, cel mai mare profet de la Moise. Iar fiii prorocilor, de la școala din apropiere de Ierihon, îl priveau de pe malul celălalt al râului.

Când Elisei a luat mantaua și a răsucit-o, lovind cu ea apele, acestea s-au despărțit, lăsând o cale uscată pe unde a putut să traverseze râul. Asta făcuse și Ilie. Iar când fiii prorocilor au văzut aceasta, au știut că Dumnezeu este și cu Elisei, așa cum a fost și cu Ilie. **2 Împărați 2:14,15**

Întrebându-se dacă nu cumva Dumnezeu l-a dus pe Ilie în alt loc, fiii prorocilor au insistat să fie trimiși bărbați care să-l caute. Elisei știa că va fi o pierdere de timp. Iar când aceștia s-au întors după trei zile, au recunoscut că Elisei avusese dreptate. **Versetele 16-18**

Elisei este numit „profetul minunilor”, deoarece Dumnezeu a făcut numeroase miracole prin el. Una dintre primele minuni a avut loc chiar acolo, la Ierihon. **Versetele 19-22** În locul acela încă mai curge un izvor numit „Fântâna lui Elisei”. Tinerele femei se adună aici ca să umple vasele cu apă curată din izvorul pe care Elisei „l-a vindecat” cu sute de ani în urmă.

Aplicație: În mod natural, inimile noastre sunt precum apele amare. Noi nu putem avea gânduri sau motivații curate. Însă Isus poate transforma fiecare inimă într-o fântână cu „apă vie”, curată și pură (Ioan 4:13,14).

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

Completează rebusul de mai jos!

Pe verticală

2. Nu a murit niciodată.
3. Ce l-a înălțat pe Ilie la cer?
5. Idolul ai cărui 450 de proroci au fost omorâți.
6. Bărbatul care a ascuns 100 de proroci într-o peșteră.
8. Ilie a deschis _____ profeților care fuseseră închise.
9. Una dintre școlile profeților se găsea în această cetate.
12. Elisei a folosit-o pentru a vindeca izvorul de apă.
13. Următorul profet după Ilie.
16. Locul unde au ales oamenii să l se închine lui Dumnezeu.
19. Locul unde Dumnezeu S-a întâlnit cu Ilie.
21. Ilie a aflat că el urma să devină următorul împărat al Israelului.

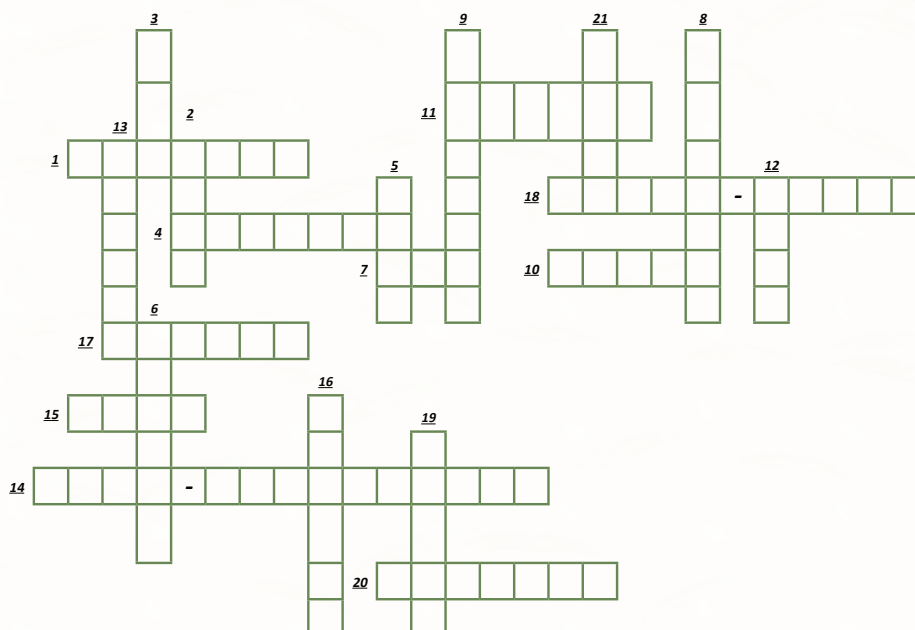
Pe orizontală

1. Cetatea cu izvor de apă amară.
4. Împărăteasa nelegiuită a lui Israel.
7. Ce făcea Elisei când l-a întâlnit Ilie prima dată.
10. O altă școală a profeților se găsea în această cetate.
11. Ilie l-a uns pe acest bărbat să fie următorul împărat al Siriei.
14. Elevii erau numiți _____.
15. Împărat nelegiuit al lui Israel.
17. Râul ale cărui ape au fost despărțite.
18. Ce i-a cerut Elisei lui Ilie.
20. Ultimul dar al lui Ilie pentru Elisei.

Referințe

1 Împărați 19;
2 Împărați 2:1-22;

Profeți și regi,
p. 159-189; 217-234

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Slujirea loială a lui Elisei

Text de memorat: Evrei 11:6

„Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”

Dumnezeu are grijă de o văduvă (2 Împărați 2:23,24; 4:1-7)

PRIN Elisei, Dumnezeu a făcut ca apele orașului Ierihon să devină proaspete și curate. Acum, Elisei era în drum spre Betel, unde se găsea o altă școală de profeți. În timp ce se apropia de cetate, un grup de băieți mai rebeli s-a apropiat de el. Aceștia știau că Dumnezeu îl luase pe Ilie la cer, dar în loc să se gândească cu evlavie la lucrul acesta minunat, ei glumeau în privința lui. Ce au strigat ei când au trecut pe lângă Elisei? **2 Împărați 2:23** □

Elisei îi iubea pe tineri, dar știa cât de serioasă era lipsa de respect și mai știa că nu trebuie să ignore acțiunile unora ca ei. El s-a întors și le-a vorbit cu asprime. Ce s-a întâmplat după aceea? **Versetul 24** □

Probabil că tot Israelul a auzit ce s-a întâmplat în ziua aceea. De atunci, Elisei nu a mai avut niciodată vreo problemă cu copiii sau cu tinerii obraznici și lipsiți de respect. Ceea ce li s-a întâmplat acelor tineri în ziua aceea, la Betel, ar trebui să ne spună ceva foarte important despre ce înseamnă să fii respectuos.

Biblia relatează o mulțime de minuni pe care Dumnezeu le-a făcut prin Elisei. Una dintre acestea a fost făcută pentru o văduvă, al cărei soț fusese elev la una dintre școlile profeților. Dintr-un motiv oarecare, văduva avea datorii. Poate că soțul ei a trebuit să împrumute bani înainte să moară, iar acum

persoana care îi împrumutase banii îi voia înapoi. Când văduva nu și-a putut plăti datoria, cel care o împrumutase i-a spus că o să-i ia pe cei doi fii ai ei ca să-i fie sclavi. Nu e de mirare că era îngrijorată! Ce a întrebat-o Elisei, când văduva i-a povestit toate acestea? **2 Împărați 4:1,2** □

Când i-a spus că nu avea decât un vas cu untdelemn, Elisei i-a zis: „Împrumută câte vase poți și umple-le cu untdelemn, împreună cu fiii tăi! Pe urmă, vinde untdelemnul și plătește-ți datoria! De asemenea, o să-ți rămână destui bani pentru nevoile tale.” **Versetele 3-7** □ Dumnezeu a făcut ca untdelemnul să curgă din vasul ei până s-au umplut toate vasele pe care le împrumutase. Ce miracol uimitor! Cât de recunoscătoare trebuie să fi fost!

Aplicație: Dumnezeu încă Se îngrijește de nevoile celor care Îi sunt loiali. **Filipeni 4:19** □

LUNI

Bunătatea răsplătită (2 Împărați 4:8-31)

ELISEI a călătorit dintr-un loc în altul prin Israel. Toată lumea îl știa. Era primit cu multă amabilitate în casa unei familii din cetatea Sunem. Aceștia știau că el era „un om sfânt al lui Dumnezeu”, așa că au stăruit pe lângă el ca întotdeauna să se oprească și să mănânce împreună cu ei.

Familia era una înstărită, iar soția a sugerat să fie făcută o cameră sus, astfel încât Elisei și servitorul lui să stea cu ei ori de câte ori treceau pe acolo. Soțul a considerat că este o idee bună, așa că au amenajat camera. Așadar, Elisei avea mereu pregătită o cameră confortabilă.

Biblia

mea

18 noiembrie
A 46

spune

2 Împărați 4:8-10 □ Elisei le-a apreciat generozitatea și stătea acolo de fiecare dată când călătoriile lui îl purtau în apropierea casei acelor oameni generoși. El își dorea să le poată arăta cât de mult îi aprecia.

Într-o zi, i-a spus servitorului său, Ghehazi, să o întrebe pe femeie dacă putea face ceva pentru ea. Aceasta i-a mulțumit și i-a explicat că avea deja tot ce îi era necesar și nu se putea gândi la ceva special. Apoi, l-a întrebat pe Ghehazi dacă se putea gândi el la ceva. Care a fost sugestia acestuia? **Versetele 14-16** □

Femeii nu-i venea să creadă că urma să aibă un fiu, dar acest lucru chiar s-a întâmplat. Atât ea, cât și soțul ei au fost fericiți să-și vadă băiețelul crescând. Într-o zi, când băiețelul s-a dus cu tatăl lui la câmp, s-a îmbolnăvit. Ce s-a întâmplat după aceea? **Versetele 18-21** □

Ea știa că Elisei se afla în ziua aceea pe muntele Carmel. Fără să spună cuiva de ce se grăbea, s-a suit pe un măgar și a călărit cât a putut de repede ca să-l găsească pe Elisei.

Elisei a văzut-o venind și l-a trimis pe Ghehazi în întâmpinarea ei. Însă ea nu voia să vorbească decât cu Elisei. Curând, i-a povestit acestuia ce problemă avea. Ce i-a spus Elisei lui Ghehazi să facă? **Versetul 29** □

Când mama a refuzat să-l părăsească pe Elisei, el a mers cu ea. Pe drum s-au întâlnit cu Ghehazi, care le aducea vești triste. **Versetul 31** □

Aplicație: Tu te porți cu bunătate și ești ospitalier cu alții?

MARȚI

Trei miracole uimitoare (2 Împărați 4:32-44)

ELISEI și femeia sunamită se grăbeau să ajungă înapoi acasă. Băiețelul ei scump murise și zăcea întins pe patul din camera lui Elisei. Ceea ce s-a întâmplat când au ajuns acolo seamănă mult cu miracolul făcut de Dumnezeu în casa văduvei, unde stătuse Ilie timp de doi ani, în timpul foametei teribile din Israel.

Elisei s-a rugat cu credințioasă ca Dumnezeu să-și arate puterea, aducându-l înapoi la viață pe băiețel. Apoi, dintr-odată, copilul a strănutat, însă nu doar o dată. Băiețelul, care era mort de mai mult timp, a strănutat de șapte ori. După aceea, a deschis ochii.

Durerea de cap îi dispăruse. Era bine.

Probabil că s-a uitat la Elisei și s-a întrebat de ce se afla în camera acestuia și unde era mama lui. Ghehazi s-a grăbit să o cheme, iar aceasta a fost foarte recunoscătoare că Dumnezeu i-a ascultat rugăciunile lui Elisei.

2 Împărați 4:36,37 □

Când Elisei a vizitat școala de profeți de la Ghilgal, era o foamete mare, iar elevii de acolo erau cu adevărat înfometați. Elisei le-a spus să facă o ciorbă în oala cea mare, iar unul dintre elevi a ieșit și a adunat curcubete sălbatic, pe care l-a adăugat în fiertură. Nimeni nu știa că acesta era otrăvitor. Citește ce s-a întâmplat în **versetele 40, 41**. □

Într-o altă ocazie, la aceeași școală, în timpul aceleiași perioade de foamete, cineva i-a adus lui Elisei 20 de pâini de orz și spice noi.

Când Elisei i-a spus servitorului său să le dea elevilor, acesta i-a reamintit lui Elisei, clătănând din cap: „Sunt o sută de oameni înfometați! Ce avem aici nu ajunge deloc pentru atât de mulți!” „Vor mânca și va mai rămâne”, i-a promis Elisei. Și așa a fost. **Versetul 44** □

Aplicație: Dumnezeu încă înmulțește lucrurile, așa cum a înmulțit pâinile și spicele noi pentru elevii de la Ghilgal. Atunci când dăm cu credințioasă zecimea pe care o datorăm și oferim darurile din dragoste pentru munca misionară, Dumnezeu înmulțește atât ceea ce dăm, cât și ceea ce ne rămâne. **Maleahi 3:10** □

MIERCURI

Micuța misionară (2 Împărați 5:1-13)

CU ocazia unei alte minuni pe care Dumnezeu a făcut-o prin Elisei, El a folosit o fetiță israelită care locuia într-o țară străină. Citește începutul acestei istorisiri fascinante în **2 Împărați 5:1,2**. □

Nu știm numele fetiței, dar părinții ei sigur au învățat-o să Îl iubească pe Dumnezeu, să creadă în El și să fie mereu de ajutor. Probabil că ea era o alinare pentru soția lui Naaman, generalul bolnav de lepră.

Nu exista niciun remediu pentru lepră, însă fetița israelită știa că Dumnezeu este atotputernic și că făcuse minuni uimitoare prin Elisei. Ce i-a spus ea soției lui Naaman? **Versetul 3** □

Naaman a vorbit cu împăratul. Și acesta era nerăbdător ca Naaman să se vindece. Curând, acesta a plecat la drum cu carul lui, însoțit de mai mulți soldați.

Pe lângă scrisoarea pe care împăratul Siriei o adresa împăratului Israelului, Naaman mai ducea cu el aur și argint, precum și zece haine scumpe pentru omul care avea să-l vindece.

Probabil că Naaman nu știa unde era Elisei, dar știa unde să-l găsească pe împăratul lui Israel. Când împăratul a citit scrisoarea de la împăratul Siriei, s-a agitat și s-a înspăimântat, dar Elisei știa despre asta. Nu a trecut mult, și carul lui Naaman s-a oprit la ușa lui. **Versetele 6-9** □

Naaman era obișnuit să fie tratat cu mult respect, așa că atunci când un servitor i-a transmis mesajul, în loc ca prorocul însuși să-l întâmpine, s-a simțit insultat. Ce i-a spus servitorul lui Elisei? **Versetele 10, 11** □

Naaman era atât de furios, încât voia să se întoarcă în Siria. La urma urmei, ce-l împiedica să se spele în râurile frumoase și curate din propria țară, unde mulțimi de oameni se închinau la idoli? Era prea umilitor să se spele în apele tulburi ale râului Iordan. **Versetul 12** □

Soldații erau dezamăgiți, dar, în cele din urmă, aceștia și-au făcut curaj și i s-au adresat cu politețe. Avea să asculte de ei mândrul Naaman? **Versetul 13** □

Aplicație: Te-a împiedicat vreodată mândria să faci ceva corect?

JOI

Credința unui sirian (2 Împărați 5:14-19)

CĂPETENIA Naaman a venit la Elisei ca să fie vindecat de lepră. Dar, din cauza mândriei lui, s-a simțit rănit și a vrut să se întoarcă în Siria. Pe drum, soldații lui l-au sfătuit să facă ceea ce îi spusese Elisei. **2 Împărați 5:10-13** □

În cele din urmă, Naaman a oprit carul. Trebuia să aleagă. Mândria lui îl întorcea în Siria, cu tot cu lepra lui, sau credința în Dumnezeu lui Israel îl întorcea la râul Iordan? Credința a câștigat! Curând, se scufunda în apele tulburi ale râului Iordan.

Probabil că Naaman și soldații lui numărau de câte ori se scufunda sub apă. De șase ori se scufundase și lepra nu dispăruse. Probabil că toată lumea și-a ținut respirația când s-a scufundat a șaptea oară. După aceea, sigur s-au auzit strigăte de bucurie: „Sunt vindecat! Lepra a dispărut!” **Versetul 14** □

S-au grăbit cu toții înapoi spre casa lui Elisei. De data aceasta, prorocul a ieșit să-l întâmpine. Trebuie să fi fost încântat auzind ce spunea Naaman despre

Dumnezeu. **Versetul 15** □

După aceea, au fost aduse darurile. Dar când Naaman i-a dat cu recunoștință acele cadouri scumpe, Elisei le-a refuzat. Naaman și toți oamenii din Siria trebuiau să știe că Dumnezeu, nu Elisei, îl vindecase.

Probabil că Naaman a fost uimit să-l vadă pe Elisei dându-I toată slava Dumnezeului lui Israel.

Și când s-a convins că prorocul nu avea să accepte darurile oferite, a fost mai hotărât ca oricând să I se închine doar Dumnezeului cerurilor.

El a cerut niște saci cu pământ din Israel ca să-i ducă cu el înapoi în Siria. Probabil i se părea un pământ sacru. Sau poate că voia să acopere cu acesta un loc special din grădina lui. După aceea, se putea duce acolo ca să se roage pe pământ israelit.

Când Naaman a plecat, Elisei i-a urât să se „ducă în pace”. După ce Ghehazi, servitorul lui Elisei, l-a văzut pe acesta refuzând darurile lui Naaman, el nu a mai avut deloc pace.

Aplicație: De ce crezi că nu a vrut Elisei să accepte darurile?

VINERI

Lăcomia lui Ghehazi (2 Împărați 5:20-27)

NAAMAN a pornit înapoi spre casă, iar Elisei a intrat în casa lui. Însă Ghehazi, în timp ce îl privea pe Naaman plecând, rămăsese cu gândul la acele daruri scumpe pe care acesta le lua cu el. Ce s-a gândit el să facă, ținând cont că Elisei nu era de față ca să vadă? **2 Împărați 5:20** □

În timp ce alerga, Ghehazi a inventat rapid o poveste pe care să o spună. Iar când Naaman l-a văzut venind în urma lor, le-a ordonat servitorilor să se oprească. Mai mult ca sigur, a crezut că s-a întâmplat ceva serios. Probabil că Ghehazi rămăsese fără răsuflare când a spus povestea pe care o inventase. **Versetele 21, 22** □

Bineînțeles, Naaman a fost încântat să-i ajute pe elevii din povestea inventată de Ghehazi și a insistat să ia de două ori mai mult argint decât ceruse. Doi talanți de argint cântăreau aproape 90 de kilograme – prea mult ca Ghehazi să-l poată duce singur, așa că Naaman a trimis doi servitori ca să-l care.

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Ghehazi nu voia ca Elisei să știe ce făcuse. Prin urmare, după ce au mers o bucată de drum, i-a trimis pe cei doi servitori înapoi la Naaman, iar apoi a ascuns argintul și hainele cărate de aceștia. Când a terminat, a intrat în casă. Ce a răspuns el când Elisei l-a întrebat unde fusese? **Versetul 25** ☐

Ghehazi l-a mințit pe Naaman, și acum îl mințea și pe Elisei. Dar minciunile lui nu-i puteau ascunde acțiunile și nici gândurile. Dumnezeu i-a arătat lui Elisei tot ce s-a întâmplat. **Proverbele 19:5; Evrei 4:13** ☐

Care a fost pedeapsa lui Ghehazi? **2 Împărați 5:26,27** ☐

Naaman văzuse puterea lui Dumnezeu prin faptul că a fost vindecat de lepră și a hotărât să I se închine numai Lui. De asemenea, Elisei jurase că nu va accepta niciun cadou de la Naaman, deoarece Dumnezeu – și nu Elisei – îl vindecase pe Naaman. Ce crezi că a gândit Naaman când Ghehazi i-a spus că Elisei l-a trimis ca să ceară câteva cadouri?

Ce consecințe îngrozitoare aduc pofta și minciunile!

Aplicație: Ce lecție importantă învățăm din povestirile de săptămâna aceasta despre israeliți? **Evrei 3:7-19** ☐

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset. ☐

Caută cuvintele!

Proroc	Minciuni	Fiertură	Pâine
Miracole	Untdelemn	Odaie	Urși
Lepră	Credință	Foamete	Vase
Respect	Curcubete	Văduvă	Datorie
Înviat	Consecințe		

Referințe
2 Împărați 2:23,24; 4; 5;
Profeți și regi,
p. 235-253

M	I	R	A	C	O	L	E	Y	T	A	I	V	N	I
X	B	U	N	T	D	E	L	E	M	N	L	A	Z	C
E	T	E	M	A	O	F	T	F	U	C	P	D	Q	U
O	M	I	N	C	I	U	N	I	V	H	A	U	A	R
P	Y	Q	L	G	Z	C	A	W	K	A	I	V	F	C
R	E	S	P	E	C	T	S	D	O	R	N	A	W	U
O	U	A	T	D	N	E	N	U	A	U	E	M	J	B
R	K	O	Q	I	P	L	L	P	Q	T	V	Z	R	E
O	F	J	D	B	K	S	E	Y	A	R	O	F	N	T
C	Y	E	S	A	H	G	P	A	F	E	H	R	L	E
U	R	S	I	C	I	M	R	E	O	I	K	G	I	U
C	V	W	T	Q	B	E	A	U	T	F	V	A	S	E
Z	U	G	C	O	N	S	E	C	I	N	T	E	T	Y

Cine a spus cui?

1. „Suie-te, pleșuvule!” 2 Împărați 2:23

_____ i-au spus lui _____

2. „Spune-mi, ce ai acasă?” 2 Împărați 4:2

_____ i-au spus lui _____

3. „Să facem o mică odaie sus, cu ziduri.” 2 Împărați 4:10

_____ i-au spus lui _____

4. „Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!” 2 Împărați 4:40

_____ i-au spus lui _____

5. „O, dacă domnul meu ar fi la prorocul acela!” 2 Împărați 5:3

_____ i-au spus lui _____

6. „Du-te și scaldă-te de șapte ori în Iordan.” 2 Împărați 5:10

_____ i-au spus lui _____

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Finalul slujirii lui Elisei

Text de memorat: Psalmii 20:7

„Unii se bizuiesc pe carele lor, alții, pe caii lor, dar noi ne bizuim pe Numele Domnului Dumnezeului nostru.”

DUMINICĂ

Care din cer (2 Împărați 6:8-18)

SRAELIȚII care ascultau de Dumnezeu erau recunoscători pentru slujirea lui Elisei. Totodată, îl respectau și cei care i se închinau din nou lui Baal, chiar dacă nu-și ținuseră promisiunea de a I se închina numai lui Dumnezeu.

Din cauza închinării lor păgâne, Dumnezeu nu își putea binecuvânta poporul. Siria, țara vrăjmașă din apropiere, ataca uneori Israelul. Împăratul Siriei era foarte supărat pentru că, de fiecare dată când plănuia un atac-surpriză, împăratul Israelului afla despre el și se pregătea să înfrunte armata siriană.

Împăratul Siriei era convins că în armata lui exista un trădător care le spunea israeliților planurile lor secrete. Însă unul dintre servitorii săi i-a explicat că Elisei era cel care îi avertiza. „Găsiți-l pe Elisei”, a poruncit împăratul, „și o să-l prind”. „Este în Dotan”, i s-a spus. Așa că împăratul a trimis imediat o armată în timpul nopții ca să înconjoare cetatea și să pună mâna pe el.

2 Împărați 6:11-14 ■

În dimineața următoare, slujitorul lui Elisei a ieșit afară și a văzut armata siriană care înconjura cetatea. S-a grăbit să-i spună lui Elisei. Ce i-a spus Elisei? **Versetele 15, 16** ■

Ce voia să spună? De ce nu îi era frică?

Elisei știa că îi proteja o armată de îngeri, chiar dacă nu-i putea

vedea. Dar pentru că și-a dorit ca și slujitorul lui să învețe să aibă încredere în Dumnezeu, L-a rugat pe Dumnezeu să-l lase și pe el să vadă îngerii. Cum crezi că s-a simțit slujitorul lui când Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui Elisei? **Versetul 17** ■

Curând, soldații sirieni băteau la poarta lui Elisei. Elisei nu s-a îngrijorat nici de data asta. El L-a rugat pe Dumnezeu să facă ceva neobișnuit. Despre ce a fost vorba? **Versetul 18** ■

Cât de ușor i-a fost lui Dumnezeu să strice planurile Satanei în ziua aceea! Soldații sirieni și împăratul lor, precum și israeliții și împăratul lor aveau nevoie să-și dea seama că Dumnezeu este atotputernic și este capabil să-i protejeze pe aleșii lui.

Aplicație: Și noi trebuie să înțelegem lucrul acesta. Amintește-ți întotdeauna ce i-a spus Elisei slujitorului său în ziua aceea: „Cei care sunt cu noi sunt mai mulți decât cei care sunt cu ei”.

LUNI

Cărbuni aprinși (2 Împărați 6:19-33)

CÂND soldații sirieni au venit să-l prindă pe Elisei, Dumnezeu i-a orbit. Mai apoi, Elisei i-a condus în Samaria, capitala Israelului.

Îți poți imagina cât de șocați au fost sirienii când Dumnezeu le-a redat vederea și și-au dat seama că erau prizonieri într-o cetate împrejmuită cu ziduri? Împăratul lui Israel era încântat. Asta era șansa lui să nimicească o mulțime de soldați inamici.

Biblioteca

mea

25 noiembrie
A 47

spune

Însă planul lui Dumnezeu era diferit. Citește ce i-a spus Elisei împăratului să facă în **2 Împărați 6:22,23!** ■

Fiecare lingură de mâncare oferită de împăratul Israelului dușmanilor lui e un exemplu pentru ceea ce zice Biblia că înseamnă să aduni „cărboni aprinși” pe capul vrăjmașilor. **Proverbele 25:21,22** ■

După toate acestea, a trecut mult timp până când sirienii au invadat Israelul din nou. Câțiva ani mai târziu, aceștia s-au întors. De data aceasta, au înconjurat cetatea Samaria. N-a trecut mult timp și oamenii au rămas fără hrană. Împăratul era disperat. Nu mai fusese niciodată o foamete atât de năprasnică. Oamenii mureau de foame.

Într-o zi, în timp ce împăratul se plimba pe ziduri, o femeie l-a rugat să o ajute. Ceea ce i-a spus femeia l-a șocat. **2 Împărați 6:26-29** ■

Împăratul și-a sfâșiat haina, iar oamenii au văzut că purta un sac de păr pe dedesubt. Acest lucru arăta ce sentimente teribile avea cu privire la foamete. El nu își dădea seama că ceea ce se întâmpla era consecința faptului că poporul se închina la idoli. Pe cine a învinuit el și ce a spus că o să facă în privința asta? **Versetul 31** ■

Când Dumnezeu i-a spus lui Elisei despre planurile împăratului, acesta se găsea acasă la el, unde vorbea cu unii dintre conducători. De la palat, a sosit un sol, dar Elisei nu l-a primit. După aceea, când însuși împăratul a venit, Elisei i-a spus ce o să se întâmple a doua zi.

Aplicație: De ce crezi că bunătatea față de dușmani este comparată cu punerea de cărbuni aprinși pe capul lor? Cunoști persoane care nu au fost bune cu tine? Cum poți să pui „cărboni aprinși” pe capul lor?

MARȚI

Patru leproși (2 Împărați 7)

POPORUL lui Dumnezeu nu învățase să-L urmeze pe Dumnezeu și să asculte de prorocii Lui. Acum, armata siriană înconjurase cetatea Samaria, iar locuitorii acesteia rămăseseră fără hrană. Împăratul îl învinuia pe Elisei pentru asta și plănuia să-l omoare. Când Elisei a spus că a doua zi va fi hrană din belșug pentru toată lumea, o căpetenie de-a împăratului și-a bătut joc de el. Ce a zis atunci Elisei? **2 Împărați 7:1,2** ■

În seara aceea, patru bărbați leproși și înfometați stăteau în afara cetății, încercând să hotărască ce să facă. **Versetele 3, 4** ■

Ajungând în tabăra siriană, au rămas șocați. Se întâmplase ceva care îi făcuse pe sirieni să o ia la

fugă, fără să ia nimic cu ei. Toate bunurile și proviziile lor rămăseseră în urmă. Ce se întâmplase? **Versetele 6, 7** ■

De ce ospăț au avut parte cei patru leproși! După ce s-au săturat, s-au gândit și la oamenii înfometați din cetate și s-au întors să le dea vestea bună. **Versetele 8, 9** ■

Împăratul era convins că sirienii se ascundeau și așteptau ca oamenii din cetate să iasă afară, ca să-i captureze și să cucerească cetatea.

Când servitorii lui au verificat situația cu atenție, a fost evident că dușmanii pleaseră. Dumnezeu făcuse ca ei să audă un vuiet puternic, de parcă s-ar fi apropiat o armată mare. Aceștia s-au îngrozit. Ce au văzut servitorii? **Versetul 15** ■

Nimeni nu-i putea opri acum pe oamenii înfometați să iasă din cetate pentru a lua hrană din tabăra siriană. Căpetenia care își bătuse joc de Elisei își avea postul la poarta cetății. Oamenii nu i-au dat însă niciun pic de atenție și l-au călcat în picioare, omorându-l. Astfel, s-a împlinit profeția lui Elisei.

Elisei a continuat să lucreze pentru poporul lui Dumnezeu și să-i sfătuiască pe împărați. El ar fi putut să se descurajeze cu ușurință. În tot timpul vieții lui, au existat închinători la idoli în Israel și, câteodată, părea că toți oamenii îl uitaseră pe Dumnezeu. Dar întotdeauna au fost și unii care l-au rămas credincioși Lui. Elisei călătorea dintr-un loc în altul, încurajându-i pe cei credincioși, învățându-i pe cei care voiau să renunțe la idolatrie și ajutând în școlile profeților.

Aplicație: Cunoști oameni care sunt descurajați în privința slujirii lui Dumnezeu? Spune-le că Elisei a lucrat cu credincioșie, vreme de mulți ani, în slujba Israelului necredincios!

MIERCURI

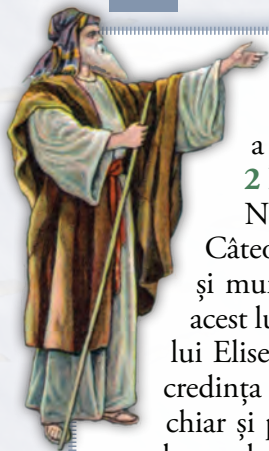
Niciun car de foc (2 Împărați 6:1-7; 13:14-21)

SCOLILE profeților erau foarte importante pentru Elisei. El știa că elevii de aici îi ajutau pe alții să creadă în Dumnezeu și să-I rămână credincioși Lui. La una dintre școlile pe care o vizitase, elevii aveau nevoie de mai mult spațiu, așa că s-au hotărât să construiască un loc mai mare. L-au rugat pe Elisei să vină cu ei, iar el a acceptat cu bucurie.

În ziua aceea, plănuiau să taie copaci pentru cherestea. Având securile cu ei, s-au dus într-un loc din apropierea râului Iordan și, în curând, lucrau din greu la tăierea copacilor.

Unul dintre fiii prorocilor împrumutase securea și, în timp ce tăia un copac, fierul

securii a căzut în râu și s-a dus la fund. Bineînțeles, elevul s-a simțit groaznic. Ce a spus el și ce a făcut Elisei în privința asta? **2 Împărați 6:5-7** ■

Nu e de mirare că elevii îl iubeau pe Elisei! Câteodată, el îi învăța, dar, așa cum am văzut, el și muncea alături de ei. Cum crezi că i-a ajutat acest lucru în educația lor? Răbdarea și încrederea lui Elisei dovedesc că nimic nu-i putea zdruncina credința în Dumnezeu. Acest lucru l-a impresionat chiar și pe tânărul împărat Ioas, care se afla acum la conducerea Israelului. El s-a dus să-l viziteze pe Elisei în timp ce acesta era bolnav și stătea să moară.

2 Împărați 13:14 ■

Siria rămăsese în continuare vrăjmașul Israelului, iar Dumnezeu i-a transmis lui Elisei un mesaj pentru Iosia, spunându-i să învingă definitiv țara aceea. El trebuia să atace până când aceasta avea să fie nimicită. **Versetele 15-17** ■

Dumnezeu îl puna la încercare pe Iosia. Credea el că Dumnezeu îi va da Israelului victoria asupra Siriei? Va continua el să lupte și să-i distrugă pe sirieni? **Versetele 18, 19** ■

Elisei lucrase cu credincioșie pentru Dumnezeu timp de mai bine de 50 de ani. Dumnezeu nu a trimis un car de foc ca să-l ia la cer, așa cum făcuse cu Ilie. Ba dimpotrivă, bătrânul proroc a fost bolnav mult timp înainte să moară. Ultima minune pe care a făcut-o Dumnezeu pentru a-l onora pe slujitorul Său credincios s-a întâmplat după moartea acestuia. Citește despre asta în **versetele 20, 21!** ■

Aplicație: Dumnezeu l-a folosit pe Elisei pentru a-și încuraja poporul să-I fie loial. Vrea El să te folosească și pe tine în același fel?

JOI

Ignorarea profeților lui Dumnezeu

ISRAELUL era împărțit încă de la moartea lui Solomon. Cele zece seminții din nord se numeau Israel, iar regatul din sud era numit Iuda.

Templul pe care l-a construit Solomon se găsea în Ierusalim, capitala lui Iuda și locul unde oamenii se închinau Dumnezeului cerului. Însă primul împărat al regatului din nord, Ieroboam, nu voia ca oamenii să meargă acolo, așa că a făcut doi viței din aur pentru ca poporul să se închine în propriul regat.

A mai trimis Dumnezeu și alți profeți, în afară de Ilie și Elisei, care să insiste ca poporul Israel să se schimbe? I-a avertizat El cu privire la ceea ce avea să se întâmple dacă nu se schimbau? Da! Dumnezeu trimisese mulți profeți credincioși. Aceștia i-au avertizat de nenumărate

ori în privința lucrurilor care urmau să se întâmple dacă ei nu renunțau la căile rele pe care apucaseră și nu încetau să se închine la idoli. Doi dintre acești profeți credincioși au fost Amos și Osea. Fiecare dintre ei a scris o carte despre lucrarea lor, iar aceste cărți se găsesc în Biblie. Vom învăța despre ele mai târziu. Cum a apelat Dumnezeu la copiii Lui, pe care i-a iubit atât de mult? **Osea 14:1-4** ■

În cele din urmă, după domnia a 19 împărați și după mai bine de 200 de ani, Dumnezeu a permis vrăjmașilor celor zece seminții să-i ia în captivitate. Despre fiecare dintre cei 19 împărați se poate spune: „El a făcut ce este rău înaintea Domnului”. Cu toate că Iehu, unul dintre acești împărați, a nimicit închinarea la Baal în Israel, el a continuat închinarea la viței din aur făcuți de Ieroboam (2 Împărați 10:28,29). Ce dezamăgitor! La urma urmei, cele zece seminții au fost duse în captivitate și nu au mai format niciodată o națiune.

Am urmărit ce s-a întâmplat în regatul de nord, iar acum i-am aflat și sfârșitul trist. Dar ce se întâmpla în timpul acesta în Iuda, regatul de sud? Iuda a avut, în total, 20 de conducători. Vom vedea că o parte dintre ei l-au fost loiali lui Dumnezeu, cel puțin o parte din timp. Iar Iuda a rezistat cu 135 de ani mai mult decât regatul de nord. Dar, în cele din urmă, și poporul de aici a ajuns în captivitate.

Aplicație: Este important să ascultăm și să ne supunem mesajelor pe care ni le dă Dumnezeu prin profeții Lui? **2 Cronici 20:20** ■

VINERI

Asa și Iosafat (2 Cronici 14:1-18:27)

INIȚIAL, 1 Împărați și 2 Împărați au format o singură carte. La fel stau lucrurile și în cazul cărților 1 Cronici și 2 Cronici. În ele sunt prezentate multe lucruri despre aceiași oameni, dar fiecare carte conține detalii specifice. Așa că folosim atât Împărații, cât și Cronicile pentru a învăța ce s-a întâmplat după ce Israelul s-a scindat în două regate.

Despre Roboam, fiul lui Solomon, Biblia ne spune că „a făcut rău”. La fel ne spune și despre Abia, nepotul lui Solomon, care a ajuns împărat. Însă Asa, al treilea împărat al lui Iuda, i-a fost credincios lui Dumnezeu la început. El și-a condus oamenii înapoi la supunerea față de Dumnezeu și la credința în Acesta. Drept urmare, Dumnezeu a binecuvântat Iuda timp de mai mulți ani. **2 Cronici 14:2-5** ■

Mai târziu, Asa i-a cerut împăratului Siriei să-l ajute să lupte împotriva împăratului lui Israel. Iar când Dumne-

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

zeu a trimis un profet să-i vorbească, Asa s-a mâniat și l-a băgat pe acesta în închisoare. După ce a mai trecut un timp, Asa s-a îmbolnăvit de picioare, dar tot nu s-a întors la Dumnezeu. **2 Cronici 16:10-12** □

Iosafat, fiul lui Asa, a ajuns al patrulea împărat al lui Iuda, la doi ani după ce a ajuns Ahab împărat peste Israel. El a readus poporul din Iuda la închinarea la Dumnezeu și, din nou, El a binecuvântat poporul. **2 Cronici 17:3,6,10** □

Numai că Iosafat i-a permis fiului său, Ioram, să o ia de nevastă pe Atalia, fiica lui Ahab și a Izebelei. Așa cum era de așteptat, cele două familii s-au împrietenit, iar consecințele nu au fost bune.

Când Ahab a vrut ca ei doi să-și unească armatele și să lupte împotriva Siriei, Iosafat a făcut o greșală. El s-a grăbit să accepte ca armata lui Iuda să se alăture armatei lui Ahab. Totuși, a vrut să știe și ce avea Dumnezeu de spus despre bătălie.

Cei 400 de proroci falși ai lui Ahab au promis victoria, dar Iosafat nu era satisfăcut. El voia să audă un proroc adevărat și i-a cerut lui Ahab să găsească unul. Ce a spus Ahab despre profetul adevărat pe care îl știa? **2 Cronici 18:3-7** □

Ahab a trimis după profetul adevărat, chiar dacă îl ura. Iar acesta i-a spus adevărul. Ce i-a mai făcut Ahab, în afară de faptul că a refuzat să-l creadă? **Versetul 26** □

Aplicație: Săptămâna viitoare vom vedea că este foarte periculos să refuzi să te încrezi în cuvântul lui Dumnezeu sau în cuvântul profeților Săi.

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

Subliniază răspunsul corect dintre paranteze!

1. Armata (Siriei, Babilonului, Iudeii) a fost trimisă să-l prindă pe (Ilie, Elisei, Osea), deoarece acesta îi spunea împăratului (Iudeii, Israelului) secretele împăratului Siriei.
2. Într-o noapte, armata dușmanului a înconjurat (Samaria, Dotanul, Izreelul). Când (fratele, slujitorul) lui Elisei a văzut-o, s-a înspăimântat și s-a grăbit să-i spună lui Elisei. După ce Elisei s-a rugat, slujitorul lui a văzut carele de (fier, bronz, foc) din jurul lor. Erau (în siguranță, în mare necaz, înspăimântați).
3. Când soldații au venit să-l prindă pe Elisei, el l-a rugat pe Dumnezeu să-i (orbească, surzească). După aceea, Elisei i-a dus în cetatea (Ierusalim, Ghilgal, Samaria). Elisei s-a rugat ca (ochii lor, urechile lor) să se deschidă. Elisei i-a spus împăratului să-i (omoare, hrănească).
4. Când sirienii s-au întors și au asediat (Ierusalimul, Samaria), era o foamete teribilă. Împăratul a hotărât că Elisei trebuie să (sfătuiască, moară). Elisei a promis că a doua zi se va găsi hrană.
5. În noaptea aceea, (1, 2, 3, 4, 7) (servitori, leproși, păzitori ai porții) stăteau la porțile cetății. Aceștia s-au hotărât să ceară (împăratului, lui Elisei, sirienilor) de mâncare. În noaptea aceea, ei au descoperit că sirienii fugiseră, lăsând totul în urmă, inclusiv multă hrană.

Scrie „I” pentru împărat și „P” pentru profet.

6. _____ Ilie	10. _____ Abia	14. _____ Mica
7. _____ Iosafat	11. _____ Elisei	15. _____ Iehu
8. _____ Solomon	12. _____ Amos	16. _____ Roboam
9. _____ Osea	13. _____ Ieroboam	17. _____ Asa

Cine a spus? Cui?

18. „Ah, domnul meu, era împrumutat!”
_____ i-a spus lui _____ (2 Împărați 6:5)
19. „Nu te teme, căci mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei.”
_____ i-a spus lui _____ (2 Împărați 6:16)
20. „Voi dar întăriți-vă și nu lăsați să vă slăbească mâinile, căci faptele voastre vor avea o răsplată!”
_____ i-a spus _____ (2 Cronici 15:7)

Referințe

2 Împărați 6,7,13:14-21;
2 Cronici 11-18;
Profeti și regi, p. 254-264;
279-300; 190-203

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Din criză în criză

Text de memorat: Isaia 57:15

„Căci așa vorbește Cel Preaînalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt: «Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie, dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite.»”

DUMINICĂ

Împăratul Iosafat (2 Cronici 18:28-20:30)

PROROCUL lui Dumnezeu l-a avertizat pe împăratul Ahab că va fi omorât dacă o să-și conducă armata împotriva Siriei, însă acesta și-a urmat planul cu încăpățănare. Împăratul Iosafat i s-a alăturat împreună cu armata lui. În bătălie, Ahab a purtat o armură obișnuită. Acest lucru l-a salvat, pentru că nimeni nu l-a recunoscut. Însă Iosafat era îmbrăcat cu hainele lui de împărat, și acest lucru i-a făcut pe soldații sirieni să creadă că el era împăratul lui Israel. Din cauză că purta acele haine împărătești, Iosafat aproape și-a pierdut viața. **2 Cronici 18:29-32** ■

Ce s-a întâmplat când un soldat sirian, care nu țintea pe nimeni în mod special, a tras cu arcul și l-a nimerit pe Ahab la încheieturile armurii? **Versetele 33, 34** ■

În timpul vieții lui Ahab, Dumnezeu i-a dat acestuia numeroase șanse să treacă de partea Sa în războiul dintre El și Satana. Experiența cu Ilie i-a arătat cine era adevăratul Dumnezeu. De ce parte a ales să fie, în cele din urmă? Ți amintești câteva dintre alegerile lui greșite?

Dumnezeu l-a cruțat pe Iosafat, deși acesta greșise când l-a vizitat pe Ahab. În drum spre casă, i-a ieșit în față un alt profet adevărat. Ce i-a spus acesta și cum i-a arătat Iosafat că el avea o inimă diferită de a lui Ahab? **2 Cronici 19:2-4** ■

Într-o zi, lui Iosafat i s-a spus că împotriva lui Iuda veneau armatele reunite a trei popoare. Ce le-a spus Dumnezeu, când el și poporul s-au rugat și au cerut ajutor? **2 Cronici 20:17** ■

În ziua următoare, Iosafat i-a spus poporului câteva cuvinte foarte importante – cuvinte pe care trebuie să le reținem. Cine a condus armata în bătălie? **Versetele 20, 21** ■ Ce s-a întâmplat în ziua aceea a fost uimitor. Două dintre armatele inamice au distrus-o pe a treia. După aceea, cele două armate s-au nimicit între ele. **Versetele 22-24** ■

Nu uitați de această bătălie importantă, deoarece, chiar înainte de întoarcerea lui Isus, vor avea loc din nou victorii minunate. Puterile a trei mari vrăjmași vor plănuși să distrugă poporul lui Dumnezeu (Apocalipsa 16:13,14).

Aplicație: Ispitele lui Satana își vor pierde puterea asupra noastră, dacă ne rugăm lui Dumnezeu și Îi cântăm imnuri de laudă.

LUNI

Salvarea unui prinț (2 Cronici 21:1-23:10)

DUPĂ ce bunul împărat Iosafat a murit, fiul său, Ioram, a devenit următorul împărat al lui Iuda. El a domnit timp de opt ani și s-a căsătorit cu Atalia, fiica nelegiuitului împărat Ahab și a soției sale, Izabela. În loc să urmeze exemplul bunului său tată, Ioram a adoptat calea soției și a părinților ei păgâni. **2 Cronici 21:6** ■

Ahazia, fiul lui Ioram, a fost al șaselea împărat al lui Iuda și a condus poporul doar un an înainte să fie

Biblia

mea

2 decembrie
A 48

spune

rănit și să moară. Asemenea tatălui său, și el a ascultat de oamenii cu concepții greșite. **2 Cronici 22:3,4** ■

După moartea lui Ahazia, mama sa nelegiu- ită, Atalia, i-a omorât pe copiii acestuia (pro- priii nepoți) și pe oricine ar fi putut încerca să pretindă tronul. După aceea, s-a încoronat împărăteasă peste Iuda, devenind al șaptelea conducător (și singura femeie).

Atalia nu știa că Ioas, care avea doar un an și era unul din fiii lui Ahazia, fusese salvat și că mătușa lui, Ioșabeat, l-a ascuns în templul din Ierusalim.

Mătușa lui era soția lui Iehoiada, mare- le-preot de la templu. Aceștia știau că Ioas trebuia să ajungă împăratul lui Iuda și voiau să-l învețe cum să fie un împărat bun. Așa- dar, în timp ce Atalia făcea ce știa ea mai bine pentru a conduce oamenii la închinarea la idoli, Ioas învăța să-L iubească pe Dumnezeu și să I se în- chine Lui.

Când micul Ioas avea șapte ani, Iehoiada, unchiul său, a hotărât să le spună despre el bătrânilor din Iuda. I-a lăsat să-l vadă, apoi le-a cerut să-l facă împărat, iar aceștia au căzut repede de acord.

Iehoiada a făcut planuri cu grijă și în secret. Totul a fost organizat pentru a-l încorona într-o anumită zi pe micul prinț. Când a sosit timpul, preoții, soldații și conducătorii poporului erau cu toții pregătiți. Știau exact ce să facă.

După aceea, micul Iosia a ieșit în față pentru a fi încoronat al optulea împărat al lui Iuda. În jurul lui stăteau soldați înarmați, gata să-l păzească. Aflată în palatul din apropiere, împărăteasa Atalia nu știa ce se întâmplă.

Aplicație: A fost Ioram înțelept când a ales să se căsătorească cu o femeie păgână?

MARTI

Împăratul Ioas (2 Cronici 23:11-24:22)

ÎN curtea templului din Ierusalim, micul Ioas era pe cale să fie încoronat împărat al lui Iuda. Bunica lui nelegiuită, Atalia, era conducătoarea regatului și, cu toate că se afla în palatul din apropiere, nu avea cunoștință despre întâmplările care aveau loc.

Apoi, dintr-odată, a auzit strigăte de bucurie: „Tră- iască împăratul!” Strigătele se auzeau dinspre templu, așa că s-a grăbit să meargă acolo ca să afle ce se întâm- pla. **2 Cronici 23:11-13** ■

Iehoiada, marele-preot, le-a spus soldaților să o ducă afară. Curând, viața ei plină de păcate s-a sfârșit. Oamenii au promis să scape de idoli și să I se închine

lui Dumnezeu. Ceea ce s-a întâmplat după aceea do- vedea că vorbiseră serios. **Versetele 16, 17** ■

Pe măsură ce a crescut, Ioas a încercat să repare templul pustiit de Atalia cu închinarea la idoli. El a tocmnit muncitori care lucrau neîncetat. Împăratul a pus și o ladă la intrarea în templu, unde oamenii puteau să pună bani pentru repararea acestuia. Și, bi- neînțeles, Iehoiada l-a ajutat în toate felurile în care a putut.

Dar, în cele din urmă, unchiul Iehoiada a murit la vârsta de 130 de ani. După asta, Ioas s-a schimbat. S-a întâlnit cu o parte dintre căpeteniile lui Iuda, des- pre care era ușor să-ți dai seama că nu-și schimbaseră inimile și nu I se închinau cu adevărat lui Dumnezeu. Ioas i-a ascultat, iar aceștia l-au convins să părăsească templul lui Dumnezeu și să se închine la idoli. **2 Cro- nici 24:17,18** ■

Dumnezeu S-a întristat. Cum putea El să-l mai binecuvânteze pe împăratul Ioas? Dumnezeu a trimis proroc după proroc ca să întoarcă poporul pe calea cea dreaptă. Unul dintre acești proroci a fost Zaharia, fiul unchiului Iehoiada, care i-a avertizat pe Ioas și pe oameni. Însă în loc să-l asculte și să se pocăiască, ce a făcut Ioas? **Versetele 19-21** ■

Locuitorii din Iuda erau foarte dezamăgiți de Ioas, mai ales de ceea ce i-a făcut lui Zaharia, fiul unchiu- lui său. Întrucât Ioas Îl părăsise pe Dumnezeu, Acesta nu-l mai putea proteja. El a permis ca o armată mică de sirieni să înfrângă oștirea numeroasă a lui Iuda. În cele din urmă, Ioas a fost omorât de servitorii lui.

Aplicație: Să nu uităm niciodată că, atunci când Îl părăsim pe Isus, groapa cu păcate în care vrea să ne împingă Satana nu are fund. Cât de trist este Dumne- zeu când se întâmpla lucrul acesta! Cât de mult dorește El să ne țină departe de groapa aceasta!

MIERCURI

Ozia și Ahaz (2 Cronici 26-28)

ÎNAINTE să moară, Ioas a mân- jit tot ce făcuse bun, iar când Amația, fiul lui, a ajuns al nouă- lea împărat al lui Iuda, a făcut la fel. El a început bine, dar mai târ- ziu a făcut alegeri care nu au fost bune. Amația nu l-a rămas loial lui Dumnezeu.

Ozia, fiul lui Amația, a fost cu- noscut și cu numele de Azaria și avea doar 16 ani când a ajuns al zecelea împărat al lui Iuda. Probabil că învățase deja câteva lecții din greșelile tatălui său, căci el a crezut în

Dumnezeu și în prorocii Lui, iar Dumnezeu l-a binecuvântat. **2 Cronici 26:5** □

Ar fi fost minunat dacă Ozia ar fi fost bun în cei 52 de ani cât a fost împărat. Dar cu câțiva ani înainte de moartea lui, a făcut ceva foarte rău. Ce a făcut și ce anume l-a determinat să procedeze astfel? **Versetul 16** □

Preoții au fost șocați de ceea ce a făcut Ozia, dar când au insistat ca el să părăsească templul, Ozia s-a infuriat. Brusc, preoții s-au îngrozit văzând ce se întâmpla cu fața lui Ozia. Când și-a atins fruntea, și Ozia s-a îngrozit. De ce? **Versetele 17-20** □

După moartea lui Ozia, tronul a fost ocupat de Iotam (al 11-lea împărat al lui Iuda), care a ales să facă numai lucrurile bune pe care le-a făcut tatăl său. Dar pentru că nu au fost distruse locurile unde se făcea închinarea la idoli, regatul lui Iuda continua să se îndepărteze de Dumnezeu. **2 Împărați 15:34,35** □

Ahaz, fiul lui Iotam (al 12-lea împărat al lui Iuda) a fost unul dintre cei mai răi împărați ai lui Iuda. El s-a îndepărtat de Dumnezeu și a ales să facă numai rău. El s-a închinat idolilor și a făcut aceleași lucruri rele pe care le făceau popoarele păgâne.

Dumnezeu a trimis proroci neînfricați care să-l avertizeze pe Ahaz, dar acesta a refuzat să se schimbe. Când vrăjmașii au atacat regatul Iuda, el a plătit un popor păgân ca să-l ajute, dar acest lucru nu s-a întâmplat. **2 Cronici 28:21,25** □

A mai fost vreo speranță de schimbare după Ahaz? Da. **Aplicație:** În timpul lui Ozia, lepra era privită ca un păcat – doar o minune putea să vindece această boală. Păcatul este în continuare așa. Doar miracolul harului lui Dumnezeu ne poate vindeca de păcat. **Matei 19:26** □

JOI

Reforma (2 Cronici 29-31)

EZECHIA, fiul nelegiuitului de Ahaz, a fost cât se poate de diferit de tatăl său. Al 13-lea împărat al lui Iuda a fost atât de hotărât să facă binele, pe cât a fost Ahaz să facă răul. Ce a făcut el mai întâi? **2 Cronici 29:3** □

Ezechia a vorbit cu preoții și leviții despre situația tristă în care se găsea Iuda. Acești conducători erau nerăbdători să-l ajute să întoarcă poporul de la închinarea la idoli la închinarea la adevăratul Dumnezeu. Ei nu voiau ca Iuda să se destrame la fel ca regatul de nord al Israelului. Împărații și locuitorii acestuia au fost nesupuși și au copiat mijloacele păgâne de închinare. Curând, aveau să fie duși în captivitate.

Curățarea și repararea templului a fost primul proiect al lui Ezechia. Toată lumea a muncit din greu și, după 16

ani, templul a fost redeschis și au fost reluate slujbele din Sfântul Sanctuar. Ezechia și căpeteniile lui Iuda au venit la templu pentru a aduce o jertfă de ispășire a păcatelor și pentru a-l cere iertare lui Dumnezeu.

Când Ezechia a plănuț să sărbătorească Paștele, el a invitat tot poporul Israel. Au fost trimiși soli peste tot, îndemnând oamenii să vină. Cei mai mulți locuitori ai regatului de nord nu au fost interesați, dar au fost unii care au venit. Locuitorii din Iuda erau nerăbdători să aibă loc sărbătoarea.

În timpul săptămânii Paștelui, preoții i-au învățat pe oameni despre Dumnezeu, iar aceștia au învățat atât de mult, încât nu voiau să plece acasă, așa că au mai rămas încă șapte zile. Reforma nu s-a oprit nici după aceea. Ce au făcut oamenii, arătând astfel că erau hotărâți să-I fie credincioși lui Dumnezeu? **2 Cronici 31:1** □

În al șaselea an al domniei lui Ezechia ca împărat peste Iuda, asirienii au cucerit în cele din urmă regatul de nord al Israelului, inclusiv capitala acestuia, Samaria. Și, așa cum avertizaseră prorocii, israeliții au fost duși în captivitate.

Cam după opt ani, asirienii s-au întors și au invadat Iuda. Ezechia i-a dăruit aur, argint și alte lucruri de valoare împăratului Asiriei, iar asirienii au plecat fără să atace Ierusalimul. După aceea, Ezechia a făcut tot ce a putut ca să întărească Ierusalimul, în cazul în care asirienii aveau să se întoarcă.

Aplicație: Biblia spune că noi suntem templul Duhului Sfânt. Există în viața ta gunoarie de care trebuie să scapi?

VINERI

O șansă de a da mărturie (2 Împărați 18:13-20:21)

APROAPE de sfârșitul domniei lui Ezechia, împăratul Asiriei a invadat din nou Iuda și a trimis una dintre oștirile lui împotriva Ierusalimului. În timp ce amenința să ocupe cetatea, o căpetenie asiriană se lăuda în gura mare că făcuse o mulțime de cuceriri. Mai târziu, însuși împăratul Asiriei a trimis o scrisoare în care îl batjocorea pe Dumnezeu, iar Ezechia a dus-o în templu și s-a rugat.

Dumnezeu i-a dat lui Isaia un mesaj pentru Ezechia, spunându-i că asirienii nu vor cucerii Ierusalimul și că împăratul se va întoarce în Asiria.

Cum s-au întâmplat aceste lucruri? **2 Împărați 19:32-36** □

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

În timpul primei invazii asiriene în Iuda, Ezechia s-a îmbolnăvit foarte tare. Se pare că un abces dureros se infectase și se întinsese pe tot corpul, iar Dumnezeu i-a spus prin profetul Isaia că o să moară.

2 Împărați 20:1

Ezechia avea inima zdrobită. Înainte ca Isaia să părăsească palatul, Dumnezeu i-a trimis un alt mesaj. Care era acesta? **Versetele 5-7**

Când Ezechia a cerut un semn după care va cunoaște că, într-adevăr, se va însănătoși, Dumnezeu a mutat umbra, din locul în care coborâse pe cadranul solar, cu zece trepte înapoi. Evident, mulți oameni au observat lucrul acesta pe cadranele lor solare. Până și împăratul din îndepărtatul Babilon și-a trimis oamenii ca să afle mai multe despre acest lucru și despre Dumnezeul care a făcut posibil așa ceva.

Ce șansă! Ezechia ar fi putut să-i vorbească acelui împărat al Babilonului despre Dumnezeul din cer. Cât de diferit ar fi stat lucrurile! În loc de aceasta, Ezechia le-a arătat vizitatorilor toate bogățiile, astfel încât aceștia să creadă că el era un mare împărat.

Isaia i s-a înfățișat și l-a întrebat: „Ce au văzut oamenii aceia în casa ta?” Ce mesaj i-a transmis Isaia din partea lui Dumnezeu, după ce a auzit răspunsul lui Ezechia? **Versetele 15-18**

Ezechia a acceptat cu umilință ceea ce spusese Dumnezeu. Așadar, Dumnezeu a spus că lucrurile acelea nu se vor întâmpla decât după moartea lui.

Aplicație: După ce primiți vizitatori, cum ați răspunde la întrebarea lui Isaia: „Ce au văzut ei în casa ta?” Ceva rău pe telefon sau în computerul vostru? În biblioteca voastră? Au văzut și au auzit lucruri care îi vor ajuta să-L cunoască și să-L iubească pe Isus mai mult, deoarece El este cu voi?

Cine sunt eu?

(Verifică grupul de cuvinte de mai jos.)

- _____ El a ajuns împărat când avea 7 ani.
- _____ El a fost omorât de vărul său, împăratul.
- _____ El și-a condus cu încăpățănare armata împotriva Siriei și a fost omorât, așa cum prorocise profetul.
- _____ El a fost proroc pe vremea lui Ezechia.
- _____ El a fost mare-preot și a trăit 130 de ani.
- _____ El a fost ginerele lui Ahab.
- _____ El a fost împăratul lui Iuda care a trimis un grup de cântăreți înaintea soldaților lui, când a mers la bătălie.
- _____ El a fost un împărat lovit cu lepră din cauza păcatului său.
- _____ Ea a fost împărăteasa nelegiuită care și-a ucis copiii și nepoții.
- _____ El a fost împăratul nelegiuit al lui Iuda care a domnit doar doi ani.
- _____ Ea a fost mama Ataliei, singura conducătoare peste Iuda.
- _____ Ea a fost nevasta marelui-preot și mătușa împăratului care era doar un băiețel.
- _____ El a fost un împărat care i-a cerut lui Dumnezeu să mute umbra soarelui înapoi.
- _____ El a fost un conducător nelegiuit al lui Iuda care a plătit un popor păgân să-l ajute, în loc să asculte de prorocii lui Dumnezeu.
- _____ Un popor care s-a luptat cu împăratul Ezechia.
- _____ Un popor care și-a trimis ambasadorii să-l întrebe pe Ezechia despre umbra soarelui care a fost dată înapoi.
- _____ Un popor care a luptat împotriva împăraților Ahab și Iosafat.
- _____ Oamenii care au încercat să-l oprească pe împăratul Ozia să aducă jertfe în templu.

Grup de cuvinte:

A. Ahab	F. Babilon	K. Ioșeba	P. Siria
B. Ahaz	G. Ezechia	L. Ioram	Q. Ozia
C. Ahazia	H. Isaia	M. Izabela	R. Zaharia
D. Asiria	I. Iehoiada	N. Ioas	
E. Atalia	J. Iosafat	O. Preoții	

Referințe

2 Cronici 18-31;
2 Împărați 18-20;
Profeți și regi, p. 207-216;
303-310; 322-366

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Ani cu suișuri și coborâșuri

Text de memorat: Proverbele 6:23

„Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și mustrarea sunt calea vieții.”

DUMINICĂ

Un împărat nelegiuit (2 Cronici 33:1-18)

CÂND Dumnezeu l-a vindecat pe Ezechia, a promis că acesta va mai trăi 15 ani. În această perioadă, a avut un fiu pe nume Manase. Acesta avea doar 12 ani când Ezechia a murit. El a domnit 55 de ani, fiind al 14-lea împărat al lui Iuda.

Nu putem să nu ne mirăm cum cineva care a avut un tată atât de bun a putut să fie unul dintre cei mai nelegiuiți împărați ai lui Iuda. Părea că a făcut tot ce a știut mai bine ca să distrugă toate lucrurile bune pe care le făcuse tatăl lui pentru locuitorii din Iuda. El a fost chiar mai rău decât păgânii. **2 Cronici 33:9** ■

Manase a pus chiar și un idol în templul lui Dumnezeu și a ridicat un altar pe care să aducă jertfe. El se închina stelelor și a construit un loc special pentru oameni, ca să i se închine lui Baal. De asemenea, a omorât mulți oameni nevinovați care îi erau credincioși lui Dumnezeu și vorbeau cu mult curaj în Numele Lui, inclusiv pe profetul Isaia. Prorocii i-au avertizat pe Manase și pe locuitorii din Iuda. În cele din urmă, Dumnezeu a permis ca Manase să fie luat captiv în Babilon.

În timpul cât a fost prizonier, a avut suficient timp să se gândească la trecutul lui și la cât de nelegiuit fusese. În timp ce Duhul lui Dumnezeu vorbea inimii lui, Manase a regretat cu

adevărat lucrurile îngrozitoare pe care le făcuse. S-a smerit, s-a rugat și i s-a permis să meargă înapoi la Ierusalim și să fie, din nou, împărat. **Versetele 12, 13** ■

De data aceasta, Manase a făcut tot ce a putut mai bine pentru a ajuta poporul să nu mai facă lucrurile îngrozitoare începute de el. A îndepărtat dumnezeii păgâni și idolii din templu și a distrus altarele păgâne din Ierusalim.

El i-a cerut poporului să I se închine adevăratului Dumnezeu. Dar, pentru mulți oameni, pe care el îi influențase în anii de dinainte de a fi dus în Babilon, era prea târziu ca să mai fie salvați. **Versetul 17** ■

Aplicație: Dacă Manase ar putea, crezi că te-ar avertiza să nu plănuiești niciodată să „te distrezi” în lume, pentru ca apoi să te întorci în mijlocul bisericii? Chiar dacă tu te-ai întors, cum rămâne cu cei pe care i-ai influențat?

LUNI

Amon și Iosia (2 Cronici 33:21-34:19)

MANASE, fiul lui Ezechia, s-a pocăit și tot restul vieții L-a iubit pe Dumnezeu și I-a slujit. După cum am învățat, însă, alegerile greșite au întotdeauna consecințe triste. Vedem una dintre acestea în viața lui Amon, fiul lui Manase. El a crescut în timpul anilor de răzvrătire ai tatălui său și, când a devenit al 15-lea împărat al lui Iuda, a ajuns să fie și mai nelegiuit decât tatăl lui. **2 Cronici 33:23** ■

Amon era împărat de doi ani când l-au ucis slujitorii lui. După aceea, poporul l-a făcut împărat pe Iosia, fiul lui cel mic. Ce vârstă avea

Biblia

mea

9 decembrie
A 49

spune

Iosia când a devenit împăratul lui Iuda? **2 Cronici 34:1,2** ■

Gândește-te puțin! Când Iosia a ajuns cel de-al 16-lea împărat al lui Iuda, probabil că era puțin mai tânăr decât ești tu! Când avea 20 de ani, el lucra din greu să întoarcă poporul înapoi la Dumnezeu și și-a pus oamenii să distrugă altarele păgâne și idolii.

Când Iosia era împărat de 18 ani, slujitorii lui au început să repare templul. Ce a găsit marele-preot Hilchia în timp ce se lucra acolo? **Versetul 14** ■

Cartea Legii a fost cartea pe care i-a spus Dumnezeu lui Moise să o scrie și să o pună în chivotul aflat în Locul Preasfânt din cortul întâlnirii. În carte erau scrise lucrurile pe care poporul Său trebuia să le facă pentru a fi cel mai special popor din lume.

Israelii nu au ascultat de lucrurile scrise în cartea aceea. Bineînțeles, Dumnezeu nu i-a binecuvântat și nu i-a făcut marele Său popor. Ei chiar s-au împărțit în două regate, iar locuitorii regatului de nord al Israelului ajunseseră captivi într-o țară păgână. Ce s-a întâmplat însă cu Iuda?

Iosia a nimicit închinarea la idoli din Iuda, dar nu văzuse niciodată cartea Legii. Când Șafan, scribul său, i-a citit-o și și-a dat seama că nu ascultasera de toate lucrurile scrise în carte, s-a simțit îngrozitor. Există vreo cale să scape de consecințe? Avea să fie și Iuda dusă în captivitate? **Versetele 18, 19** ■

Aplicație: Vom scăpa noi întotdeauna de consecințe? Ajută să citim ceea ce a scris prorocul lui Dumnezeu pentru noi?

MARȚI

Cartea Legii (2 Cronici 34:20-33)

ÎMPĂRATUL Iosia era tânăr și hotărât să se supună lui Dumnezeu. El a făcut tot ce a putut pentru a determina poporul lui Iuda să se închine din nou lui Dumnezeu. La urma urmei, Cele Zece Porunci scrise de Dumnezeu pe tablele de piatră încă se găseau în chivotul legământului, iar acele porunci trebuiau să reprezinte fundația guvernării lui Iosia.

El era împărat de 18 ani când Hilchia, marele-preot, a descoperit cartea Legii în templu. Aceasta era o copie a cărții în care Moise scrisese regulile date de Dumnezeu pentru construirea unui stat puternic.

În cartea Legii, citită de scribul lui Iosia, erau scrise binecuvântările pentru ascultare și blestemele pentru nesupunere. Erau aceleași lucruri pe care le citise Iosua poporului Israel cu sute de ani în urmă, în valea dintre munții Ebal și Garizim (Iosua 8:34). Poți să le citești și tu în Deuteronomul 28!

În timp ce se gândea cât de neascultător fusese poporul lui Iuda, Iosia era convins că oamenii nu puteau primi binecuvântările enumerate în cartea aceasta. Dar exista oare o altă modalitate prin care puteau să fie salvați de blestemele îngrozitoare descrise în cartea aceasta?

Iosia voia să-L întrebe pe Dumnezeu despre asta, așa că și-a trimis căpeteniile cele mai de seamă la prorocița Hulda, care trăia chiar în Ierusalim. **2 Cronici 34:21** ■

Hulda a ascultat solii trimiși de Iosia, după care le-a zis răspunsul lui Dumnezeu, care trebuia transmis împăratului. Din cauza păcatelor lor, asupra poporului aveau să se abată calamități îngrozitoare. Însă acestea nu urmau să se întâmple decât după moartea împăratului. **Versetele 23-28** ■

Când Iosia a primit mesajul de la Dumnezeu, a chemat pe bătrânii lui Iuda și, împreună cu toți locuitorii din Ierusalim, s-au dus la templu. După ce a citit cartea Legii, oamenii au promis solemn că-L vor sluji lui Dumnezeu.

Aplicație: Dumnezeu a inspirat-o pe Ellen White, o femeie-proroc ca Hulda.

MIERCURI

Reformă și apostazie (2 Cronici 35)

IOSIA a învățat din cartea Legii despre planul lui Dumnezeu de salvare a poporului Său, de aceea, Îl urma cu credincioșie. Bărbații care reparau templul și-au terminat lucrul și, în curând, templul și preoții erau gata pentru sărbătorirea Paștelui. Ce sărbătoare mare a fost! **2 Cronici 35:18** ■

Cât de minunat ar fi fost dacă toți oamenii din Iuda ar fi continuat să facă binele. Dar când Iosia avea cam 39 de ani, a fost omorât într-o bătălie. După aceasta au avut loc niște schimbări tragice. Moartea lui i-a întristat pe toți, în special pe Ieremia, care devenise proroc în Iuda cu 18 ani înainte să moară Iosia. **Versetele 23-25; Ieremia 1:2** ■

Alți proroci trimiși în Iuda pe vremea lui Iosia au fost Habacuc și Țefania. Propovăduirea lor și avertismentele lui Ieremia, trecute și în cartea Legii, i-au făcut pe oameni să manifeste o supunere exterioară, dar cei mai mulți dintre ei nu ascultau din inimă. Mulți locuitori ai țării au refuzat cu încăpățănare să-L urmeze pe Dumnezeu.

Propriii fii ai lui Iosia nu L-au iubit cu adevărat pe Dumnezeu. Când fiul său, Ioahaz, a devenit cel de-al

17-lea împărat peste Iuda, domnia lui nu a durat mai mult de trei luni, înainte ca împăratul Egiptului să-l ia prizonier. Apoi, farao-nul l-a făcut pe Ioiachim, fratele lui, al 18-lea împărat al lui Iuda. Biblia spune că amândoi „au făcut ce este rău înaintea Domnului” (2 Împărați 23:31,32,36,37).

Cei mai mulți oameni și-au urmat împărații în închinarea la idoli. În același timp, ei continuau să se închine și lui Dumnezeu la templu. Nu e de mirare că Ieremia era trist!

Chiar dacă în mod natural era tăcut și timid, Ieremia a stat cu credincioșie în curtea templului, anunțând avertizările lui Dumnezeu cu privire la lucrurile care urmau să se întâmple dacă oamenii și căpeteniile lor nu aveau să se schimbe. Însă, la fel ca mulți oameni de acum, aceștia nu voiau să se schimbe.

Prin prorocița Hulda, Dumnezeu spusese deja că avea să aducă asupra lui Iuda toate blestemele scrise în cartea Legii (2 Cronici 34:24). Însemna oare lucrul acesta că nu exista nicio speranță? Dezastrul tot avea loc, chiar dacă oamenii se schimbau? **Ieremia 18:7-11** ■

Aplicație: Promisiunea lui Dumnezeu de a aduce binecuvântări sau blesteme este condiționată. Poate El să-i binecuvânteze pe cei care nu l se supun Lui?

JOI

Dumnezeu îl cheamă pe Ieremia (Ieremia 36:1-15)

IEREMIA era încă tânăr când Dumnezeu l-a trimis să fie proroc pentru poporul lui. Încă din copilărie, fusese pregătit să fie preot, însă atunci când Dumnezeu l-a chemat să fie proroc, s-a simțit nevrednic. Întrucât fusese credincios când era copil, Dumnezeu avea încredere că o să-l fie un sol loial. Acum, Ieremia îi avertiza cu credincioșie pe locuitorii din Iuda cu privire la ceea ce avea să li se întâmple. Aceștia erau atât de răi, încât el spunea că păcatele lor erau scrise cu un condei de oțel în inimile lor. **Ieremia 17:1** ■

Acele păcate includeau muncile făcute în ziua de Sabat. Ieremia i-a îndemnat să nu-și facă treburile obișnuite în Sabat. **Ieremia 17:21-23; 23:11** ■

Prorocii falși și preoții necredincioși spuneau tuturor că nu se va întâmpla nimic rău. Oamenii care voiau să creadă minciunile acestora îl urau pe Ieremia și voiau să-l omoare. Dar, în același timp, nu puteau să nu-l respecte pentru că transmitea cu mult curaj mesajul lui Dumnezeu, chiar dacă știa ce simțeau ei

față de el. Nu i-a fost deloc ușor lui Ieremia când oamenii l-au batjocorit și l-au ridiculizat. Ce anume l-a încurajat să-I rămână loial lui Dumnezeu? **Plângerile lui Ieremia 3:19-24** ■

La neamurile din afara regatului lui Iuda aveau loc schimbări importante, care, în curând, aveau să aducă dezastrul despre care vorbise Ieremia. Regatul Asiriei devenise tot mai slăbit și, în cele din urmă, a fost îngenuncheat de oștirile Babilonului și Mediei. După aceea, noul imperiu babilonian a înlocuit Asiria, devenind regatul care conducea lumea.

Când Ioiachim era de trei ani la conducerea lui Iuda (605 î.H.), o oștire babiloniană a luat captivi o parte dintre prinți, precum și o parte dintre vasele din templu, și le-a dus în Babilon. Printre cei luați se găseau Daniel și cei trei prieteni ai lui (Daniel 1:1-7). Lui Ioiachim i s-a permis să fie în continuare împărat, însă sub conducerea Babilonului.

Un an mai târziu, în al patrulea an al lui Ioiachim ca împărat, Dumnezeu i-a spus lui Ieremia să scrie un mesaj oamenilor. Baruc i-a slujit ca scrib și a scris mesajul pe un sul, pe măsură ce Ieremia vorbea. De ce a dat Dumnezeu acea avertizare poporului? **Ieremia 36:2,3** ■

Apoi, în al cincilea an al lui Ioiachim, Baruc a citit mesajul mulțimii adunate în curtea templului din Ierusalim. Întrucât au vrut și căpeteniile să audă mesajul, Baruc li l-a citit și lor.

Aplicație: Oamenii nu ascultă întotdeauna când sunt avertizați cu privire la alegerile lor greșite. Înseamnă acest lucru că nu trebuie să fie avertizați?

VINERI

Consecințe (Ieremia 36:16-23)

DUMNEZEU i-a transmis lui Iuda un mesaj special, iar scribul lui Ieremia l-a citit mulțimilor adunate în acel moment la Ierusalim. Când mesajul a fost citit căpeteniilor, aceștia au dorit să-l audă și împăratul Ioiachim. Fiind siguri că acesta avea să-l înfurie, i-au spus lui Baruc că el și Ieremia ar trebui să se ascundă.

Era iarnă, iar împăratul se găsea în palat, încălzindu-se în fața unui foc. Așa l-au găsit căpeteniile care i-au spus despre mesaj.

În timp ce mesajul îi era citit împăratului, acesta a apucat sulul și l-a sfâșiat cu un cuțit, aruncându-l în

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

foc cu multă îndrăzneală. **Ieremia 36:23-25** ☐

Cum au reacționat căpeteniile? De fapt, unii dintre conducători l-au implorat pe Ioiachim să nu dea foc sulului, dar acesta nu i-a băgat în seamă. În cele din urmă, sulul a fost complet distrus, iar împăratul a făcut exact lucrul la care se așteptau căpeteniile. El și-a trimis oamenii să-i prindă pe Baruc și pe Ieremia, dar aceștia nu au putut fi găsiți. De ce? **Versetul 26** ☐

Acum, că sulul fusese ars, Ioiachim și căpeteniile erau siguri că nu vor mai auzi acele avertizări de la Ieremia, dar se înșelau. Ce i-a spus Dumnezeu lui Ieremia să facă? **Versetele 28, 32** ☐

Deoarece îi iubea, Dumnezeu i-a avertizat din nou. La fel ca un părinte iubitor, el voia să-i ferească de necazuri.

Ioiachim a fost pus sub conducere babiloniană în al treilea an ca împărat, dar, curând, a scăpat de asta. Câțiva ani mai târziu, s-a aflat din nou sub conducere babiloniană. După trei ani s-a răzvrătit, iar Dumnezeu a permis altor neamuri să facă incursiuni armate în Iuda.

În anul următor (597 î.H.), a sosit Nebucadnețar, care l-a pus în „lanțuri” pe Ioiachim, intenționând să-l ducă în Babilon (2 Cronici 36:6), însă el a murit înainte să fie luat din Ierusalim (Ieremia 22:18,19). Ioiachim a fost împărat timp de 11 ani și fost înlocuit de fiul său, Ioiachin, cel de-al 19-lea împărat al lui Iuda (2 Cronici 36:8).

Aplicație: Noi nu ne tăiem Biblia și nici nu o ardem, dar există modalități prin care putem să arătăm un dispreț asemănător față de Cuvântul lui Dumnezeu? Cum am putea să-I arătăm lui Dumnezeu că Îi respectăm Cuvântul și că suntem recunoscători pentru avertizările Sale? **Psalmii 119:11** ☐

Toate numele enumerate mai jos sunt menționate în studiul de săptămâna aceasta. Vezi cât de multe nume îți amintești, fără să te uiți peste studiu.

Referințe

2 Cronici 33-35;
Ieremia 36;
Profeți și regi,
p. 381-438

Scrie „I” pentru împărat, „P” pentru proroc și „A” pentru alții.

1. _____ Ioiachim	10. _____ Ieremia
2. _____ Baruc	11. _____ Nebucadnețar
3. _____ Baal	12. _____ Ioiachin
4. _____ Amon	13. _____ Hilchia
5. _____ Hulda	14. _____ Ezechia
6. _____ Iosia	15. _____ Habacuc
7. _____ Manase	16. _____ Faraon
8. _____ Țefania	17. _____ Iahaz
9. _____ Isaia	18. _____ Șafan

Notează cu „A” propozițiile adevărate și cu „F” pe cele false.

19. _____ Dumnezeu a chemat doar bărbați să fie proroci.
20. _____ Dumnezeu promite să binecuvânteze pe cei care l se supun.
21. _____ Cum Iosia s-a pocăit, nimic rău nu se va întâmpla cu Iuda.
22. _____ Tatăl lui Iosia i-a dat o copie a cărții Legii.
23. _____ Bunicul lui Iosia a pus un idol păgân în templul lui Dumnezeu.
24. _____ Tatăl lui Manase l-a fost loial lui Dumnezeu.
25. _____ Iosia a început să distrugă închinarea la idoli după ce a citit Legea.
26. _____ Iosia a ajuns să-l fie loial lui Dumnezeu după ce a crescut.
27. _____ Împăratul nelegiuit Manase s-a pocăit când era în Babilon.
28. _____ Fiul lui Iosia a făcut rău.
29. _____ Dumnezeu poate folosi o persoană tăcută și timidă pentru a-l fi mesager.
30. _____ Dumnezeu poate folosi o persoană tânără pentru a-l fi mesager.
31. _____ În timpul lui Ieremia, oamenii păzeau Sabatul.
32. _____ Dumnezeu a protejat Iuda de invazia babiloniană.
33. _____ Împăratul Ioiachim l-a crezut pe prorocul Ieremia și s-a supus.

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Proroci adevărați și falși

Text de memorat: 2 Cronici 36:16

„Dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, I-au nesocotit cuvintele și au râs de prorocii Lui, până când mânia Domnului împotriva poporului Său a ajuns fără leac.”

DUMINICĂ Ultimul împărat al lui Iuda (2 Împărați 24:1-19)

IOIACHIM a fost împărat timp de 11 ani și, după ce a murit, fiul său, Ioiachin, a ajuns cel de-al 19-lea împărat peste Iuda. Deși a domnit doar trei luni, faptele lui nu au fost mai bune decât ale tatălui său. „El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său.”

O, dacă acești împărați ar fi luat seama la numeroasele avertizări ale lui Ieremia! Dacă I s-ar fi închinat cu adevărat doar lui Dumnezeu, cât de diferită ar fi fost istoria lui Iuda! Nu doar a acestui popor, dar și istoria Babilonului ar fi putut să fie diferită. Dacă i-ar fi fost loiali Babilonului, împăratul Nebucadnețar ar fi avut încredere în ei și i-ar fi respectat.

Încrederea și respectul ar fi oferit acelor împărați o ocazie minunată de a vorbi conducătorului păgân al Babilonului despre Dumnezeu. Apoi, Dumnezeu i-ar fi putut folosi la convertirea lui Nebucadnețar. Însă din cauza răzvrătirii lor, atât împotriva lui Dumnezeu, cât și a Babilonului, convertirea deplină a lui Nebucadnețar a trebuit să se întâmple prin Daniel și prin cei trei prieteni ai săi, care erau deja captivi în Babilon.

La puțin timp după ce Ioiachin a ajuns împăratul lui Iuda, armata babiloniană s-a întors și a înconjurat Ierusalimul.

Când însuși Nebucadnețar a sosit, Ioiachin s-a predat împreună cu toată familia lui, cu prinții și căpeteniile lui. **2 Împărați 24:10-12,14** □

Conducătorii și alte câteva mii de oameni, printre care și Ezechiel, au fost duși în captivitate în Babilon. Ioiachin a rămas prizonier aproape 37 de ani (597-561 î.H.), iar în cele din urmă a fost eliberat din închisoare de Evil-Merodac, fiul și urmașul lui Nebucadnețar.

Odată cu îndepărtarea lui Ioiachin, Nebucadnețar l-a făcut pe Zedechia împărat peste Iuda. Acesta era fratele cel mai mic al lui Ioiachim și unchiul lui Ioiachin, deși era doar cu trei ani mai în vârstă decât nepotul său.

Zedechia avea 21 de ani când a devenit al 20-lea împărat al lui Iuda. El a domnit 11 ani și, la fel ca fratele și nepotul lui, „a făcut ce este rău”. El a refuzat să accepte avertizările lui Ieremia. **2 Împărați 24:19** □

Aplicație: Cât de înțelept este să respingi avertizările lui Dumnezeu?

LUNI

Captivi în Babilon

ARMATA babiloniană a luat captivi din Iuda, pentru prima dată, în anul 605 î.H., în timp ce Ioiachim era încă împărat. Atunci au fost luați tinerii cei mai învățați din Iuda. În Babilon, aceștia erau instruiți pentru a ocupa funcții de conducere în împărăția lui Nebucadnețar.

Printre cei luați erau și patru tineri – Daniel și cei trei prieteni ai lui – despre care vom învăța mai târziu. Totodată, babilonienii au luat și o parte din lucrurile

Biblia

mea

16 decembrie
A 50

spune

sacre de la templu, pe care le-au pus în templul lor păgân din Babilon. **Daniel 1:1,2** ■

Când babilonienii l-au luat captiv pe Ioiachin, în anul 597 î.H., au luat captivi și cei mai talentați oameni din Iuda. Printre aceștia se numărau mulți muncitori pricepuți, pe care Nebucadnețar i-a folosit la numeroasele clădiri construite în Babilon. Au fost luate și multe vase de valoare care se găseau în templu. Însă nu au luat chivotul legământului. Acesta a rămas în Locul Preasfânt.

Mii de prizonieri au fost forțați să meargă sute de kilometri de la Ierusalim până la Babilon. Este posibil ca unii dintre ei să fi murit și să fi fost îngropați pe drum. Printre supraviețuitorii care au ajuns în Babilon se afla și Ezechiel, cel care a scris una dintre cărțile profetice importante din Biblie.

Atunci când Zedechia, unchiul lui Ioiachin, a ajuns împărat peste Iuda, Nebucadnețar i-a cerut să jure că va fi loial Babilonului, și așa a făcut vreme de mai mulți ani. În al patrulea an ca împărat, a călătorit în Babilon și, în timp ce se afla acolo, a promis că va fi în continuare loial.

Până în acel moment, numeroși prizonieri din Iuda se găseau în Babilon, iar Nebucadnețar aflase mai multe despre adevăratul Dumnezeu de la unii dintre ei, în special de la Daniel și de la cei trei prieteni ai lui. Așadar, când Zedechia a promis să rămână loial, Nebucadnețar i-a cerut să jure acest lucru în Numele Dumnezeului lui Iuda. **2 Cronici 36:13** ■

Aplicație: Ceva asemănător facem și noi când ne botezăm în Numele lui Dumnezeu. Noi promitem să-I fim loiali prin viața pe care o trăim. Cât de importantă este această promisiune?

MARTI

Un proroc fals (Ieremia 28)

IMPĂRATUL Zedechia a făcut o călătorie de sute de kilometri, de la Ierusalim la Babilon, unde a promis în Numele lui Dumnezeu că-i va fi loial împăratului Babilonului. Ținându-și promisiunea, ar fi onorat Numele lui Dumnezeu și ar fi câștigat încrederea și respectul lui Nebucadnețar și al altor conducători.

Oare avea să-și țină promisiunea Zedechia? Întors la Ierusalim, i-a fost greu să aleagă între a-l crede pe Ieremia sau pe prorocii falși și pe preoții care încurajau poporul să se răzvrătească.

În același an în care s-a dus la Babilon, unul din prorocii falși, Hanania (altul decât prietenul lui Daniel) a spus ceva care a îngreunat alegerea împăratului.

Cel mai probabil, el a fost conducător când a încercat să convingă neamurile din apropiere să se unească cu Iuda și să se răzvrătească împotriva Babilonului.

Așadar, într-o zi, la sfârșitul verii, când Zedechia a mers în Babilon, Hanania a făcut un anunț îndrăzneț în curtea templului. El a spus că stăpânirea Babilonului peste Iuda și peste neamurile din apropiere va fi nimicită și că, în mai puțin de doi ani, Dumnezeu va aduce înapoi toate vasele furate și pe toți oamenii care fuseseră luați captivi în Babilon.

Dumnezeu l-a trimis pe profetul Ieremia să-i spună împăratului că dacă vor încerca să se răzvrătească, consecințele vor fi teribile. Va fi mult mai bine pentru Iuda și popoarele vecine să trăiască pașnic sub conducerea Babilonului, decât să se răzvrătească și să fie omorâți.

De asemenea, Ieremia i-a spus falsului proroc Hanania că făcea poporul să creadă o minciună și că o să moară în anul acela, ceea ce s-a și întâmplat în toamna aceluiași an. Ce impact trebuie să fi avut asupra oamenilor, mai ales asupra împăratului Zedechia!

Curând după toate acestea, Zedechia s-a dus la Babilon pentru a-și reînnoi promisiunea de a fi loial împăratului Babilonului, promisiune păstrată încă patru ani.

Crezi că Zedechia ar fi crezut pro-rocia lui Hanania, dacă Ieremia nu ar fi arătat că este falsă?

Aplicație: În prezent, sunt mulți învățători falși care îi fac pe oameni să creadă minciuni, așa cum a făcut Hanania. Dumnezeu ne îndeamnă „Cercați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu!” (1 Ioan 4:1). Cum putem recunoaște un proroc fals? **Isaia 8:20; Deuteronomul 18:21,22** ■

MIERCURI

Timp de 70 de ani (Ieremia 25:1-14)

HANANIA, unul din prorocii falși din Ierusalim, spusese că Iuda și popoarele vecine vor fi eliberate de sub stăpânirea Babilonului în mai puțin de doi ani. Numai că Dumnezeu, prin Ieremia, a declarat că acest lucru nu era adevărat. Așadar, care era adevărul despre viitorul lui Iuda și al Ierusalimului? Și ce avea să se întâmple cu oamenii?

În momentul în care Hanania a făcut prorocia falsă, Ieremia avertiza oamenii de 34 de ani. El le spusese că dacă nu se vor pocăi și nu-și vor schimba stilul de viață, vor avea parte de nenorociri. Printre lucrurile pe care

le făceau aceștia se numărau afacerile de care se ocupau în Sabat și închinarea la idoli.

Dumnezeu îi trimisese pe Osea, Țefania, Habacuc și pe mulți alți proroci. Fiecare dintre ei a rugat poporul să se pocăiască, dar ei nu au ascultat. Din cauză că nu ascultau, Dumnezeu le-a spus prin Ieremia că împăratul Nebucadnețar al Babilonului va veni cu armata sa și va distruge poporul, precum și neamurile din jur. **Ieremia 25:4-9** ■

Mesajul acesta îi fusese dat lui Iuda cu șapte ani înainte ca Zedechia să ajungă împărat, și de atunci încolo fusese mesajul transmis de Ieremia. În timp ce vorbea poporului despre o nenorocire care urma să vină, el le spunea și că există speranță pentru viitor. Poporul urma să fie captiv în Babilon timp de 70 de ani, însă după aceasta urma să se întoarcă în țara lui. **Ieremia 25:11; 29:10,11** ■

Șaptezeci de ani este o perioadă lungă. Dumnezeu i-a spus lui Ieremia cum trebuiau să trăiască prizonierii în Babilon. Trebuiau să coopereze cu cei care conduceau țara, dar să-i rămână loiali lui Dumnezeu. Ieremia a scris aceste lucruri (și multe altele) într-o epistolă și a trimis-o prizonierilor care se aflau deja în Babilon. **Ieremia 29:4-7** ■

Aplicație: Cum stau lucrurile cu noi? Casa noastră adevărată este în ceruri, însă până când Isus nu Se întoarce să ne ia, și noi ar trebui, la fel ca oamenii luați în captivitate în Babilon, să ne supunem legilor din țările în care trăim, dacă acestea nu ne cer să nesocotim legea lui Dumnezeu.

JOI

Idolatria din templu (Ezechiel 8)

ZEDECHIA era în al șaselea an ca împărat peste Iuda, când Dumnezeu i-a dat o viziune importantă prorocului Său, Ezechiel, care era deja captiv în Babilon.

În această viziune, el a văzut un idol în curtea templului din Ierusalim. Acesta se găsea la poarta prin care intrau preoții care se duceau să-și facă îndatoririle la altar. Poți să-ți imaginezi preoții aplecându-se în fața idolului, în timp ce treceau pe lângă el?

După aceea, i s-a arătat o cameră cu mulți idoli pictați pe pereți. Aici se aflau 70 dintre conducătorii lui Iuda. Fiecare dintre ei avea o cădelniță în care ardea tămâie. Din cele 70 de cădelnițe se ridica un abur cu

miros dulceag, ca jertfă adusă idolilor pictați pe pereți. **Ezechiel 8:4-12** ■

Toate aceste lucruri erau destul de rele, dar lui Ezechiel i s-a spus că va vedea lucruri și mai urâcioase. Chiar la intrarea care dădea în curtea interioară a templului, a văzut niște femei care îl plângeau pe Tamuz. Acesta era un dumnezeu păgân despre care credeau că murise din cauza căldurii. Dar ei mai credeau și că acesta va învia primăvara, astfel încât să facă lucrurile să crească, după care avea să moară din nou în vara următoare, iar femeile urmau să-l plângă iar. Câtă lipsă de înțelepciune! **Versetele 13, 14** ■

Însă ceea ce a văzut Ezechiel în viziunea sa a fost și mai urâcios. Douăzeci și cinci de bărbați stăteau cu spatele la templu și se închinau la soare. Exact asta făceau păgânii. Nu e de mirare că Dumnezeu le trimitea mesaje de avertizare! Nu e de mirare că fuseseră cuceriti de babilonieni! **Versetul 16** ■

Închinarea la soare era un lucru obișnuit printre păgâni. Chiar și după 300 de ani de la nașterea lui Isus, soarele a continuat să fie onorat în prima zi a săptămânii, duminica. Iar atunci când un împărat roman le-a cerut tuturor oamenilor să se odihnească în ziua aceea, păgânii s-au putut alătura bisericii creștine, continuând să onoreze Ziua Soarelui. Conducătorii bisericilor, în căutarea lor de a avea cât mai mulți membri, au încurajat această unire cu păgânismul. Treptat, tot mai mulți oameni au făcut din duminică ziua lor de închinare, în locul sâmbetei. Cât de trist!

Aplicație: Îți arăți loialitatea față de Dumnezeu respectând întotdeauna Sabatul Său cel sfânt? **Ezechiel 20:12** ■

VINERI

Ultima alegere a lui Iuda

ZEDECHIA a avut viziunea, despre care am învățat ieri, pe vremea când Zedechia era în al șaselea an ca împărat. În cel de-al șaptelea an, a sosit Faraonul Egiptului, care i-a promis că oștirea lui va proteja Iuda și neamurile din jur de Babilon.

În anul următor, Zedechia a acceptat oferta lui Faraon și s-a răzvrătit împotriva Babilonului. Ce nelegiuit! El promisese printr-un jurământ făcut în Numele lui Dumnezeu că îi va fi loial lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului. Încălcarea acestei promisiuni era foarte serioasă. Ce spusese Dumnezeu despre asta? **Ezechiel 17:15,16** ■

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Nebucadnețar a fost cuprins de furie. După opt ani, Zedechia și-a încălcat jurământul de loialitate, iar în al nouălea an, armata Babilonului a venit împotriva lui Iuda, cucerindu-i cetățile. În anul 588 î.H., Nebucadnețar a ajuns cu oștirile lui lângă zidurile Ierusalimului și a început un asediu lung al cetății.

2 Împărați 25:1,2

Când soldații babilonieni au înconjurat cetatea, Zedechia s-a îngrijorat și și-a trimis două căpetenii să vorbească cu Ieremia despre asta. El spera că Dumnezeu va face o minune și-i va salva. Însă Dumnezeu spusese că mulți vor muri și că ar trebui să se predea Babilonului. **Ieremia 21:1-4; 8;9**

Mai târziu, probabil la începutul celui de-al zecelea an al domniei lui Zedechia, oștirea lui Nebucadnețar a oprit brusc asediul Ierusalimului și a plecat. De ce? Babilonienii au zădărnici să se apropie armata Egiptului ca să se lupte cu ei. Așa că s-au grăbit să-i iasă acesteia în întâmpinare pentru a încerca să-i îndepărteze de propria țară.

Îți imaginezi ce ușurat s-a simțit Zedechia? Încearcă Faraon să-și țină promisiunea de a-i proteja? Zedechia spera că Faraon și armata lui îi vor înfrânge pe babilonieni, astfel încât aceștia să nu se întoarcă la asediul Ierusalimului. Din nou, Zedechia a trimis doi bărbați importanți la Ieremia, cerându-i să se roage pentru țara lor. **Ieremia 37:3-5**

Însă Dumnezeu i-a spus de trei ori lui Ieremia să nu se roage pentru oamenii aceia (Ieremia 7:16; 11:14; 14:11). Nu erau mai buni decât semînția lui Efraim, despre care spusese Dumnezeu că „S-a lipit de idoli: lasă-l în pace!”

Aplicație: Cât de trist! Dacă ai „idoli” în viața ta, scapă de ei acum, înainte să te „lipești” de ei, cum a făcut semînția lui Efraim.

Descâlcește numele, apoi completează spațiile goale cu acestea!

1. _____ CHIOIMIA

2. _____ ȚARBUCANEDEN

3. _____ RAONFA

4. _____ AIMREIE

5. _____ NIAHANA

6. _____ AIHCEDEZ

7. _____ SALIMUREI

8. _____ AMTUZ

9. _____ AUDI

10. _____ ABIBNOL

11. _____ NIDALE

12. _____ ZELECHIE

13. Împăratul _____ a fost dus în Babilon și ținut prizonier acolo timp de 37 de ani.

14. Împăratul _____ a năvălit cu oștirea lui în Iuda și a luat mulți prizonieri în Babilon.

15. Împăratul Babilonului a asediat _____, capitala lui Iuda.

16. _____ a promis să protejeze Iuda, dacă avea să-și încalce promisiunea de loialitate față de împăratul Babilonului.

17. _____ a fost ultimul împărat al lui Iuda. El și-a încălcat jurământul solemn de loialitate făcut împăratului Babilonului.

18. Nebucadnețar a aflat mai multe despre adevăratul Dumnezeu de la _____ și de la cei trei prieteni ai lui.

19. Falsul proroc _____ a prezis că stăpânirea Babilonului asupra Ierusalimului se va sfârși curând. Din cauză că făcea poporul să creadă o minciună, acesta a murit în același an.

20. Prin prorocul _____, Dumnezeu i-a spus poporului Său că va fi captiv în Babilon timp de 70 de ani.

21. Într-o viziune, Dumnezeu i-a arătat prorocului _____ 25 de bărbați întorși cu spatele la templul Său. Aceștia venerau soarele, spre care aveau fețele îndreptate.

22. Într-o viziune, Ezechiel a fost dus în curtea templului lui Dumnezeu, unde i-au fost arătate niște femei care îl plângeau pe _____.

23. Țara în care au fost duși captivi locuitorii Ierusalimului se numea _____.

24. Țara lui Ieremia se numea _____.

Referințe

2 Împărați 24;
2 Cronici 36:5-14;
Ieremia 28; Ezechiel 8;

Profeți și regi,
p. 438-454

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Speranță dincolo de condamnare

Text de memorat: Plângerile lui Ieremia 3:22,23

„Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșia Ta este atât de mare!”

DUMINICĂ

Ascunderea chivotului legământului

SOLDAȚII babilonieni înconjuraseră Ierusalimul și nimeni nu putea intra sau ieși în siguranță din cetate. Însă când Nebucadnețar a auzit că oștirea egiptenilor venea împotriva lui, a oprit asediul și s-a dus să lupte cu aceasta. Acum, că dușmanii plecaseră, oamenii puteau intra și ieși din nou din Ierusalim.

Mai erau oameni în Ierusalim care Îi rămăseseră loiali lui Dumnezeu, în afară de Ieremia? Da! Mai erau oameni neprihăniți care au crezut prorociile lui Ieremia și care erau siguri că babilonienii se vor întoarce și vor distruge Ierusalimul și templul. Aceștia au fost tulburați deoarece multe vase sacre fuseseră luate din templu și duse în Babilon. Erau extrem de neliniștiți în privința chivotului legământului din Locul Preasfânt. Probabil că aceștia s-au simțit recunoscători fiindcă babilonienii nu luaseră și chivotul. Ce puteau ei să facă pentru a salva chivotul de babilonieni?

Probabil că s-au rugat ca Dumnezeu să-i ajute să găsească o modalitate de a proteja cel mai sacru obiect de la templu. Iar El a făcut asta. Oamenii aceștia s-au hotărât să ascundă chivotul într-o peșteră unde erau siguri că nimeni nu o să-l găsească, așa că trebuiau să țină totul secret.

Nu știm când au ascuns chivotul. Poate că au ales o noapte înnoată și întunecă-

tă, când nu-i putea vedea nimeni scotând chivotul din templu. De asemenea, în timp ce-l mutau în peșteră, aceștia au trebuit să aleagă un traseu pe unde nu trecea nimeni.

După ce l-au ascuns în peșteră, au acoperit cu grijă intrarea, astfel ca nimeni să nu știe că acolo se găsea o peșteră. După aceea, probabil că s-au rugat ca Dumnezeu să păstreze chivotul în siguranță. Iar El a făcut asta! Știați că, în realitate, chivotul încă se găsește în peștera aceea? Iar Cele Zece Porunci, scrise de Dumnezeu Însuși, se găsesc tot în chivot. Nimeni nu știe unde a fost ascuns în noaptea aceea.

Aplicație: Cum ar fi putut să știe cu certitudine acești credincioși că Ierusalimul și templul urmau să fie distruse? Au crezut ei ce spusese Dumnezeu prin prorocii Lui?

LUNI

Acuzat pe nedrept (Ieremia 37:1-17)

In timp ce babilonienii (haldeenii) erau plecați să lupte cu egiptenii, câțiva oameni credincioși au luat chivotul sfânt din Ierusalim și l-au ascuns într-o peșteră.

Împăratul Zedechia, căpeteniile lui și poporul sperau că oștirea egiptenilor o să-i înfrângă pe babilonieni, și aceștia nu vor veni din nou să împresoare Ierusalimul. Însă Dumnezeu le spusese prin Ieremia să nu se înșele. Babilonienii aveau să se întoarcă, să cucerească și să dea foc cetății. **Ieremia 37:7,8** □

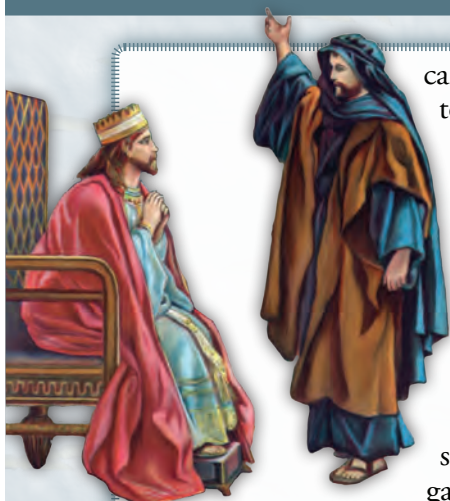
Odată cu acest avertisment, probabil că Ieremia a simțit că nu mai avea ce să facă pentru a ajuta poporul

Biblia

mea

23 decembrie
A 51

spune

care nu asculta. El fusese martorul credincios al lui Dumnezeu timp de mai bine de 40 de ani. Iar acum, în timp ce oștirea babiloniană era plecată, el s-a hotărât să se întoarcă la casa lui din Anatot, un sat aflat în apropiere de pământul seminției lui Beniamin.

În timp ce părea că Ierusalimul, a fost văzut de un gardian și a fost acuzat că fuge pentru a li se alătura babilonienilor.

Gardianul acesta era nepotul lui Hanania, falsul proroc despre care am învățat săptămâna trecută. Probabil că îl ura pe Ieremia din cauza profețiilor lui care susțineau că Babilonul va cuceri și va distruge Ierusalimul.

Așa că l-a dus pe Ieremia în fața căpeteniilor, iar aceștia l-au băgat în temniță. **Versetele 11-16** □

Sintagma „multă vreme” din versetul 16 se referă la o perioadă de câteva săptămâni – perioada când s-a întors oștirea babiloniană, după ce o izgonise pe cea egipteană. Și, exact cum spusese Ieremia, babilonienii au înconjurat din nou Ierusalimul.

Mai apoi, împăratul Zedechia l-a scos pe Ieremia din închisoare și l-a întrebat în secret: „Ai vreun cuvânt din partea Domnului?” Care a fost răspunsul lui Ieremia? **Versetul 17** □

Aplicație: Cât de des ar trebui să ne întrebăm dacă Dumnezeu are vreun cuvânt pentru noi? Ar trebui să ne punem întrebarea asta doar când suntem în necaz, cum a făcut Zedechia? Adevărul este că am putea să evităm o mulțime de neazuri dacă am citi Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi și ne-am supune Lui.

MARȚI

Cumpărarea unui ogor (Ieremia 32; 37:18-21)

ÎMPĂRATUL Zedechia l-a scos pe Ieremia din temniță, iar în discuția pe care au avut-o, prorocul l-a întrebat pe împărat de ce fusese întemnițat. El nu făcuse nimic care să merite o asemenea pedeapsă, așa că l-a rugat pe Zedechia să nu-l trimită înapoi în închisoare, unde ar fi putut să moară. **Ieremia 37:18-20** □

Căpeteniile îl băgaseră pe Ieremia în închisoare, iar Zedechia fusese prea laș ca să li se opună. Dacă ar fi fost suficient de curajos, încât să facă ceea ce era drept, l-ar fi eliberat pe bărbatul acesta nevinovat. În loc de asta, el doar l-a transferat în curtea altei închisori. Însă acum se afla la suprafață, unde avea parte de mai mult aer și lumină. **Ieremia 37:21; 32:2** □

Într-o zi, vărul lui Ieremia, Hanameel, l-a vizitat în curtea închisori. Hanameel avea un ogor în Anatot, unde locuia împreună cu Ieremia, doar că sătucul lor se afla acum sub controlul unora dintre babilonienii care înconjuraseră zidurile Ierusalimului. Și cum niciunul dintre ei nu putea ieși pentru a merge la Anatot, Hanameel l-a rugat pe Ieremia să cumpere acel ogor.

Tu ce ai fi făcut? Cei mai mulți oameni ar fi respins oferta lui Hanameel, însă nu la fel a făcut și Ieremia. El a văzut în asta o oportunitate de a-și arăta credința în promisiunea lui Dumnezeu cu privire la viitorul țării lui.

Conform unei profeții date de Dumnezeu, Ieremia i-a spus poporului lui Iuda că va fi captiv în Babilon timp de 70 de ani. Însă după aceea, ei puteau să se întoarcă în țara lor, unde urmau să aibă din nou ogoare, case și vii.

Ieremia a crezut în promisiunea lui Dumnezeu. Pentru a-și arăta credința în promisiunea aceasta, el a cumpărat ogorul lui Hanameel. Mulți evrei din curtea închisori au văzut ce a făcut Ieremia. Au văzut, de asemenea, și faptul că el credea cu adevărat că Dumnezeu își va ține promisiunea de a-și aduce poporul înapoi în țara lui. **Ieremia 32:44** □

Aplicație: Tu ce poți face pentru a răspândi credința în Cuvântul lui Dumnezeu?

MIERCURI

Un bun etiopian (Ieremia 38)

FAPTUL că se afla în curtea închisori nu l-a oprit pe Ieremia să transmită poporului mesajele lui Dumnezeu. El i-a avertizat ce avea să se întâmple dacă nu se vor preda babilonienilor. Ceea ce a spus el în curtea închisori a fost repetat de alții în afara închisori și, în curând, lucrurile acestea au fost cunoscute în întregul Ierusalim.

Când au auzit căpeteniile că Ieremia îndemna oamenii să se predea babilonienilor, s-au infuriat și au vrut să-l omoare. Ei îl acuzau că descuraja soldații și oamenii. Ce le-a spus lașul de Zedechia? **Ieremia 38:5,6** □

Temnița era o groapă adâncă și mocirloasă în pământ. În timp ce-l coborau cu funiile în noroiul adânc și murdar, Ieremia era convins că va muri acolo. Dar Dumnezeu nu l-a uitat.

Nu l-a uitat nici unul dintre slujitorii lui Zedechia, un etiopian cinstit, pe nume Ebed-Melec.

Când acest bărbat de treabă i-a spus lui Zedechia că Ieremia ar putea muri în temnița aceea îngrozitoare, împăratul a ordonat să fie scos afară. Câți bărbați a spus că ar trebui să-l ajute? **Versetele 7-10** ■

Nu este ușor să ieși afară din noroi, iar Ieremia era vârat adânc în noroi. Însă Ebed-Melec plănuise totul. El știa că bărbații vor trebui să tragă cu putere și cu grijă. Ce a făcut el? **Versetele 11-13** ■

Cât de ușurat trebuie să se fi simțit Ieremia! Fără îndoială, Ebed-Melec s-a asigurat că acesta avea pregătite apă și haine curate ca să se schimbe. Nu a mai durat mult și Zedechia a vrut să vorbească din nou cu el.

Ieremia a început să plângă în timp ce-l implora pe Zedechia să se încreadă în promisiunea lui Dumnezeu. Dacă s-ar fi predat babilonienilor, Ierusalimul și templul nu ar fi fost distruse, și viața i-ar fi fost cruțată. Dar el nu s-a predat. Curând, babilonienii aveau să cucerească și să dea foc cetății și templului, iar pe el aveau să-l ia prizonier. Cât de mult l-a iubit Dumnezeu pe Zedechia! Cât de mult voia să-i arate milă, chiar și după tot ce făcuseră el și poporul împotriva Sa! **Versetele 17, 18** ■

Aplicație: Lui Zedechia i-a fost prea frică de oameni ca să se încreadă în promisiunea făcută de Dumnezeu. Avem motive să ne temem că Dumnezeu nu-și va ține promisiunile? **Numeri 23:19** ■

JOI

Ierusalimul distrus (Ieremia 52)

ZEDECHIA a crezut ceea ce îi spusese Ieremia, dar nu a avut suficient curaj ca să-i urmeze sfatul. Lui i-a fost frică să acționeze împotriva căpeteniilor. Aceștia nu-l respectau din cauza acestei slăbiciuni și cei mai mulți oameni simțeau la fel. Dacă el ar fi declarat că îl credea pe prorocul lui Dumnezeu, mulți oameni i-ar fi copiat exemplul și l-ar fi admirat cu adevărat. Dar el s-a hotărât să le facă lor pe plac și să urmeze sfatul prorocilor falși.

Cât de trist! Dumnezeu Își iubea poporul atât de mult, încât tânjea să salveze oamenii și frumosul templu. Cu dragoste, El le-a trimis avertizare după avertizare, „dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, i-au nesocotit cuvintele și au râs de prorocii Lui, până

când mânia Domnului împotriva poporului Său a ajuns fără leac” (2 Cronici 36:15,16).

În cele din urmă, a expirat timpul pentru Iuda. În al unsprezecelea an al lui Zedechia ca împărat (586 î.H.), babilonienii au făcut o spărtură în zidul Ierusalimului și au pătruns înăuntru. Ce condiții îngrozitoare au găsit în cetate! Nu mai era niciun pic de mâncare aici.

În confuzia care a urmat, Zedechia și soldații lui au scăpat în timpul nopții. Ei au fugit la Ierihon, dar babilonienii i-au ajuns din urmă. Soldații s-au împrăștiat, însă el a fost prins și dus la Nebucadnețar, care se găsea într-o cetate aflată la nord de Ierusalim.

Zedechia și-a văzut fiii omorâți, apoi i-au fost scoși ochii. Fiind ultimul lucru pe care l-a văzut, această imagine îngrozitoare avea să-i bântuie amintirile tot restul vieții sale petrecute ca prizonier în Babilon. Cât de mult a încercat Dumnezeu să-l salveze de această experiență teribilă!

La mai puțin de o lună după ce babilonienii au pătruns în Ierusalim, aceștia au luat tot ce era de valoare din cetate și din templu, după care au dărâmat zidurile.

Mai apoi, au dat foc la toate clădirile importante. Printre acestea se număra și frumosul templu, care fusese un loc de închinare timp de mai bine de 400 de ani. Ieremia și alți proroci au avertizat că se va întâmpla acest lucru, însă oamenii și-au bătut joc de ei.

Aplicație: Faptul că oamenii au râs de prorocii trimiși de Dumnezeu să avertizeze poporul, aproape de sfârșitul vremii pentru Iuda, a fost un lucru periculos. Este riscant să râzi de prorocul trimis de Dumnezeu ca să ajute biserica înainte de sfârșitul lumii. **Psalmii 105:15** ■

VINERI

Ultimele zile ale lui Ieremia (Ieremia 39:11-44:30)

IERUSALIMUL a fost distrus, iar locuitorii cetății au fost omorâți sau duși în captivitate. Până la final, Dumnezeu a lăsat deschisă ușa milei Lui, iar credinciosul Ieremia a îndemnat poporul să intre pe ușa aceasta, dar oamenii nu au vrut să o facă.

Dacă împăratul lor s-ar fi hotărât să se încreadă în Dumnezeu și să se supună chiar și-n ultima clipă, unii oameni i-ar fi urmat exemplul. Însă acum era prea târziu. Zedechia și toți ceilalți prizo-

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

nieri au fost forțați să meargă sute de kilometri până în Babilon. Peste oamenii rămași în Iuda a fost numit guvernator un bărbat pe nume Ghedalia.

Ieremia se număra printre captivi, dar când Nebucadnețar a auzit că el își îndemnase poporul să se predea babilonienilor, a ordonat să fie eliberat. După câțiva kilometri, i-au scos lanțurile și s-a dus la Mițpa, acolo unde-și avea cartierul general Ghedalia. **Ieremia 40:1-6** □

O parte dintre căpeteniile armatei împăratului Zedechia nu au fost prinse și duse în captivitate, așa că s-au dus la Ghedalia. Unul dintre ei, Ismael, împreună cu alți zece bărbați i-au omorât mișelește pe Ghedalia și pe mulți alții. Alte căpetenii s-au temut că Nebucadnețar i-ar putea acuza de moartea lui Ghedalia, așa că au adunat poporul și au plecat din Mițpa, îndreptându-se spre Egipt.

Aceștia au vrut ca Ieremia să-L întrebe pe Dumnezeu ce să facă și au promis solemn să facă orice ar fi spus El. Prin Ieremia, Dumnezeu le-a spus să rămână în Iuda și i-a avertizat că dacă se vor duce în Egipt, vor muri acolo. Ce au răspuns oamenii? **Ieremia 43:2,3** □

Conducătorii i-au adunat pe toți – inclusiv pe Ieremia și pe scribul lui, Baruc – și au călătorit în Egipt, unde spusese Dumnezeu că va fi din nou foamete și război.

Probabil că Ieremia a murit în Egipt. Însă, credincios până la final, a continuat să-și avertizeze oamenii cu privire la consecințele închinării la idoli.

Aplicație: Cât de trist trebuie să fi fost Dumnezeu din cauza alegerilor pe care le-a făcut poporul Său! Dar cum i-ar fi putut salva, dacă ei nu Îl lăsau? Dumnezeu face tot ce poate pentru a te salva de Satana. Tu ce alegeri faci? Cooperezi cu Dumnezeu?

Folosește indiciile pentru a completa rebusul! Folosește apoi literele din rebus pentru a descifra codurile de mai jos.

1. Scribul lui Ieremia.
2. Guvernatorul lui Iuda.
3. Locul unde au fugit câțiva oameni din Iuda.
4. Împăratul Babilonului.
5. Prorocul credincios al lui Dumnezeu.
6. Oamenii care au pătruns în Ierusalim și l-au distrus.
7. Împăratul lui Iuda care a crezut în prorocii falși.
8. Capitala lui Iuda, pe care a distrus-o Nebucadnețar.
9. Vărul lui Ieremia, de la care acesta a cumpărat o proprietate.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

10. „Înțeleptul să nu se 2H 2J 1G 4G 3D cu înțelepciunea lui,

4E 7D 2H tare să nu se laude cu 3H 5I 8D 7I 9C lui, bogatul

să 9D 4D se laude cu 1D 6G 2C 7J 4J 8B 9E 1H 3F cel

ce se laudă să se laude că are 3G 5E 8B 7G 9H 3G 5D 8D 9H

și că Mă cunoaște, că 8F 3H 6I 7D că Eu sunt Domnul, care

fac 9F 5C 8H 2G, judecată și 2F 8D 6J 3G 3H 6C 3H 5F pe

pământ! Căci în acestea găsesc 3G 9I 8G 4E 3D 1F 6J Eu»,

7C 3F 4E 2E Domnul.” (Ieremia 9:23,24)

Referințe

Ieremia 32, 37-45, 52;

Profeți și regi,
p. 454-476

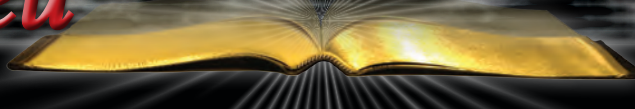
1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Profeții credincioși ai lui Dumnezeu

Text de memorat: 2 Cronici 20:20

„Încredeți-vă în Domnul Dumnezeul vostru
și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui,
și veți izbuti.”

DUMINICĂ

Promisiunea lui Dumnezeu de a ne salva

DUMNEZEU i-a spus lui Baruc, scribul lui Ieremia, să nu umble după lucruri mari în Iuda pentru că, foarte curând, întreaga țară va fi pustiită. Și așa a fost. Asta se întâmplă în capitolul 45 al cărții Ieremia. De la capitolul 46 la 51, Dumnezeu spune ce vor păți popoarele care au fost vrăjmașele lui Israel și Iuda, ceea ce arată că Dumnezeu are cunoștință de toate păcatele, iar acestea, mai devreme sau mai târziu, au consecințe.

În aceste capitole sunt enumerate mai multe popoare vrăjmașe, dar despre Babilon se vorbește mai mult decât despre oricare altul. Dumnezeu i-a spus lui Ieremia că, mai târziu, Babilonul va fi nimicit. Și așa a fost. Când s-au întâmplat toate acestea, mulți oameni ai lui Dumnezeu erau încă în Babilon. Iar în profeția aceasta, El le-a spus să părăsească Babilonul înainte de distrugerea lui. „Fugiți din Babilon” – a spus El – „și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui! (...) Dar acum voi răsplăti Babilonului (...) tot răul pe care l-au făcut.” (Ieremia 51:6,24)

În Vechiul Testament, Babilonul este un tip sau un simbol al Babilonului spiritual descris în cartea Apocalipsa. Exact așa cum oamenii din vechiul Babilon aveau religii păgâne, oamenii din Babilonul spiritual au religii false. Și înainte ca Babilonul spiritual să fie

distrus, Dumnezeu Își cheamă poporul să părăsească aceste religii false, așa cum Le-a spus credincioșilor Lui să iasă din Babilonul vechi și păgân. Dumnezeu nu vrea să avem nimic de-a face cu lucrurile numite „religioase” sau „creștinești,” dar care sunt de fapt lumești. **Apocalipsa 18:2,4** □

Ar mai fi multe de învățat din cartea Ieremia. Pe măsură ce o vei studia în viitor, vorbește cu Dumnezeu despre ea, iar El îți va „vesti lucruri mari, lucruri ascunse, pe care nu le cunoști”. (Ieremia 33:3)

Înainte să trecem mai departe de cartea Ieremia, mai citește o făgăduință pe care Dumnezeu i-a dat-o ca să o scrie. **Ieremia 31:33** □

Aplicație: Această făgăduință este și pentru noi. Atunci când păcatele ne sunt iertate și continuăm să ne gândim la ceea ce a făcut Isus pentru noi (Psalmii 16:8), Duhul Sfânt sădește dragostea lui Dumnezeu și legea Lui în mințile noastre. Mai apoi, putem spune ceea ce a spus și Isus despre asta în **Psalmii 40:8,9**. □

LUNI

Profetul lacrimilor

IEREMIA a fost numit „profetul lacrimilor” fiindcă ceea ce s-a întâmplat cu Ierusalimul și cu poporul lui Iuda l-a întristat foarte mult. El a scris despre sentimentele sale în cartea Plângerile lui Ieremia, care este următoarea carte după Ieremia.

Actul plângerii arată manifestarea suferinței după ce se întâmplă ceva trist, iar în această carte scurtă, Ieremia a descris suferința pe care a simțit-o din cauza lucrurilor pățite de Ierusalim și de locuitorii ei. Dar el știa că

Biblia

mea

30 decembrie
A 52

spune

pentru ei. Asta trebuie să ne amintim și noi. Citește **Plângerile lui Ieremia 3:31-33**. □

Este Ieremia un profet mare sau unul mic? Uită-te la ilustrația de mai sus, cu cărțile din Biblie, și vei vedea că cele două cărți ale lui sunt trecute în rândul celor scrise de profeții mari. Sunt profeții mari mai importanți decât cei mici? Nu. Profeții lui Dumnezeu sunt deopotrivă importanți. Profeții mici sunt considerați așa deoarece cărțile scrise de ei sunt mai scurte decât cele scrise de profeții mari.

De-a lungul timpului acoperit de istorisirile biblice, Dumnezeu Și-a trimis profeții pentru a-l avertiza și a-l ajuta pe poporul Său. Cei despre care învățăm noi sunt doar câțiva dintre ei. Mulți profeți care au scris cărți nu se găsesc în Biblie. Așa stau lucrurile și cu Ellen White, care a scris multe cărți.

Satana a încercat întotdeauna să-i convingă pe oameni că mesajele scrise de profeții din Biblie nu sunt cu adevărat importante. Iar acum încearcă să convingă oamenii că nici mesajele transmise de Dumnezeu prin Ellen White nu sunt importante. Să fii profet al lui Dumnezeu nu este ușor. Citește câteva dintre lucrurile îngrozitoare prin care au trecut unii dintre ei. **Evrei 11:36,37** □

Aplicație: Mesajele profeților lui Dumnezeu ne învață că pentru oamenii care trăiseră înaintea potopului timpul expirase. La fel au stat lucrurile și pentru locuitorii Ierusalimului, înainte să fie distrusă cetatea. De asemenea, timpul expiră și pentru noi, cei care trăim înainte de revenirea lui Isus.

MARȚI

Profetul Evangheliei (I) (Isaia 6)

ISAIA, primul dintre profeții mari, era tânăr atunci când Dumnezeu a început să-i transmită mesaje despre Iuda și Ierusalim. Acest lucru s-a întâmplat cu mai bine de 100 de ani înainte ca Ieremia să fie chemat ca profet. Am învățat deja despre o parte din lucrarea lui Isaia, dar sunt mai multe lucruri de învățat din profețiile lui.

Într-o zi, după ce a avut o viziune a slavei și puterii lui Dumnezeu, Isaia a simțit că nu era destul de bun

suferința lor este o consecință a păcatelor lor și că lui Dumnezeu îi părea rău

pentru a fi profetul lui Dumnezeu. Cum i-a dat Dumnezeu curajul de care avea nevoie? **Isaia 6:1-7** □

Apoi, când Dumnezeu a întrebat „Pe cine să trimit?”, Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!” El a început să lucreze, știind că Dumnezeu era cu el.

Dar mesajele lui Isaia nu i se adresau doar lui Iuda. Atât avertizările, cât și făgăduințele din aceste mesaje sunt pentru toți oamenii – din zilele acelea de demult și până la venirea lui Isus. În întreaga Biblie ni se spun multe despre războiul dintre Dumnezeu și Satana, însă în cartea Isaia regăsim câteva detalii importante. Ni se spune despre răzvrătirea lui Lucifer, care a dus la începerea războiului din cer (14:12-14), și despre sfârșitul acestuia, prin distrugerea păcatului și crearea unui Nou Pământ (65:17).

Prin cuvinte pline de putere, Isaia l-a citat pe Dumnezeu, spunând: „Eu sunt Domnul și nu este altul.” El a creat cerurile și pământul (45:18). Iar porunca legată de Sabat mărturisește că El a făcut toate acestea în șase zile (Exodul 20:11). Cu astfel de cuvinte simple, de ce s-ar mai mira cineva, încercând să afle cum a ajuns pământul așa?

Fiind marele nostru Creator, credeți că Dumnezeu gândește cum gândim noi? Nu. El ne spune prin Isaia că gândurile Sale sunt la fel de sus de ale noastre cum sunt cerurile față de pământ. (Isaia 55:8,9)

Aplicație: Și totuși, acest Creator puternic se gândește la tine. Ba mai mult, El îți spune și ce fel de gânduri are cu privire la tine. Citește **Ieremia 29:11**. □

MERCURI

Profetul Evangheliei (II)

LUCRAREA pe care a făcut-o Isaia pentru poporul lui Iuda nu a fost una ușoară. Cei mai mulți oameni se străduiau din greu să fie religioși, dar nu-L cunoșteau cu adevărat pe Dumnezeu. Ei își aduceau jertfele fără să-L cunoască pe Mesia. Citește ce a spus Dumnezeu despre închinarea lor. **Isaia 29:13** □

Acest verset descrie religia celor mai mulți oameni care mergeau la templu să se închine pe vremea când Isus a fost pe pământ. Crezi că poate fi atribuită și oamenilor care merg la biserică în ziua de azi? Acest tip de închinare este numit uneori „joaca de-a biserica.” Oamenii aceștia nu l-au închinat lui Dumnezeu pentru că îl iubesc. Ei spun că îl iubesc pe Dumnezeu, dar, de fapt, iubesc alte lucruri mult mai mult.

Una dintre profețiile lui Isaia a fost dată în legătură cu Cyrus, a cărui oștire avea să cucerească mai târziu Babilonul. În această profeție i s-a spus pe nume, deci cu mai bine de 100 de ani înainte să se nască. **Isaia 45:1,4** □

Isaia este numit „profetul Evangheliei” deoarece a scris foarte mult despre venirea lui Isus. Vom aborda unele dintre aceste profeții când vom studia viața Domnului Isus.

Profeții au avut necazuri la fel ca toată lumea, iar când Isaia a trecut prin momente grele a fost încurajat prin amintirea viziunii în care L-a văzut pe Dumnezeu și a auzit îngerii cântând. (Isaia 6:1-3)

Ai auzit despre manuscrisele de la Marea Moartă? Acestea sunt role de piele și papirus care au fost descoperite în peșterile aflate în apropiere de Marea Moartă. În prima peșteră, unde au fost găsite o parte din acestea în 1947, a fost descoperită și o copie completă a cărții lui Isaia. Aceasta a fost scrisă în ebraică, cu mai bine de 100 de ani înainte de nașterea lui Isus. Acest pergament reprezintă copia cea mai veche a cărții lui Isaia și datează de peste 2.000 de ani. Cu toate acestea, nu există diferențe importante între ea și ceea ce este scris în cartea Isaia din Biblia noastră – deși cartea Isaia a fost copiată de mână de multe ori și a fost tradusă în numeroase limbi, de atunci până astăzi.

În aceste peșteri au fost găsite multe pergamente. Printre acestea se numără și copiile complete ale cărții Ieremia și alte patru cărți.

Aplicație: Aceste manuscrise sunt o demonstrație că, de-a lungul a mii de ani, Cuvântul lui Dumnezeu nu s-a schimbat. Lăudat să fie Dumnezeu! Isaia ar striga cu voce tare: „Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac!” (Isaia 40:8)

JOI

Prima viziune a lui Ezechiel (Ezechiel 1)

PROBABIL că atunci când a fost dus în captivitate în Babilon, Ezechiel era tânăr. El a fost obligat să meargă sute de kilometri împreună cu mii de prizonieri. Cei mai mulți dintre ei erau fie bărbați puternici și curajoși, pe care împăratul Babilonului îi putea folosi în timp de război, fie meșteri talentați care puteau contribui la diferite lucrări, precum construirea de clădiri.

Ezechiel spune despre el însuși că era preot și nu menționează că ar fi lucrat altceva. Cartea lui urmează celor două scrise de Ieremia: Ieremia și Plângerile lui Ieremia.

Dumnezeu l-a chemat ca să avertizeze și să dea mângâiere exilaților din Babilon. În cartea Ezechiel, la fel ca

în multe cărți profetice, Dumnezeu folosește simboluri și modele. Un simbol este ceva ce este folosit pentru a reprezenta altceva, ca de exemplu, imaginea vulturului care e simbol al Statelor Unite. O tipologie poate fi un simbol și poate reprezenta ceva ce se va întâmpla în viitor. De exemplu, jertfirea mielului în slujba de la templu era un model al crucificării lui Isus în viitor.

Prima viziune a lui Ezechiel a fost compusă în întregime din simboluri, dar a fost atât de minunată, încât el s-a prăbușit cu fața la pământ după ce a avut-o. Înainte să învățăm semnificația ei, citește-o în **Ezechiel 1:1-28**. □

Poate că ești confuz din cauza acestor simboluri ciudate. Așa a fost și Ezechiel la început. Acele roți din viziune erau conduse de mâna de sub aripile celor patru făpturi vii, care reprezintă heruvimi sau îngeri. Mâna aceasta care controla roțile reprezintă voința lui Dumnezeu de a rezolva problemele complexe și încălcite spre binele popoului Său (Romani 8:28). Poporul Lui este în siguranță câtă vreme alege să se încreadă în Dumnezeu și să lucreze împreună cu El.

Făpturile vii care alergau înainte și înapoi, ca niște fulgere de lumină, simbolizează viteza cu care Evanghelia va fi propovăduită în cele din urmă în toată lumea. Cât de minunat!

Aplicație: Vrei să faci parte din această lucrare încântătoare? Noi toți facem parte din marea familie a lui Isus, iar Dumnezeu vrea ca oamenii plăcuți Lui să lucreze împreună. Indiferent că suntem acasă, la școală sau la lucru, trebuie să învățăm să cooperăm în timp ce ajutăm la transmiterea mesajului de dragoste al lui Dumnezeu în întreaga lume.

VINERI

Oase uscate (Ezechiel 37:1-14)

VA accepta și va crede toată lumea mesajul final al lui Dumnezeu care va fi răspândit în lume? Nu. Dar noi trebuie să transmitem mesajul oamenilor, „fie că vor asculta, fie că nu vor asculta”. Cât de importantă este această datorie? Citește **Ezechiel 3:11,18,19**. □

La fel ca pe vremea lui Ezechiel, mulți oameni vin și stau în locul unde este predicat Cuvântul lui Dumnezeu. Dar cei mai mulți oameni care aud mesajul lui Dumnezeu nu cred în avertizările Lui și nici nu fac ce spune El (Ezechiel 33:31,32). În timp ce majoritatea nu va lua aminte la mesajul final transmis lumii, sunt și mulți care vor ține

4000 î.Hr.

Eternitate

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

cont de el. Cei care sunt „morți” în viațile lor de păcat (Efeseni 2:1) sunt simbolizați de oase uscate pe care le-a văzut Ezechiel în una dintre viziunile lui. Ce s-a întâmplat cu acele oase uscate? **Ezechiel 37:1-10** □

Ce simbol grafic! Așa cum oamenii morți pot reveni la viață doar prin puterea lui Dumnezeu, tot așa numai Dumnezeu ne poate schimba inimile nelegiuite și ne poate da gânduri și dorințe ca ale Lui (Ezechiel 36:26,27).

Acea „oaste mare” de oameni, care fuseseră precum „oasele uscate”, va primi o nouă viață de la Duhul Sfânt. Aceștia vor alege să-I fie loiali lui Dumnezeu, iar El le va da dorința și puterea de a I se supune. Apoi, acești oameni vor ajuta la transmiterea mesajului final al lui Dumnezeu către lume. Adevărul supus testului din acel mesaj final va fi despre păstrarea Sabatului, care este un semn al celor care Îi sunt loiali lui Dumnezeu. **Ezechiel 20:12** □

Fiecare va avea oportunitatea de a alege dacă se va supune legii lui Dumnezeu și va păzi a șaptea zi, Sabatul, sau se va supune legii omului și va păzi prima zi, duminica.

Cum putem avea noi o minte reînnoită de Duhul Sfânt, ca să fim însemnați că aparținem pentru totdeauna lui Dumnezeu? Învățând ca în fiecare zi să iubim lucrurile pe care Isus le iubește și prin păzirea Sabatului ca zi de închinare. **Romani 12:2; Coloseni 3:2** □

Aplicație: De ce nu încerci asta? Roagă-te în fiecare zi ca Dumnezeu să-ți dea o inimă nouă. Vorbește cu Dumnezeu și studiază Cuvântul Său. Gândește-te la El, învață despre dragostea Lui minunată și încearcă să-I fii plăcut prin tot ce faci. Curând, vei observa că mintea îți este schimbată și că lucrurile lumești care îți plăceau nu vor mai fi importante pentru tine. Cât de minunat este să ai o astfel de minte!

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

Biblia ne spune să-i testăm pe cei care pretind că sunt profeți, pentru a vedea dacă sunt într-adevăr trimiși de Dumnezeu (1 Ioan 4:1). De asemenea, ne spune să ascultăm cu grijă de profeții lui Dumnezeu. (Deuteronomul 18:19)

Cum putem ști dacă cineva este un profet adevărat? Biblia ne oferă mai multe căi de a afla asta. Iar Isus ne promite că dacă vrem să facem cu adevărat voia lui Dumnezeu, vom ști dacă o persoană este sau nu profetul Său (Ioan 7:17).

Unește fiecare text cu referința potrivită!

Ieremia 28:9

1. Ceea ce spune un profet adevărat va fi în concordanță totală cu legea lui Dumnezeu și cu profeții adevărate care au trăit înaintea lui.

Matei 7:20

2. Atunci când un profet adevărat prezice ceva, acel lucru se va întâmpla.

2 Petru 1:21

3. Viața și cuvintele unui profet adevărat vor aduce „roade bune”.

Isaia 8:20

4. Un profet adevărat va muștra păcatele poporului lui Dumnezeu.

Isaia 58:1

5. Un profet adevărat nu spune propriile cuvinte, ci doar ceea ce îl inspiră Duhul Sfânt să spună.

Numeri 12:6

6. Un profet adevărat ajută, întărește și sfătuiește biserica.

1 Corinteni 14:3,4

7. Un profet adevărat nu dă o interpretare proprie Bibliei.

2 Cronici 24:19

8. Dumnezeu le spune slujitorilor Săi, profeților, despre ce plănuiește să facă în viitor.

1 Ioan 4:2

9. Dumnezeu vorbește unui profet adevărat prin intermediul viselor și viziunilor.

2 Petru 1:20

10. Un profet adevărat crede în Isus și învață că El a venit pe pământ ca om.

Amos 3:7

11. Un profet adevărat insistă pe lângă oameni să se supună lui Dumnezeu.

Referințe

Isaia 6, Ieremia 46-51;
Plângerile lui Ieremia;
Ezechiel 1, 37;
Profeți și regi, p. 311-321;
367-378; 448-454

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Ne dorim să aflăm părerea cititorilor noștri, de aceea te invităm să ne lași opinia ta cu privire la această carte accesând QR code-ul sau link-ul de mai jos.

www.viatasisanatate.ro/opiniacititorului

